

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

62. aastakäik

11. märts 2019

Sisukord

IV Teave

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Liidu Kohus

2019/C 93/01	Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded <i>Euroopa Liidu Teatajas</i>	1
--------------	---	---

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2019/C 93/02	Kohtuasi C-310/16: Euroopa Kohtu (neljas koda) 17. jaanuari 2019. aasta otsus (Spetsializiran nakazatelen sadi eelotsusetaotlus – Bulgaaria) – kriminaalasi järgmiste isikute suhtes: Petar Dzivev jt (Eelotsusetaotlus — Käibemaks — Euroopa Liidu finantshuvide kaitse — ELTL artikli 325 lõige 1 — Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse konventsioon — Kriminaalmenetlus käibemaksurikkumise asjades — Tõhususe põhimõte — Tõendite kogumine — Telefoni pealtkuulamine — Luba, mille andnud kohtul puudub selleks vajalik pädevus — Pealtkuulamisel saadud teabe kasutamine tõendina — Riigisisised õigusaktid — Keeld)	2
2019/C 93/03	Kohtuasi C-162/17: Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 16. jaanuari 2019. aasta otsus – Poola Vabariik versus Stock Polska sp. z o.o., Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), Lass & Steffen GmbH Wein- und Spirituosen-Import (Apellatsioonkaebus — Euroopa Liidu kaubemärk — Vastulausemenetlus — Määrus (EÜ) nr 207/2009 — Artikli 8 lõige 1 — Sõnalist osa LUBELSKA sisaldava kujutismärgi registreerimise taotlus — Domineeriv ja eristav osa)	3

2019/C 93/04	Kohtuasi C-165/17: Euroopa Kohtu (neljas koda) 24. jaanuari 2019. aasta otsus (Conseil d'État eelotsusetaotlus – Prantsusmaa) – Morgan Stanley & Co. International plc versus Ministre de l'Économie et des Finances (Eelotsusetaotlus — Maksustamine — Käibemaks — Kuues direktiiv 77/388/EMÜ — Direktiiv 2006/112/EÜ — Sisendkäibemaksu mahaarvamine — Kaubad ja teenused, mida kasutatakse samal ajal nii maksustatavateks kui maksust vabastatud tehinguteks (segakasutusega kaubad ja teenused) — Kohaldamisele kuuluva mahaarvatava osa kindlaksmääramine — Peakontori asukoha-riigist erinevas liikmesriigis tegutsev filiaal — Filiaali kulud, mida kasutatakse täielikult peakontori tehingute tegemiseks — Filiaali üldkulud, mis aitavad kaasa nii filiaali enda kui ka tema peakontori tehingute tegemisele)	3
2019/C 93/05	Kohtuasi C-168/17: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 17. jaanuari 2019. aasta otsus (Kúria eelotsusetaotlus – Ungari) – SH versus TG (Eelotsusetaotlus — Ühine välis- ja julgeolekupoliitika — Piiravad meetmed seoses olukorraga Liibüas — Selliste lepingute ahel, mis on sõlmitud eesmärgiga väljastada pangagarantii üksusele, kes on kantud varade külmutamise loetellu — Edasigarantiilepingute järgsete tasude maksmine — Määrus (EL) nr 204/2011 — Artikkel 5 — Mõiste „rahalisel vahendil, mis on antud määruse nr 204/2011 III lisas mainitud üksuse käsutusse“ — Artikli 12 lõike 1 punkt c — Mõiste „tagatisnõue“ — Mõiste „isik või üksus, kes tegutseb artikli 12 lõike 1 punktides a või b osutatud isiku nimel“)	4
2019/C 93/06	Kohtuasi C-193/17: Euroopa Kohtu (suurkoda) 22. jaanuari 2019. aasta otsus (Oberster Gerichtshof eelotsusetaotlus – Austria) – Cresco Investigation GmbH versus Markus Achatzi (Eelotsusetaotlus — Euroopa Liidu põhiõiguste harta — Artikkel 21 — Võrdne kohtlemine töö saamisel ja kutsealale pääsemisel — Direktiiv 2000/78/EÜ — Artikli 2 lõike 2 punkt a — Otsene diskrimineerimine usutunnistuse alusel — Liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt saavad teatavad töötajad suurel reedel puhkust — Põhjendatus — Artikli 2 lõige 5 — Artikli 7 lõige 1 — Eraõiguslike tööandjate ja liikmesriigi kohtu kohustused, kui riigisene õigus ei ole kooskõlas direktiiviga 2000/78)	6
2019/C 93/07	Kohtuasi C-258/17: Euroopa Kohtu (suurkoda) 15. jaanuari 2019. aasta otsus (Verwaltungsgerichtshof eelotsusetaotlus – Austria) – E.B. versus Versicherungsanstalt öffentlich Bediensteter BVA (Eelotsusetaotlus — Sotsiaalpoliitika — Direktiiv 2000/78/EÜ — Võrdne kohtlemine töö saamisel ja kutsealale pääsemisel — Artikkel 2 — Ametniku poolt toime pandud sugukõlvatu teo katse meessoost alaealiste suhtes — 1975. aastal määratud distsiplinaarkaristus — Ennetähtaegselt pensionile saatmine koos pensionisumma vähendamisega — Diskrimineerimine seksuaalse sättumuse alusel — Distsiplinaarkaristusele direktiivi 2000/78/EÜ kohaldamise tagajärjed — Makstud vanaduspensioni arvutamise kord)	7
2019/C 93/08	Kohtuasi C-265/17 P: Euroopa Kohtu (esimene koda) 16. jaanuari 2019. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus United Parcel Service, Inc., FedEx Corp. (Apellatsioonkaebus — Ettevõtjate koondumiste kontrollimine — TNT Expressi omandamine UPSi poolt — Komisjoni otsus, millega tunnistatakse koondumine siseturuga ja EMP lepingu toimimisega kokkusobimatuks — Komisjoni välja töötatud ökonomeetiline mudel — Ökonomeetrisse mudelisse tehtud muudatustest teatamata jätmine — Kaitseõiguste rikkumine)	7
2019/C 93/09	Kohtuasi C-272/17: Euroopa Kohtu (kümnes koda) 23. jaanuari 2019. aasta otsus (Hoge Raad der Nederlanden eelotsusetaotlus – Madalmaad) – K.M. Zyla versus Staatssecretaris van Financiën (Eelotsusetaotlus — Töötajate vaba liikumine — Võrdne kohtlemine — Tulumaks — Sotsiaalkindlustusmaksed — Töötaja, kes lahkus töökohaliikmesriigist kalendriaasta jooksul — Pro rata temporis'e reegli kohaldamine maksete vähendamisele)	8
2019/C 93/10	Kohtuasi C-313/17 P: Euroopa Kohtu (esimene koda) 24. jaanuari 2019. aasta otsus – George Haswani versus Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus — Üldkohtu kodukorra artikkel 86 — Vastuvõetavus — Hagiavalduse muutmise menetlus — Vajadus muuta väiteid ja argumente — Süüria Araabia Vabariigi vastu suunatud piiravad meetmed — Isikute loetelu, kelle suhtes kohaldatakse rahaliste vahendite ja majandusressursside külmutamist — Hageja nime lisamine)	9
2019/C 93/11	Kohtuasi C-326/17: Euroopa Kohtu (neljas koda) 24. jaanuari 2019. aasta otsus (Raad van State eelotsusetaotlus – Madalmaad) – Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW) versus X, Y ja X, Y versus Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW) ja Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW) versus Z (Eelotsusetaotlus — Direktiiv 1999/37/EÜ — Sõidukite registreerimisdokumendid — Registreerimistunnistuste puudused — Vastastikune tunnustamine — Direktiiv 2007/46/EÜ — Enne Euroopa Liidu tasandil tehniliste nõuete ühtlustamist toodetud sõidukid — Sõiduki tehnilisi omadusi mõjutavad muudatused)	9

2019/C 93/12	Kohtuasi C-386/17: Euroopa Kohtu (esimene koda) 16. jaanuari 2019. aasta otsus (Corte suprema di cassazione eelotsusetaotlus – Itaalia) – Stefano Liberato versus Luminita Luisa Grigorescu (Eelotsusetaotlus — Õigusalane koostöö tsiviilasjades — Kohtualluvus, kohtuotsuste tunnustamine ja täitmine ülalpidamiskohustustega seotud asjades — Määrus (EÜ) nr 44/2001 — Artikli 5 punkt 2 — Artikkel 27 — Artikli 35 lõige 3 — Kohtualluvus ning kohtuotsuste tunnustamine ja täitmine kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega — Määrus (EÜ) nr 2201/2003 — Artikkel 19 — Lis pendens — Artikli 22 punkt a — Artikli 23 punkt a — Mittetunnustamine selge vastuolu korral avaliku korraga — Artikkel 24 — Otsuse teinud kohtu pädevuse kontrollimise keeld — Lis pendens eeskirjade eiramisele viitav mittetunnustamise põhjus — Puudumine)	10
2019/C 93/13	Kohtuasi C-387/17: Euroopa Kohtu (esimene koda) 23. jaanuari 2019. aasta otsus (Corte suprema di cassazione eelotsusetaotlus – Itaalia) – Presidenza del Consiglio dei Ministri versus Fallimento Traghetti del Mediterraneo SpA (Eelotsusetaotlus — Riigiabi — Olemasolev abi ja uus abi — Kvalifitseerimine — Määrus (EÜ) nr 659/1999 — Artikli 1 punkti b alapunktid iv ja v — Õiguskindluse ja õiguspärase ootuse kaitse põhimõtted — Kohaldatavus — Toetused, mis on antud enne seda, kui varasem konkurentsile suletud turg liberaliseeriti — Kahju hüvitamise hagi, mille on liikmesriigi vastu esitanud riigiabi saanud ettevõtja konkurent)	11
2019/C 93/14	Kohtuasi C-389/17: Euroopa Kohtu (esimene koda) 16. jaanuari 2019. aasta otsus (Lietuvos vyriausiasis administracinis teismase eelotsusetaotlus – Leedu) – menetluse algatas „Paysera LT“ UAB, varem „EVP International“ UAB (Eelotsusetaotlus — E-raha asutuste asutamine — Direktiiv 2009/110/EÜ — Artikli 5 lõiked 2 ja 3 — Omavahendeid käsitlevad eeskirjad — E-raha väljastamisega seotud tegevuste jaoks nõutavad omavahendid — Mõiste „e-raha väljastamisega seotud tegevus“ — E-raha väljastamine müüjale saadud vahendite nimiväärtuses)	12
2019/C 93/15	Kohtuasi C-419/17: Euroopa Kohtu (esimene koda) 23. jaanuari 2019. aasta otsus – Deza, a.s. versus Euroopa Kemikaaliamet, Taani Kuningriik, Madalmaade Kuningriik, Rootsi Kuningriik ja Norra Kuningriik (Apellatsioonkaebus — Määrus (EÜ) nr 1907/2006 (REACH-määrus) — XIV lisa — Autoriseeringut vajavate ainete loetelu koostamine — Kandmine loetellu kandidaatainetest, mis lõpptulemusena kantakse XIV lisasse — Aine bis(2-etiülheksüül)ftalaat (DEHP) kohta tehtud kande ajakohastamine — REACH-määruse ja õiguskindluse põhimõtte väär tõlgendamine ja kohaldamine — Faktiliste asjaolude ja tõendite moonutamine — Kontrolli ulatus)	12
2019/C 93/16	Kohtuasi C-430/17: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 23. jaanuari 2019. aasta otsus (Bundesgerichtshofi eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Walbusch Walter Busch GmbH & Co. KG versus Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main eV (Eelotsusetaotlus — Tarbijakaitse — Direktiiv 2011/83/EL — Kauglepingud — Artikli 6 lõike 1 punkt h — Taganemisõigusest teavitamise kohustus — Artikli 8 lõige 4 — Leping, mis sõlmitakse kaugsidevahendi abil, mis seab piiranguid teabe esitamise ruumile või ajale — Mõiste „teabe esitamise ruumi või aja piirangud“ — Ajakirjas sisalduv voldik — Tellimiskupong, milles on ära toodud hüperlink, kus asub taganemisõigust käsitlev teave) .	13
2019/C 93/17	Kohtuasi C-477/17: Euroopa Kohtu (esimene koda) 24. jaanuari 2019. aasta otsus (Centrale Raad van Beroepi eelotsusetaotlus – Madalmaad) – Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank versus D. Balandin, I. Lukachenko, Holiday on Ice Services BV (Eelotsusetaotlus — Sotsiaalkindlustus — Määrus (EL) nr 1231/2010 — Kohaldatavad õigusaktid — Tõend A1 — Artikkel 1 — Tõendi A1 laiendamine kolmandate riikide kodanikele, kes elavad seaduslikult liikmesriigi territooriumil — Seaduslik elamine — Mõiste)	14
2019/C 93/18	Kohtuasi C-496/17: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 16. jaanuari 2019. aasta otsus (Finanzgericht Düsseldorf eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Deutsche Post AG versus Hauptzollamt Köln (Eelotsusetaotlus — Tolliliit — Liidu tolliseadustik — Artikkel 39 — Volitatud ettevõtja staatus — Rakendusmäärus (EL) 2015/2447 — Artikli 24 lõike 1 teine lõik — Muu kui füüsilisest isikust taotleja — Küsimustik — Isikuandmete kogumine — Direktiiv 95/46/EÜ — Artiklid 6 ja 7 — Määrus (EL) 2016/679 — Artiklid 5 ja 6 — Isikuandmete töötlemine)	14

2019/C 93/19	Kohtuasi C-639/17: Euroopa Kohtu (neljas koda) 17. jaanuari 2019. aasta otsus (Augstākā tiesa eelotsusetaotlus – Läti) – SIA „KPMG Baltics“, kes tegutseb AS „Latvijas Krājbanka“ pankrotihaldurina <i>versus</i> SIA „Kipars AI“ (Eelotsusetaotlus — Arvelduse lõplikkus makse- ja väärtpaberiarveldussüsteemides — Direktiiv 98/26/EÜ — Kohaldamisala — Mõiste „maksejuhis“ — Maksejuhis, mille tavalise arvelduskonto omanik andis krediitdiasutusele, mis hiljem tunnistati maksejõuetuks)	15
2019/C 93/20	Kohtuasi C-661/17: Euroopa Kohtu (esimene koda) 23. jaanuari 2019. aasta otsus (High Courti (Irlande) eelotsusetaotlus – Iirimaa) – M.A., S.A., A.Z. <i>versus</i> International Protection Appeals Tribunal, Minister for Justice and Equality, Attorney General, Iirimaa (Eelotsusetaotlus — Varjupaigapoliitika — Rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest vastutava liikmesriigi määramise kriteeriumid ja mehhanismid — Määrus (EL) nr 604/2013 — Kaalutusõigust käsitlevad sätted — Hindamiskriteeriumid)	16
2019/C 93/21	Kohtuasi C-698/17: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 23. jaanuari 2019. aasta otsus – Toni Klement <i>versus</i> Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (Apellatsioonkaebus — Euroopa Liidu kaubamärk — Määrus (EÜ) nr 207/2009 — Artikli 15 lõige 1 — Kaubamärgi tühistamise taotlus — Ruumiline kaubamärk, mis seisneb ahju kujus — Kaubamärgi tegelik kasutamine — Põhjendamine)	17
2019/C 93/22	Kohtuasi C-74/18: Euroopa Kohtu (kuues koda) 17. jaanuari 2019. aasta otsus (Korkein hallinto-oikeuse eelotsusetaotlus – Soome) – Menetlus, mille algatamist taotles A Ltd (Eelotsusetaotlus — Direktiiv 2009/138/EÜ — Kindlustuse ja edasikindlustusega tegeleva asumine ja tegelemine — Artikli 13 punkt 13 — Mõiste „riski asukohaliikmesriik“ — Liikmesriigis asutatud äriühing, mis osutab teises liikmesriigis äriühingute ümberkujundamisega seotud lepingust tuleneva riski kindlustamise teenust — Artikkel 157 — Kindlustusmakseid maksustav liikmesriik)	17
2019/C 93/23	Kohtuasi C-102/18: Euroopa Kohtu (kuues koda) 17. jaanuari 2019. aasta otsus (Oberlandesgericht Kölni eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Menetlus, mille algatamist taotles Klaus Manuel Maria Brisch (Eelotsusetaotlus — Õiguslane koostöö tsiviilasjades — Määrus (EL) nr 650/2012 — Artikli 65 lõige 2 — Euroopa pärimistunnistus — Tunnistuse väljaandmise taotlus — Rakendusmäärus (EL) nr 1329/2014 — Rakendusmääruse nr 1329/2014 artikli 1 lõikes 4 sätestatud vormi kasutamise kohustuslikkus või vabatahtlikkus)	18
2019/C 93/24	Kohtuasi C-551/18 PPU: Euroopa Kohtu (esimene koda) 6. detsembri 2018. aasta otsus (Hof van Cassatie eelotsusetaotlus – Belgia) – IK suhtes tehtud Euroopa vahistamismääruse täitmine (Eelotsusetaotlus — Eelotsuse kiirmenetlus — Politseikoostöö ja õiguslane koostöö kriminaalasjades — Raamotsus 2002/584/JSK — Euroopa vahistamismäärus ja liikmesriikidevaheline üleandmiskord — Vabadusekaotusliku karistuse täideviimiseks tehtud Euroopa vahistamismäärus — Sisu ja vorm — Artikli 8 lõike 1 punkt f — Lisakaristuse mainimata jätmine — Kehtivus — Tagajärjed — Mõju kinnipidamisele)	18
2019/C 93/25	Kohtuasi C-292/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Kassel Zweigstelle Hofgeismar (Saksamaa) 27. aprillil 2018 – Petra Breyer, Heiko Breyer <i>versus</i> Sundair GmbH	19
2019/C 93/26	Kohtuasi C-308/18 P: Schinga GmbH 7. mail 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 23. veebruari 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-445/16: Schinga GmbH <i>versus</i> Ühenduse Sordiamet (CPVO)	19
2019/C 93/27	Kohtuasi C-444/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austria) 6. juulil 2018 – Fluctus s.r.o. jt	20
2019/C 93/28	Kohtuasi C-463/18 P: CeramTec GmbH 13. juulil 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 3. mai 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-193/17: CeramTec GmbH <i>versus</i> EUIPO	20
2019/C 93/29	Kohtuasi C-553/18 P: Lion's Head Global Partners LLP 29. augustil 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas koda) 14. juuni 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-294/17: Lion's Head Global Partners LLP <i>versus</i> EUIPO	20

2019/C 93/30	Kohtuasi C-554/18 P: Lion's Head Global Partners LLP 29. augustil 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 14. juuni 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-310/17: Lion's Head Global Partners LLP versus EUIPO	21
2019/C 93/31	Kohtuasi C-608/18 P: Küprose Vabariigi 24. septembril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 13. juuli 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-825/16: Küprose Vabariik versus EUIPO	21
2019/C 93/32	Kohtuasi C-609/18 P: Küprose Vabariigi 24. septembril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 13. juuli 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-847/16: Küprose Vabariik versus EUIPO	22
2019/C 93/33	Kohtuasi C-612/18 P: ClientEarth'i 25. septembril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 11. juuli 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-644/16: ClientEarth versus komisjon	23
2019/C 93/34	Kohtuasi C-726/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana (Itaalia) 22. novembril 2018 – FW, GY versus U.T.G. – Prefettura di Lucca	25
2019/C 93/35	Kohtuasi C-729/18 P: VTB Bank PAO, varem VTB Bank OAO 23. novembril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 13. septembri 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-734/14: VTB Bank versus nõukogu	25
2019/C 93/36	Kohtuasi C-732/18 P: PAO Rosneft Oil Company, varem NK Rosneft OAO, RN-Shelf-Arctic OOO, AO RN-Shelf-Far East, varem RN-Shelf-Dalniy Vostok ZAO, RN-Exploration OOO, Tagulskoe OOO 23. novembril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 13. septembri 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-715/14: PAO Rosneft jt versus nõukogu	26
2019/C 93/37	Kohtuasi C-749/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour administrative (Luksemburg) 30. novembril 2018 – B, C, D versus Administration des contributions directes	27
2019/C 93/38	Kohtuasi C-750/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Amsterdam (Madalmaad) 3. detsembril 2018 – A, B versus C	29
2019/C 93/39	Kohtuasi C-758/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesgericht Korneuburg (Austria) 30. novembril 2018 – Bulgarian Air Charter Limited versus NE	29
2019/C 93/40	Kohtuasi C-796/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberlandesgericht Düsseldorf (Saksamaa) 19. detsembril 2018 – Informatikgesellschaft für Software-Entwicklung (ISE) mbH versus Stadt Köln	30
2019/C 93/41	Kohtuasi C-813/18 P: Deza, a.s.-i 21. detsembril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 24. oktoobri 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-400/17: Deza versus komisjon	31
2019/C 93/42	Kohtuasi C-823/18 P: Euroopa Komisjoni 27. detsembril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 18. oktoobri 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-640/16: GEA Group AG versus komisjon	32
2019/C 93/43	Kohtuasi C-832/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Helsingin hovioikeus (Soome) 21. detsembril 2018 – A jt versus Finnair Oyi	33
2019/C 93/44	Kohtuasi C-2/19: Eelotsusetaotlus, mille esitas Riigikohus (Eesti) 4. jaanuaril 2019 – A. P. versus Riigiprokuratuur	34
2019/C 93/45	Kohtuasi C-5/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Varhoven administrativen sad (Bulgaaria) 4. jaanuaril 2019 – Overgaz Mrezhi AD, mittetulundusühing Bulgarska Gazova Assotsiatsia versus Komisija za energiyno i vodno regulirane (KEVR)	34

2019/C 93/46	Kohtuasi C-8/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgaaria) 7. jaanuaril 2019 – Kriminaalasi järgmise isiku suhtes: RH	35
2019/C 93/47	Kohtuasi C-60/19 P: Mouvement pour une Europe des nations et des libertés 24. jaanuaril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 27. novembri 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-829/16: Mouvement pour une Europe des nations et des libertés versus parlament . . .	36
Üldkohus		
2019/C 93/48	Kohtuasi T-400/10 RENV: Üldkohtu 14. detsembri 2018. aasta otsus – Hamas versus nõukogu (Ühine välis- ja julgeolekupoliitika — Terrorismivastases võitluses teatavate isikute ja üksuste vastu võetud piiravad meetmed — Rahaliste vahendite külmutamine — Võimalus käsitada kolmanda riigi ametiasutust pädeva asutusena ühise seisukoha 2001/931/ÜVJP tähenduses — Rahaliste vahendite külmutamise otsuste faktiline alus — Põhjendamiskohustus — Hindamisviga — Õigus tõhusale kohtulikule kaitsele — Kaitseõigused — Omandiõigus)	38
2019/C 93/49	Kohtuasi T-298/16: Üldkohtu 14. detsembri 2018. aasta otsus – East West Consulting versus komisjon (Lepinguväline vastutus — Ühinemiseelse abi rahastamisvahend — Kolmas riik — Riigihange — Detsentraliseeritud haldamine — Otsus 2008/969/EÜ, Euratom — Varajase hoiatamise süsteem — Hoiatuse aktiveerimine varajase hoiatamise süsteemis — Liidu finantshuvide kaitse — Komisjoni keeldumine eelnevast heakskiidust — Hankelepingu sõlmimata jätmine — Üldkohtu pädevus — Tõendite vastuvõetavus — Hoiatuse õigusliku aluse puudumine — Kaitseõigused — Süütuse presumpatsioon — Isikutele õigusi andva õigusnormi piisavalt selge rikkumine — Põhjuslik seos — Varaline ja mittevaraline kahju — Hankelepingust ilmajäämine — Teiste hankelepingute sõlmimise võimaluse kaotamine)	40
2019/C 93/50	Kohtuasi T-348/16 OP: Üldkohtu 17. jaanuari 2019. aasta otsus – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis versus Euroopa Teadusnõukogu Rakendusamet (Vahekohtuklausel — Teadusuuringute, tehnoloogiaarenduse ja tutvustamistegevuse seitsmes raamprogramm — Projekt Minatran — Abikõlblikud kulud — Hüvitis — Tagaseljaotsus — Vastulause)	40
2019/C 93/51	Kohtuasi T-412/16: Üldkohtu 16. jaanuari 2019. aasta otsus – Bena Properties versus nõukogu (Ühine välis- ja julgeolekupoliitika — Süüria vastu suunatud piiravad meetmed — Rahaliste vahendite külmutamine — Kaitseõigused — Õigus tõhusale kohtulikule kaitsele — Põhjendamiskohustus — Ilmne hindamisviga — Õigus aule ja heale mainele — Omandiõigus — Süütuse presumpatsioon — Proportsionaalsus)	41
2019/C 93/52	Kohtuasi T-413/16: Üldkohtu 16. jaanuari 2019. aasta otsus – Cham versus nõukogu (Ühine välis- ja julgeolekupoliitika — Süüria vastu suunatud piiravad meetmed — Rahaliste vahendite külmutamine — Kaitseõigused — Õigus tõhusale kohtulikule kaitsele — Põhjendamiskohustus — Ilmne hindamisviga — Õigus aule ja heale mainele — Omandiõigus — Süütuse presumpatsioon — Proportsionaalsus)	42
2019/C 93/53	Kohtuasi T-525/16: Üldkohtu 14. detsembri 2018. aasta otsus – GQ jt versus komisjon (Avalik teenistus — Ametnikud — Personaleeskirjade reform — Määrus (EL, Euratom) nr 1023/2013 — Ametikoha liigid — Üleminekueeskirjad ametikoha liigi määramiseks — Personaleeskirjade XIII lisa artikkel 31 — Ülemineku-assistendid — Personaleeskirjade artikli 45 alusel edutamine, mis on lubatud üksnes vastava ametikoha liigi jaoks ette nähtud viisil — Ametikohale „vanemassistent“ (AST 10) saamine üksnes personaleeskirjade artiklis 4 ja artikli 29 lõikes 1 sätestatud korda kohaldades — Võrdne kohtlemine — Palgaastmele AST 10 edutamise võimaluse kaotus — Õiguspärane ootus) . . .	43
2019/C 93/54	Kohtuasi T-526/16: Üldkohtu 14. detsembri 2018. aasta otsus — FZ jt versus komisjon (Avalik teenistus — Ametnikud — Personaleeskirjade reform — Määrus (EL, Euratom) nr 1023/2013 — Ametikoha liigid — Üleminekueeskirjad ametikoha liigi määramiseks — Personaleeskirjade XIII lisa artikkel 30 — Ülemineku-administraatorid (AD 13) — Administraatorid (AD 12) — Personaleeskirjade artikli 45 alusel edutamine, mis on lubatud üksnes vastava ametikoha liigi jaoks ette nähtud viisil — Ametikohale „üksuse juhataja või samaväärne“ või „nõunik või samaväärne“ saamine üksnes personaleeskirjade artiklis 4 ja artikli 29 lõikes 1 sätestatud korda kohaldades — Võrdne kohtlemine — Kõrgemale palgaastmele edutamise võimaluse kaotus — Õiguspärane ootus)	44

2019/C 93/55	Kohtuasi T-540/16: Üldkohtu 14. detsembri 2018. aasta otsus – FZ jt <i>versus</i> komisjon (Avalik teenistus — Ametnikud — Personalieeskirjade reform — Määrus (EL, Euratom) nr 1023/2013 — Ametikohtade liigid — Üleminekueeskirjad ametikoha liigi määramiseks — Personalieeskirjade XIII lisa artikkel 30 — Ülemineku-administraatorid (AD 13) — Administraatorid (AD 12) — Personalieeskirjade artikli 45 alusel edutamine, mis on lubatud üksnes vastava ametikoha liigi jaoks ette nähtud viisil — Ametikohale „üksuse juhataja või samaväärne“ või „nõunik või samaväärne“ saamine üksnes personalieeskirjade artiklis 4 ja artikli 29 lõikes 1 sätestatud korda kohaldades — Mõiste „isikut kahjustav meede“ — Kinnitav akt — Samal ajal pooleli olevad kohtuasjad (lis pendens) — Kohtueelse menetlusega seotud nõuete järgimine — Vastuvõetamatus)	45
2019/C 93/56	Kohtuasjad T-641/16 RENV ja T-137/17: Üldkohtu 13. detsembri 2018. aasta otsus – Kakol <i>versus</i> komisjon (Avalik teenistus — Ametnikud — Töölevõtmine — Konkursiteade — Avalik konkurss — Kandidaadi mittelubamine hindamiskeskuse katsetele — Kvalifikatsiooni või diplomi mittetunnustamine — Varasemale konkursile lubamine — Sarnased konkursside tingimused — Hagi ja kaebuse vastavuse põhimõte — Kohtuotsuse seadusjõud — Eelneva haldusmenetluse järgimata jätmine — Huve kahjustav akt personalieeskirjade artikli 91 tähenduses — Akti vastuvõtja pädevus — Kahju hüvitamise nõue)	46
2019/C 93/57	Kohtuasi T-750/16: Üldkohtu 14. detsembri 2018. aasta otsus – FV <i>versus</i> nõukogu (Avalik teenistus — Ametnikud — Personalieeskirjade artikkel 42c — Teenistuse huvides puhkusele saatmine — Võrdne kohtlemine — Vanuse alusel diskrimineerimise keeld — Ilmne hindamisviga — Vastutus)	47
2019/C 93/58	Kohtuasi T-881/16: Üldkohtu 15. jaanuari 2019. aasta otsus – HJ <i>versus</i> EMA (Avalik teenistus — Ajutised teenistujad — Osaline vastuvõetamatus — Tegevusest hoidumise nõue — Ametnike juurdepääs nende isikutoimikule — Personalieeskirjade artiklid 26 ja 26a — Dokumentidega tutvumine — Määrus (EÜ) nr 1049/2001 — isikutoimik, mis on tehtud kättesaadavaks kogu EMA personalile — Füüsiliste isikute kaitse isikuandmete töötlemisel liidu institutsioonides ja asutustes — Vastutus — Mittevaraline kahju)	47
2019/C 93/59	Kohtuasi T-46/17: Üldkohtu 14. detsembri 2018. aasta otsus – TDH Group <i>versus</i> EUIPO – Comercial de Servicios Agrigan (Pet Cuisine) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liitu nimetav rahvusvaheline registreering — Kujutismärk Pet Cuisine — Varasem Euroopa Liidu kujutismärk The Pet CUISINE alimento para mascotas felices Genial — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b))	48
2019/C 93/60	Kohtuasi T-111/17: Üldkohtu 15. jaanuari 2019. aasta otsus – Computer Market <i>versus</i> EUIPO (Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu kujutismärgi COMPUTER MARKET taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Kaebuse esitamine hilinenult — Apellatsioonikoja esitatud kaebuse vastuvõetamatus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikkel 60 (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikkel 68) — Määruse (EÜ) nr 2868/95 eeskirja 49 lõige 1 (nüüd delegeeritud määruse (EL) 2018/625 artikli 23 lõike 1 punkt b))	49
2019/C 93/61	Kohtuasi T-128/17: Üldkohtu 14. detsembri 2018. aasta otsus – Torné <i>versus</i> komisjon (Avalik teenistus — Ametnikud — Personalieeskirjade 2014. aasta reform — Puhkus isiklikel põhjustel — Samaaegne töötamine ajutise töötajana — Teatavaid pensioniõiguste arvutamise meetodeid käsitlevad üleminekusätted — Eelneva otsuse taotlus — Huve kahjustav akt — Üleminekumeetmete eesmärk — Isikuline kohaldamisala — Teenistusse asumine)	49
2019/C 93/62	Kohtuasi T-160/17: Üldkohtu 10. jaanuari 2019. aasta otsus – RY <i>versus</i> komisjon (Avalik teenistus — Ajutised teenistujad — Muude teenistujate teenistustingimuste artikli 2 punkt c — Tähtajatu leping — Töölepingu ülesütlemine — Usaldussuhte katkemine — Õigus olla ära kuulatud — Tõendamiskoormis)	50

2019/C 93/63	Kohtuasi T-464/17: Üldkohtu 14. detsembri 2018. aasta otsus – TP versus komisjon (Avalik teenistus — Ametnikud — Töötasu — Palgast kinni peetud summad — Elatis, mille liikmesriigi kohus on abielulahutuse menetluses välja mõistnud — Lojalne koostöö liikmesriikide kohtuasutustega — Kaalutusõigusega pädevus — Personalieeskirjade artikkel 24 — Euroopa hea halduse tava eeskiri — Vastavuse põhimõte — Huve kahjustav akt — Kahju hüvitamise nõue — Kohtueelse menetluse järgimine)	51
2019/C 93/64	Kohtuasi T-477/17: Üldkohtu 16. jaanuari 2019. aasta otsus – Haswani versus nõukogu (Ühine välis- ja julgeolekupoliitika — Süüria vastu suunatud piiravad meetmed — Rahaliste vahendite külmutamine — Põhjendamiskohustus — Proportsionaalsus — Hindamisviga)	51
2019/C 93/65	Kohtuasi T-489/17: Üldkohtu 16. jaanuari 2019. aasta otsus – Windspiel Manufaktur versus EUIPO (Pudeli sulguri kujutis) (Euroopa liidu kaubamärk — Pudeli sulgurit kujutava Euroopa Liidu kaubamärgi registreerimise taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Eristusvõime puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt b))	52
2019/C 93/66	Kohtuasi T-572/17: Üldkohtu 14. detsembri 2018. aasta otsus – UC versus parlament (Avalik teenistus — Ametnikud — Edutamine — 2015. aasta edutamine — Hindamisaruanne — Teenetepunktide andmine — Põhjendamiskohustus — Õigus olla ära kuulatud — Ilmne hindamisviga — Vastutus — Mittevaraline kahju)	53
2019/C 93/67	Kohtuasi T-576/17: Üldkohtu 17. jaanuari 2019. aasta otsus – Mas Que Vinos Global versus EUIPO – JESA (EL SEÑORITO) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu sõnamärgi EL SEÑORITO taotlus — Varasem siseriiklik sõnamärk SEÑORITA — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b))	53
2019/C 93/68	Kohtuasi T-671/17: Üldkohtu 17. jaanuari 2019. aasta otsus – Turbo-K International versus EUIPO – Turbo-K (TURBO-K) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu sõnamärgi TURBO-K taotlus — Varasemad registreerimata kaubamärgid TURBO-K — Suhteline keeldumispõhjus — Ulatuslikuma kui kohaliku tähtsusega tähise kaubanduses kasutamine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõige 4 (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõige 4) — Common law' normistik, mis reguleerib tähise hõivamise peale esitatavat hagi (action for passing off) — Goodwill)	54
2019/C 93/69	Kohtuasi T-761/17: Üldkohtu 14. detsembri 2018. aasta otsus – UR versus komisjon (Avalik teenistus — Avalik konkurss — Konkursiteade EPSO/AD/322/16 auditi valdkonna administraatorite töölevõtmiseks (AD 5/AD 7) — Konkursile lubamise tingimus — Nõutav diplom — Reservnimekirja kandmata jätmine — Põhjendamiskohustus — Ilmne hindamisviga — Personalieeskirjade artikli 27 esimene lõik)	55
2019/C 93/70	Kohtuasi T-801/17: Üldkohtu 14. detsembri 2018. aasta otsus – Dermatest versus EUIPO (ORIGINAL excellent dermatest 3-star-guarantee.de) (Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu kujutismärgi ORIGINAL excellent dermatest 3-star-guarantee.de taotlus — Absoluutsed keeldumispõhjused — Kirjeldavus — Eristusvõime puudumine — Kasutamise käigus omandatud eristusvõime puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktid b ja c ning lõige 3 (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punktid b ja c ning lõige 3))	55
2019/C 93/71	Kohtuasi T-802/17: Üldkohtu 14. detsembri 2018. aasta otsus – Dermatest versus EUIPO (ORIGINAL excellent dermatest 5-star-guarantee.de CLINICALLY TESTED) (Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu kujutismärgi ORIGINAL excellent dermatest 5-star-guarantee.de CLINICALLY TESTED taotlus — Absoluutsed keeldumispõhjused — Kirjeldavus — Eristusvõime puudumine — Kasutamise käigus omandatud eristusvõime puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktid b ja c ning lõige 3 (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punktid b ja c ning lõige 3))	56
2019/C 93/72	Kohtuasi T-803/17: Üldkohtu 14. detsembri 2018. aasta otsus – Dermatest versus EUIPO (ORIGINAL excellent dermatest) (Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu kujutismärgi ORIGINAL excellent dermatest taotlus — Absoluutsed keeldumispõhjused — Kirjeldavus — Eristusvõime puudumine — Kasutamise käigus omandatud eristusvõime puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktid b ja c ning lõige 3 (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punktid b ja c ning lõige 3))	57

2019/C 93/73	Kohtuasi T-832/17: Üldkohtu 10. jaanuari 2019. aasta otsus – <i>achtung! versus EUIPO (achtung!)</i> (Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liitu nimetav rahvusvaheline registreering — Kujutismärk <i>achtung!</i> — Absoluutne keeldumispõhjus — Eristusvõime puudumine — Määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt b)	57
2019/C 93/74	Kohtuasi T-7/18: Üldkohtu 14. detsembri 2018. aasta otsus – <i>Inforsacom Logicalis versus EUIPO</i> (Business and technology working as one) (Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu sõnamärgi Business and technology working as one taotlus — Reklaamlausest koosnev kaubamärk — Absoluutne keeldumispõhjus — Kirjeldavus — Määruse (EL) nr 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt c)	58
2019/C 93/75	Kohtuasi T-30/18: Üldkohtu 13. detsembri 2018. aasta otsus – <i>Yado s.r.o. versus EUIPO – Dvectis CZ</i> (Istmepadi) (Ühenduse disainilahendus — Tühistamismenetlus — Ühenduse disainilahendus nr 2371591-0001 (Istmepadi) — Kaebuse vastuvõetamatus apellatsioonikojas — Dokumendi EUIPO-le saatmine kontaktvormi abil — Dokumendi EUIPO-le saatmine elektroonilise vahendi ja fakti abil)	58
2019/C 93/76	Kohtuasi T-40/18: Üldkohtu 17. jaanuari 2019. aasta otsus – <i>Ecolab USA versus EUIPO (SOLIDPOWER)</i> (Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liitu nimetav rahvusvaheline registreering — Sõnamärk SOLIDPOWER — Absoluutne keeldumispõhjus — Kirjeldavus — Määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt c)	59
2019/C 93/77	Kohtuasi T-91/18: Üldkohtu 17. jaanuari 2019. aasta otsus – <i>Equity Cheque Capital Corporation versus EUIPO (DIAMOND CARD)</i> (Euroopa Liidu kaubamärk — ELi kujutismärgi DIAMOND CARD taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Eristatavus — Määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt b)	60
2019/C 93/78	Kohtuasi T-368/18: Üldkohtu 17. jaanuari 2019. aasta otsus – <i>ETI Gıda Sanayi ve Ticaret versus EUIPO – Grupo Bimbo (ETI Bumbo)</i> (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu sõnamärgi ETI Bumbo taotlus — Varasem Euroopa Liidu kujutismärk BIMBO — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Asjaomane avalikkus — Tähiste sarnasus — Varasema kaubamärgi eristusvõime — Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b)	60
2019/C 93/79	Kohtuasi T-160/18: Üldkohtu 16. jaanuari 2019. aasta määrus – <i>Vassiliki Theodorakidi versus EUIPO – Benopoulou (THYREOS VASSILIKI)</i> (Euroopa Liidu kaubamärk — Tühistamismenetlus — Euroopa Liidu kujutismärk THYREOS VASSILIKI — Kehtetuks tunnistamine — Õigus nimele Vassiliki Kreekas — Suhteline kehtetuse põhjus, mis tuleneb õiguse nimele rikkumisest — Määruse (EL) nr 2017/1001 artikli 60 lõike 2 punkt a — Ilmselgelt õiguslikult põhjendamatult hagi)	61
2019/C 93/80	Kohtuasi T-304/18: Üldkohtu 23. jaanuari 2019. aasta määrus – <i>MLPS versus komisjon</i> (Tühistamishagi ja tegevusetushagi — Kaebuse menetlemise lõpetamine — Komisjoni keeldumine esitada hagi ELL artikli 7 alusel — Vaidlustamatu akt — Otsese puutumuse puudumine — Vastuvõetamatus)	61
2019/C 93/81	Kohtuasi T-331/18: Üldkohtu 16. jaanuari 2019. aasta määrus – <i>Szécsi ja Somossy versus komisjon</i> (Kahju hüvitamise nõue — Institutsiooniõigus — Komisjoni poolt selliste sobivate meetmete võtmata jätmise, mille abil saaks veenduda, et Ungari kohtud järgivad direktiivi 2005/29/EÜ artiklit 13 ja asjaomast riigisisest ülevõtmisnormi — Vastuvõetamatus)	62
2019/C 93/82	Kohtuasi T-436/18: Üldkohtu 23. jaanuari 2019. aasta määrus – <i>Prigent versus komisjon</i> (Tühistamishagi — Kaebuse menetlemise lõpetamine — Komisjoni keeldumine algatada liikmesriigi kohustuste rikkumise menetlus — Vaidlustamatu akt — Otsese puutumuse puudumine — Vastuvõetamatus)	62
2019/C 93/83	Kohtuasi T-557/18: Üldkohtu 10. jaanuari 2019. aasta määrus – <i>LG Electronics versus EUIPO – Beko (BECON)</i> (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Vastulause tagasivõtmine — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)	63

2019/C 93/84	Kohtuasi T-574/18 R: Üldkohtu presidendi 21. jaanuari 2019. aasta määrus – Agrochem-Maks <i>versus</i> komisjon (Ajutiste meetmete kohaldamine — Taimekaitsevahendid — Toimeaine oksasulfuroon — Turuleviimiseks toimeaine heakskiidu pikendamata jätmine — Kohaldamise peatamise taotlus — Kiireloomulisuse puudumine — Huvide kaalumise)	64
2019/C 93/85	Kohtuasi T-751/18: 21. detsembril 2018 esitatud hagi – Daimler <i>versus</i> komisjon	64
2019/C 93/86	Kohtuasi T-755/18: 22. detsembril 2018 esitatud hagi – FL Brüterei M-V jt <i>versus</i> komisjon	65
2019/C 93/87	Kohtuasi T-756/18: 28. detsembril 2018 esitatud hagi – AG <i>versus</i> Europol	67
2019/C 93/88	Kohtuasi T-760/18: 20. detsembril 2018 esitatud hagi – Intercontinental Exchange Holdings <i>versus</i> EUIPO – New York Mercantile Exchange (NYMEX BRENT)	68
2019/C 93/89	Kohtuasi T-6/19: 4. jaanuaril 2019 esitatud hagi – Irish Wind Farmers' Association jt <i>versus</i> komisjon	69
2019/C 93/90	Kohtuasi T-10/19: 4. jaanuaril 2019 esitatud hagi – United States Seafoods <i>versus</i> EUIPO (UNITED STATES SEAFOODS)	69
2019/C 93/91	Kohtuasi T-17/19: 11. jaanuaril 2019 esitatud hagi – Giulia Moi <i>versus</i> parlament	70
2019/C 93/92	Kohtuasi T-21/19: 11. jaanuaril 2019 esitatud hagi – Pablosky <i>versus</i> EUIPO – docPrice (mediFLEX easystem)	71
2019/C 93/93	Kohtuasi T-23/19: 14. jaanuaril 2019 esitatud hagi – Limango <i>versus</i> EUIPO – Consolidated Artists (limango)	72
2019/C 93/94	Kohtuasi T-24/19: 11. jaanuaril 2019 esitatud hagi – INC ja Consorzio Stabile Sis <i>versus</i> komisjon	73
2019/C 93/95	Kohtuasi T-29/19: 15. jaanuaril 2019 esitatud hagi – Idea Groupe <i>versus</i> EUIPO – The Logistical Approach (Idealogistic Verhoeven Greatest care in getting it there)	73
2019/C 93/96	Kohtuasi T-35/19: 17. jaanuaril 2019 esitatud hagi – Benavides Torres <i>versus</i> nõukogu	74
2019/C 93/97	Kohtuasi T-36/19: 18. jaanuaril 2019 esitatud hagi – PE Digital <i>versus</i> EUIPO – Spark Networks Services (ElitePartner)	75
2019/C 93/98	Kohtuasi T-40/19: 21. jaanuaril 2019 esitatud hagi – Amigüitos pets & life <i>versus</i> EUIPO – Société des produits Nestlé (THE ONLY ONE by alphaspirt wild and perfect)	76
2019/C 93/99	Kohtuasi T-44/19: 23. jaanuaril 2019 esitatud hagi – Globalia Corporación Empresarial <i>versus</i> EUIPO – Touring Club Italiano (TC Touring Club)	77
2019/C 93/100	Kohtuasi T-46/19: 25. jaanuaril 2019 esitatud hagi – Kreeka Vabariik <i>versus</i> Euroopa Komisjon	78

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded *Euroopa Liidu Teatajas**(2019/C 93/01)***Viimane väljaanne**

ELT C 82, 4.3.2019

Eelmised väljaanded

ELT C 72, 25.2.2019

ELT C 65, 18.2.2019

ELT C 54, 11.2.2019

ELT C 44, 4.2.2019

ELT C 35, 28.1.2019

ELT C 25, 21.1.2019

Käesolevad tekstid on kättesaadavad

EUR-Lex'is järgmisel aadressil: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Euroopa Kohtu (neljas koda) 17. jaanuari 2019. aasta otsus (Spetsializiran nakazatelen sadi eelotsusetaotlus – Bulgaaria) – kriminaalasi järgmiste isikute suhtes: Petar Dzivev jt

(Kohtuasi C-310/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Käibemaks — Euroopa Liidu finantshuvide kaitse — ELTL artikli 325 lõige 1 — Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse konventsioon — Kriminaalmenetlus käibemaksurikkumise asjades — Tõhususe põhimõte — Tõendite kogumine — Telefoni pealtkuulamine — Luba, mille andnud kohtul puudub selleks vajalik pädevus — Pealtkuulamisel saadud teabe kasutamine tõendina — Riigisisised õigusaktid — Keeld)

(2019/C 93/02)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Spetsializiran nakazatelen sad

Põhikohtuasja kriminaalmenetluse pooled

Petar Dzivev, Galina Angelova, Georgi Dimov, Milko Velkov

Resolutsioon

ELTL artikli 325 lõiget 1 ning Euroopa Liidu lepingu artikli K.3 alusel koostatud ja Luxembourgis 26. juulil 1995 allkirjastatud Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse konventsiooni artikli 1 lõike 1 punkti b ja artikli 2 lõiget 1 tuleb Euroopa Liidu põhiõiguste hartast lähtuvalt tõlgendada nii, et arvestades kriminaalmenetluse tõhususe põhimõtet käibemaksurikkumise asjades, ei ole nendega vastuolus, kui liikmesriigi kohus kohaldab riigisisest õigusnormi, mis näeb ette, et kriminaalmenetluses tuleb jätta arvestamata sellised tõendid nagu teave, mis on saadud telefoni pealtkuulamisel, milleks oli nõutav kohtu eelnev luba, kui loa andis kohus, kellel puudus vastav pädevus, isegi kui asjaomaste rikkumiste toimepanemine on tõendatav ainult nende tõenditega.

⁽¹⁾ ELT C 310, 29.8.2016.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 16. jaanuari 2019. aasta otsus – Poola Vabariik versus Stock Polska sp. z o.o., Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), Lass & Steffen GmbH Wein- und Spirituosen-Import

(Kohtuasi C-162/17) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Euroopa Liidu kaubemärk — Vastulausemenetlus — Määrus (EÜ) nr 207/2009 — Artikli 8 lõige 1 — Sõnalist osa LUBELSKA sisaldava kujutismärgi registreerimise taotlus — Domineeriv ja eristav osa)

(2019/C 93/03)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Poola Vabariik (esindaja: B. Majczyna)

Teised menetlusosalised: Stock Polska sp. z o.o. (esindaja: radca prawny T. Gawrylczyk), Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: M. Rajh ja D. Botis), Lass & Steffen GmbH Wein- und Spirituosen-Import (esindaja: Rechtsanwalt R. Kunz-Hallstein)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Poola Vabariigilt.

⁽¹⁾ ELT C 239, 24.7.2017.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 24. jaanuari 2019. aasta otsus (Conseil d'État eelotsusetaotlus – Prantsusmaa) – Morgan Stanley & Co. International plc versus Ministre de l'Économie et des Finances

(Kohtuasi C-165/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Maksustamine — Käibemaks — Kuues direktiiv 77/388/EMÜ — Direktiiv 2006/112/EÜ — Sisendkäibemaksu mahaarvamine — Kaubad ja teenused, mida kasutatakse samal ajal nii maksustatavateks kui maksust vabastatud tehinguteks (segakasutusega kaubad ja teenused) — Kohaldamisele kuuluva mahaarvatava osa kindlaksmääramine — Peakontori asukohariigist erinevas liikmesriigis tegutsev filiaal — Filiaali kulud, mida kasutatakse täielikult peakontori tehingute tegemiseks — Filiaali üldkulud, mis aitavad kaasa nii filiaali enda kui ka tema peakontori tehingute tegemisele)

(2019/C 93/04)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Morgan Stanley & Co. International plc

Vastustaja: Ministre de l'Économie et des Finances

Resolutsioon

1. Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta – ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas artikli 17 lõikeid 2, 3 ja 5 ning artikli 19 lõiget 1, samuti nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikleid 168, 169 ja 173–175 tuleb tõlgendada nii, et ühes liikmesriigis registreeritud filiaali kantud kulude puhul, mis on seotud samal ajal käibemaksuga maksustatavate ja käibemaksust vabastatud tehingutega, mida tegi selle filiaali teises liikmesriigis asuv peakontor, tuleb kohaldada mahaarvatavat osa, mis on murdarv, mille nimetaja moodustab käibemaksuta käive üksnes nendest tehingutest ja mille lugeja moodustavad maksustatavad tehingud, mille puhul võiks samuti maksu maha arvata, kui need oleksid tehtud filiaali registreerimise liikmesriigis, sealhulgas siis, kui mahaarvamisõigus tuleneb filiaali kasutatud valikuõigusest, mis seisneb selles riigis tehtud tehingute käibemaksuga maksustamises.
2. Kuuenda direktiivi 77/388 artikli 17 lõikeid 2, 3 ja 5 ning artikli 19 lõiget 1, samuti direktiivi 2006/112 artikleid 168, 169 ja 173–175 tuleb tõlgendada nii, et selleks et määrata kindlaks ühes liikmesriigis registreeritud filiaali üldkuludele kohaldatav mahaarvatav osa, mida kasutatakse samal ajal selles riigis nii filiaali enda kui ka teises liikmesriigis asuva peakontori tehingute tegemiseks, tuleb arvesse võtta mahaarvatava osa moodustava murdarvu nimetajas nii selle filiaali tehtavaid tehinguid kui ka peakontori tehinguid ning selle murdarvu lugejas peavad olema näidatud lisaks sama filiaali maksustatavatele tehingutele üksnes peakontori tehtavad maksustatavad tehingud, mille puhul võiks samuti maksu maha arvata, kui need oleksid tehtud asjaomase filiaali registreerimise riigis.

(¹) ELT C 213, 3.7.2017.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 17. jaanuari 2019. aasta otsus (Kúria eelotsusetaotlus – Ungari) – SH versus TG

(Kohtuasi C-168/17) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Ühine välis- ja julgeolekupoliitika — Piiravad meetmed seoses olukorraga Liibüas — Selliste lepingute ahel, mis on sõlmitud eesmärgiga väljastada pangagarantii üksusele, kes on kantud varade külmutamise loetellu — Edasigarantiilepingute järgsete tasude maksmine — Määrus (EL) nr 204/2011 — Artikkel 5 — Mõiste „rahalised vahendid, mis on antud määruse nr 204/2011 III lisas mainitud üksuse käsutusse“ — Artikli 12 lõike 1 punkt c — Mõiste „tagatisnõue“ — Mõiste „isik või üksus, kes tegutseb artikli 12 lõike 1 punktides a või b osutatud isiku nimel“)

(2019/C 93/05)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Kúria

Põhikohtuasja pooled

Hageja: SH

Kostja: TG

menetluses osales: UF

Resolutsioon

1. Nõukogu 2. märtsi 2011. aasta määruse (EL) nr 204/2011 piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Liibüas artikli 5 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et:

- seda kohaldatakse sellises olukorras nagu põhikohtuasjas, milles Euroopa Liidu pank peab maksma edasigarantiilepingu järgsed tasud Liibüa pangale, kelle nimi on kantud määruse III lisa loetellu, ja
- seda ei kohaldata põhimõtteliselt sellises olukorras nagu põhikohtuasjas, milles liidu pank peab edasigarantiilepingu järgseid tasusid maksma Liibüa pangale, kelle nimi ei ole enam kantud määruse III lisa loetellu, või neid tasusid peab maksma üks liidu pank teisele liidu pangale, kui Liibüa panga poolt väljastatud pangagarantii on antud sellise üksuse kasuks, kes on nimetatud loetelus, välja arvatud juhul, kui selline makse viib makse saanud panga ja nimetatud loetellu kantud üksuse vahel esinevate õiguslike või finantsseoste tõttu selleni, et kõnealused tasud antakse kaudselt selle üksuse käsutusse.

2. Määruse nr 204/2011 artiklit 12 tuleb tõlgendada nii, et:

- selle esialgses redaktsioonis kohaldatakse seda, kui edasigarantiilepingute järgseid tasusid peab maksma Euroopa Liidu pank sellele Liibüa pangale, kes on kantud määruse III lisa loetellu, ja kui neid peab maksma liidu pank Liibüa pangale, kes ei ole sellesse loetellu kantud, kui Liibüa panga väljastatud garantii on antud sellise üksuse kasuks, kes on nimetatud loetellu kantud, tingimusel, et Liibüa panka loetakse üksuseks, kes tegutseb Liibüa valitsuse kasuks; selle peab aga kindlaks tegema eelotsusetaotluse esitanud kohus;
- redaktsioonis, mis tuleneb nõukogu 20. jaanuari 2014. aasta määrusest (EL) nr 45/2014, ei kohaldata seda, kui edasigarantiilepingute järgseid tasusid peab maksma liidu pank sellele Liibüa pangale, kes on kantud määruse III lisa loetellu, ja kui neid peab maksma liidu pank Liibüa pangale, kes ei ole sellesse loetellu kantud, kui Liibüa panga väljastatud garantii on antud sellise üksuse kasuks, kes on sellesse loetellu kantud, kui need tasud maksti enne nimetatud määruse jõustumist, ja
- nii esialgses redaktsioonis kui ka määruse nr 45/2014 järgses redaktsioonis ei kohaldata seda, kui edasigarantiilepingute järgsed tasud peab maksma üks liidu pank teisele liidu pangale.

3. Määruse nr 204/2011 artikli 9 tuleb tõlgendada nii, et seda ei saa kohaldada selliste tasude maksmisele nagu need, mida tuleb maksta põhikohtuasjas käsitletud erinevate lepingute alusel.

4. Nõukogu 18. jaanuari 2016. aasta määruse (EL) 2016/44, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses olukorraga Liibüas ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EL) nr 204/2011, artikli 17 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et seda kohaldatakse edasigarantii tasudele, mida üks Euroopa Liidu pank peab maksma teisele liidu pangale sellises olukorras nagu põhikohtuasjas, kus lõplik väljamaksmine toimub pärast selle määruse jõustumist.

(¹) ELT C 221, 10.7.2017.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 22. jaanuari 2019. aasta otsus (Oberster Gerichtshofi eelotsusetaotlus – Austria) – Cresco Investigation GmbH versus Markus Achatzi

(Kohtuasi C-193/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Euroopa Liidu põhiõiguste harta — Artikkel 21 — Võrdne kohtlemine töö saamisel ja kutsealale pääsemisel — Direktiiv 2000/78/EÜ — Artikli 2 lõike 2 punkt a — Otsene diskrimineerimine usutunnistuse alusel — Liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt saavad teatavad töötajad suurel reedel puhkust — Põhjendatus — Artikli 2 lõige 5 — Artikli 7 lõige 1 — Eraõiguslike tööandjate ja liikmesriigi kohtu kohustused, kui riigisisene õigus ei ole kooskõlas direktiiviga 2000/78)

(2019/C 93/06)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberster Gerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Cresco Investigation GmbH

Vastustaja: Markus Achatzi

Resolutsioon

1. Nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiivi 2000/78/EÜ, millega kehtestatakse üldine raamistik võrdseks kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale pääsemisel, artiklit 1 ja artikli 2 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et riigisiseste õigusnormide puhul, mille kohaselt on esiteks suur reede puhkepäev ainult nendele töötajatele, kes on teatavate kristlike kirikute liikmed, ja teiseks, et ainult nendel töötajatel on juhul, kui nad peavad sellel puhkepäeval töötama, õigus saada lisaks töötasule ka lisatasu tööülesannete täitmise eest sellel päeval, on tegemist otsese diskrimineerimisega usutunnistuse alusel.

Nendes riigisisestest õigusnormides ette nähtud meetmeid ei saa pidada vajalikeks meetmeteks, selleks et kaitsta teiste isikute õigusi ja vabadusi selle direktiivi artikli 2 lõike 5 tähenduses, ega ka erimeetmeteks usutunnistusega seotud halvemuse heastamiseks sama direktiivi artikli 7 lõike 1 tähenduses.

2. Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 21 tuleb tõlgendada nii, et kuni asjaomane liikmesriik ei ole võrdse kohtlemise taastamiseks muutnud enda õigusnorme, milles on suurel reedel antud puhkepäev üksnes teatavate kristlike kirikute liikmetest töötajatele, on nende õigusnormide reguleerimisalas tegutseval eraõiguslikul tööandjal kohustus anda ka oma ülejäänud töötajatele õigus puhkepäevale suurel reedel, kui töötajad on tööandjalt eelnevalt taotlenud olla sellel päeval töötamisest vabastatud, ja järelikult maksta neile lisaks töötasule ka lisatasu tööülesannete täitmise eest sellel päeval, kui tööandja on jätnud selle taotluse rahuldamata.

⁽¹⁾ ELT C 283, 28.8.2017.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 15. jaanuari 2019. aasta otsus (Verwaltungsgerichtshofi eelotsusetaotlus – Austria) – E.B. versus Versicherungsanstalt öffentlich Bediensteter BVA

(Kohtuasi C-258/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Sotsiaalpoliitika — Direktiiv 2000/78/EÜ — Võrdne kohtlemine töö saamisel ja kutsealale pääsemisel — Artikkel 2 — Ametniku poolt toime pandud sugukõlvatu teo katse meessoost alaealiste suhtes — 1975. aastal määratud distsiplinaarkaristus — Ennetähtaegselt pensionile saatmine koos pensionisumma vähendamisega — Diskrimineerimine seksuaalse sättumuse alusel — Distsiplinaarkaristusele direktiivi 2000/78/EÜ kohaldamise tagajärjed — Makstud vanaduspensioni arvutamise kord)

(2019/C 93/07)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: E.B.

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Versicherungsanstalt öffentlich Bediensteter BVA

Resolutsioon

1. Nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiivi 2000/78/EÜ, millega kehtestatakse üldine raamistik võrdseks kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale pääsemisel, artiklit 2 tuleb tõlgendada nii, et pärast selle direktiivi ülevõtmise tähtaja möödumist ehk alates 3. detsembrist 2003 on see artikkel kohaldatav lõplikult muutunud distsiplinaarotsuse – mis tehti enne selle direktiivi jõustumist ja millega saadeti ametnik ennetähtaegselt pensionile koos tema pensionisumma vähendamisega – tulevikus tekkivate tagajärgede suhtes.
2. Direktiivi 2000/78 tuleb tõlgendada nii, et sellises olukorras, nagu on viidatud käesoleva kohtuotsuse resolutsiooni punktis 1, ei tulene seoses ajavahemikuga alates 3. detsembrist 2003 kõnealusest direktiivist liikmesriigi kohtule mitte kohustust vaadata uuesti läbi lõplikult muutunud distsiplinaarotsus, millega asjasse puutuv ametnik saadeti ennetähtaegselt pensionile, vaid kohustus vaadata läbi tema pensionisumma vähendamine, et määrata kindlaks summa, mille ta oleks saanud siis, kui seksuaalse sättumuse alusel diskrimineerimist ei oleks toimunud.

⁽¹⁾ ELT C 283, 28.8.2017.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 16. jaanuari 2019. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus United Parcel Service, Inc., FedEx Corp.

(Kohtuasi C-265/17 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Ettevõtjate koondumiste kontrollimine — TNT Expressi omandamine UPSi poolt — Komisjoni otsus, millega tunnistatakse koondumine siseturuga ja EMP lepingu toimimisega kokkusobimatuks — Komisjoni välja töötatud ökonomeetriline mudel — Ökonomeetrilisse mudelisse tehtud muudatustest teatamata jätmine — Kaitseõiguste rikkumine)

(2019/C 93/08)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Euroopa Komisjon (esindajad: T. Christoforou, N. Khan, H. Leupold ja A. Biolan)

Teised menetlusosalised: United Parcel Service, Inc. (esindajad: *solicitor* A. Ryan, *advokat* F. Hoseinian, *advocaat* W. Knibbeler, *advocaat* S. A. Pliego, *advocaat* P. van den Berg ja *advocate* F. Roscam Abbing), FedEx Corp. (esindajad: *barrister* F. Carlin, *solicitor* G. Bushell ja *Rechtsanwältin* N. Niejahr)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

(¹) ELT C 231, 17.7.2017.

Euroopa Kohtu (kümnes koda) 23. jaanuari 2019. aasta otsus (Hoge Raad der Nederlandeni eelotsusetaotlus – Madalmaad) – K.M. Zyla versus Staatssecretaris van Financiën

(Kohtuasi C-272/17) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Töötajate vaba liikumine — Võrdne kohtlemine — Tulumaks — Sotsiaalkindlustusmaksed — Töötaja, kes lahkus töökohaliikmesriigist kalendriaasta jooksul — Pro rata temporis'e reegli kohaldamine maksete vähendamisele)

(2019/C 93/09)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hoge Raad der Nederlanden

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: K.M. Zyla

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Staatssecretaris van Financiën

Resolutsioon

ELTL artiklit 45 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus liikmesriigi õigusnorm, mis näeb töötaja poolt tasumisele kuuluvate sotsiaalkindlustusmaksete suuruse kindlaksmääramiseks ette, et nende maksetega seotud maksuvähendus, millele on töötajal õigus kalendriaasta jooksul, on proportsionaalne perioodiga, mille jooksul töötaja on kindlustatud selle liikmesriigi sotsiaalkindlustussüsteemis, välistades seega aastasest vähendusest osa, mis on proportsionaalne ajavahemikuga, mille jooksul töötaja ei olnud sotsiaalkindlustussüsteemis kindlustatud ja elas teises liikmesriigis, kus ta kutsetegevusega ei tegelenud.

(¹) ELT C 277, 21.8.2017.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 24. jaanuari 2019. aasta otsus – George Haswani versus Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-313/17 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Üldkohtu kodukorra artikkel 86 — Vastuvõetavus — Hagiavalduse muutmise menetlus — Vajadus muuta väiteid ja argumente — Süüria Araabia Vabariigi vastu suunatud piiravad meetmed — Isikute loetelu, kelle suhtes kohaldatakse rahaliste vahendite ja majandusressursside külmutamist — Hageja nime lisamine)

(2019/C 93/10)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: George Haswani (esindaja: advokaat G. Karouni)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: A. Sikora-Kalèda ja S. Kyriakopoulou), Euroopa Komisjon (esindajad: L. Havas ja R. Tricot)

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 22. märtsi 2017. aasta otsuse Haswani vs. nõukogu (T-231/15, ei avaldata, EU:T:2017:200) resolutsiooni punkt 1.
2. Saata kohtuasi tagasi Euroopa Liidu Üldkohtusse.
3. Otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.

⁽¹⁾ ELT C 239, 24.7.2017.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 24. jaanuari 2019. aasta otsus (Raad van State eelotsusetaotlus – Madalmaad) – Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW) versus X, Y ja X, Y versus Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW) ja Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW) versus Z

(Kohtuasi C-326/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Direktiiv 1999/37/EÜ — Sõidukite registreerimisdokumendid — Registreerimistunnistuste puudused — Vastastikune tunnustamine — Direktiiv 2007/46/EÜ — Enne Euroopa Liidu tasandil tehniliste nõuete ühtlustamist toodetud sõidukid — Sõiduki tehnilisi omadusi mõjutavad muudatused)

(2019/C 93/11)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Raad van State

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW), X, Y

Kostjad: X, Y, Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW), Z

Resolutsioon

1. Nõukogu 29. aprilli 1999. aasta direktiivi 1999/37/EÜ sõidukite registreerimisdokumentide kohta artikli 2 punkti a koostöös Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. septembri 2007. aasta direktiivi 2007/46/EÜ, millega kehtestatakse raamistik mootorsõidukite ja nende haagiste ning selliste sõidukite jaoks mõeldud süsteemide, osade ja eraldi seadmestike kinnituse kohta, artikli 3 punktidega 11 ja 13 tuleb tõlgendada nii, et direktiiv 1999/37 on kohaldatav dokumentidele, mille liikmesriik on väljastanud sellise sõiduki registreerimisel, mis toodeti enne 29. aprilli 2009, mil möödus direktiivi 2007/46 ülevõtmise tähtaeg.
2. Direktiivi 1999/37 artiklit 4 koostöös selle direktiivi artikli 3 lõikega 2 tuleb tõlgendada nii, et selle liikmesriigi asutusel, kus taotletakse kasutatud sõiduki uut registreerimist, on õigus keelduda varasema registreerimise liikmesriigi väljastatud registreerimistunnistuse tunnustamisest, kui teatavad kohustuslikud andmed puuduvad, kui registreerimistunnistuses olevad andmed ei vasta sellele sõidukile ja kui see tunnistus ei võimalda seda sõidukit identifitseerida.
3. Direktiivi 2007/46 artikli 24 lõiget 6 tuleb tõlgendada nii, et selles ette nähtud korda ei kohaldata juba teises liikmesriigis registreeritud kasutatud sõiduki suhtes, kui see sõiduk esitatakse direktiivi 1999/37 artikli 4 alusel uueks registreerimiseks teise liikmesriigi pädevale asutusele. Siiski võib see asutus juhul, kui konkreetsed asjaolud viitavad sellele, et see sõiduk on maanteeliikluses ohtlik, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. mai 2009. aasta direktiivi 2009/40/EÜ mootorsõidukite ja nende haagiste tehnoülevaatuses kohta artikli 5 punkti a alusel nõuda, et see sõiduk saadetakse enne registreerimist ülevaatussele.

(¹) ELT C 293, 4.9.2017.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 16. jaanuari 2019. aasta otsus (Corte suprema di cassazione eelotsusetaotlus – Itaalia) – Stefano Liberato versus Luminita Luisa Grigorescu

(Kohtuasi C-386/17) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Õigusalaane koostöö tsiviilasjades — Kohtualluvus, kohtuotsuste tunnustamine ja täitmine ülalpidamiskohustustega seotud asjades — Määrus (EÜ) nr 44/2001 — Artikli 5 punkt 2 — Artikkel 27 — Artikli 35 lõige 3 — Kohtualluvus ning kohtuotsuste tunnustamine ja täitmine kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega — Määrus (EÜ) nr 2201/2003 — Artikkel 19 — Lis pendens — Artikli 22 punkt a — Artikli 23 punkt a — Mittetunnustamine selge vastuolu korral avaliku korraga — Artikkel 24 — Otsuse teinud kohtu pädevuse kontrollimise keeld — Lis pendens eeskirjade eiramisele viitav mittetunnustamise põhjus — Puudumine)

(2019/C 93/12)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Corte suprema di cassazione

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Stefano Liberato

Kostja: Luminita Luisa Grigorescu

Resolutsioon

Nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades artiklis 27 ja nõukogu 27. novembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 2201/2003, mis käsitleb kohtualluvust ning kohtuotsuste tunnustamist ja täitmist kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1347/2000, artiklis 19 sätestatud lis pendens eeskirju tuleb tõlgendada nii, et juhul, kui vaidluses abieluasjade, vanemliku vastutuse ja ülalpidamiskohustuste üle võtab kohus, kelle poole on pöördutud hiljem, neid eeskirju rikkudes vastu otsuse, mis on muutunud lõplikuks, siis on nimetatud sätetega vastuolus see, kui selle liikmesriigi kohtud, kelle poole pöörduti esimesena, keelduvad üksnes sel põhjusel asjaomase kohtuotsuse tunnustamisest. Elkoõige ei saa niisugune rikkumine iseenesest õigustada sellise otsuse mittetunnustamist vastava liikmesriigi avaliku korra selge rikkumise tõttu.

(¹) ELT C 338, 9.10.2017.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 23. jaanuari 2019. aasta otsus (Corte suprema di cassazione eelotsusetaotlus – Itaalia) – Presidenza del Consiglio dei Ministri versus Fallimento Traghetti del Mediterraneo SpA

(Kohtuasi C-387/17) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Riigiabi — Olemasolev abi ja uus abi — Kvalifitseerimine — Määrus (EÜ) nr 659/1999 — Artikli 1 punkti b alapunktid iv ja v — Õiguskindluse ja õiguspärase ootuse kaitse põhimõtted — Kohaldatavus — Toetused, mis on antud enne seda, kui varasem konkurentsile suletud turg liberaliseeriti — Kahju hüvitamise hagi, mille on liikmesriigi vastu esitanud riigiabi saanud ettevõtja konkurent)

(2019/C 93/13)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Corte suprema di cassazione

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Presidenza del Consiglio dei Ministri

Kostja: Fallimento Traghetti del Mediterraneo SpA

Resolutsioon

1. Ettevõtjale enne asjaomase turu liberaliseerimist antud selliseid toetusi nagu põhikohtuasjas käsitletavad ei või kvalifitseerida olemasolevaks abiks ainuüksi seetõttu, et nimetatud turg ei olnud toetuste andmise ajal veel formaalselt liberaliseeritud, kui need toetused võisid kahjustada liikmesriikidevahelist kaubandust ning kahjustada või ähvardada kahjustada konkurentsi, mida liikmesriigi kohtul tuleb kontrollida.
2. Nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määruse (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad [ELTL] artikli [108] kohaldamiseks, artikli 1 punkti b alapunkti iv tuleb tõlgendada nii, et see ei ole kohaldatav niisuguses olukorras, nagu on kõne all põhikohtuasjas. Kuna põhikohtuasjas käsitletavad toetused on antud EMÜ asutamislepingu artiklis 93 ette nähtud eelneva teatamise kohustust rikkudes, ei saa riigiasutused tugineda õiguspärase ootuse kaitse põhimõttele. Sellises olukorras nagu põhikohtuasjas käsitletav, kus liikmesriigi vastu on kahju hüvitamise hagi esitanud riigiabi saanud ettevõtja konkurent, ei luba õiguskindluse põhimõtte kohaldada hageja suhtes analoogia alusel sellist aegumistähtaega, nagu on ette nähtud määruse nr 659/1999 artikli 15 lõikes 1.

(¹) ELT C 338, 9.10.2017.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 16. jaanuari 2019. aasta otsus (Lietuvos vyriausiasis administracinis teismase eelotsusetaotlus – Leedu) – menetluse algatas „Paysera LT“ UAB, varem „EVP International“ UAB

(Kohtuasi C-389/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — E-raha asutuste asutamine — Direktiiv 2009/110/EÜ — Artikli 5 lõiked 2 ja 3 — Omavahendeid käsitlevad eeskirjad — E-raha väljastamisega seotud tegevuste jaoks nõutavad omavahendid — Mõiste „e-raha väljastamisega seotud tegevus“ — E-raha väljastamine müüjale saadud vahendite nimiväärtuses)

(2019/C 93/14)

Kohtumenetluse keel: leedu

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Põhikohtuasja pooled

Hageja: „Paysera LT“ UAB, varem „EVP International“ UAB

Kostja: Lietuvos bankas

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta direktiivi 2009/110/EÜ, mis käsitleb e-raha asutuste asutamist ja tegevust ning usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalvet ning millega muudetakse direktiive 2005/60/EÜ ja 2006/48/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2000/46/EÜ, artikli 5 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et e-raha asutuse poolt selliste maksetehingute käigus, nagu käsitletakse põhikohtuasjas, osutatavad teenused kujutavad endast e-raha väljastamisega seotud tegevust nimetatud sätte tähenduses, kui nende teenuste osutamine käivitab e-raha väljaandmise või tagastamise ühe ja sama maksetehingu kaudu.

⁽¹⁾ ELT C 309, 18.9.2017.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 23. jaanuari 2019. aasta otsus – Deza, a.s. versus Euroopa Kemikaaliamet, Taani Kuningriik, Madalmaade Kuningriik, Rootsi Kuningriik ja Norra Kuningriik

(Kohtuasi C-419/17) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Määrus (EÜ) nr 1907/2006 (REACH-määrus) — XIV lisa — Autoriseeringut vajavate ainete loetelu koostamine — Kandmine loetellu kandidaatainetest, mis lõpptulemusena kantakse XIV lisasse — Aine bis(2-etiülheksüül)ftalaat (DEHP) kohta tehtud kande ajakohastamine — REACH-määruse ja õiguskindluse põhimõtte väär tõlgendamine ja kohaldamine — Faktiliste asjaolude ja tõendite moonutamine — Kontrolli ulatus)

(2019/C 93/15)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Pooled

Apellant: Deza, a.s. (esindaja: advokát P. Dejl)

Teised menetlusosalised: Euroopa Kemikaaliamet (ECHA) (esindajad: W. Broere, N. Herbatschek ja M. Heikkilä, keda abistasid advokát M. Procházka ja advokát M. Mašková), Taani Kuningriik (esindajad: J. Nymann-Lindgren ja M. Wolff), Madalmaade Kuningriik, Rootsi Kuningriik (esindajad: A. Falk, C. Meyer-Seitz, H. Shev ja L. Zettergren) ja Norra Kuningriik

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Jätta Deza, a.s. kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Kemikaaliameti (ECHA) kohtukulud.
3. Jätta Taani Kuningriigi ja Rootsi Kuningriigi kulud nende endi kanda.

(¹) ELT C 293, 4.9.2017.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 23. jaanuari 2019. aasta otsus (Bundesgerichtshofi eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Walbusch Walter Busch GmbH & Co. KG versus Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main eV

(Kohtuasi C-430/17) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Tarbijakaitse — Direktiiv 2011/83/EL — Kauglepingud — Artikli 6 lõike 1 punkt h — Taganemisõigusest teavitamise kohustus — Artikli 8 lõige 4 — Leping, mis sõlmitakse kaugsidevahendi abil, mis seab piiranguid teabe esitamise ruumile või ajale — Mõiste „teabe esitamise ruumi või aja piirangud“ — Ajakirjas sisalduv voldik — Tellimiskupong, milles on ära toodud hüperlink, kus asub taganemisõigust käsitlev teave)

(2019/C 93/16)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kostja ja kassatsioonkaebuse esitaja: Walbusch Walter Busch GmbH & Co. KG

Hageja ja vastustaja kassatsioonimenetluses: Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main eV

Resolutsioon

Selle hindamine, kas konkreetsel juhtumil seab kaugsidevahend teabe esitamisele ajalisi või ruumilisi piiranguid Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta direktiivi 2011/83/EL tarbija õiguste kohta, millega muudetakse nõukogu direktiivi 93/13/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 1999/44/EÜ ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 85/577/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 97/7/EÜ, artikli 8 lõike 4 tähenduses, tuleb läbi viia, arvestades kaupleva ärilise teate kõiki tehnilisi tunnuseid. Sellega seoses tuleb riigisisel kohtul kontrollida, kas arvestades teate alla minevat aega ja ruumi ja seda trükkkirja miinimumsuurust, mis on adressaadist keskmise tarbija jaoks niisuguse teate korral sobiv, saab selles teates objektiivselt võttes esitada kogu artikli 6 lõikes 1 nimetatud teabe.

Direktiivi 2011/83 artikli 6 lõike 1 punkti h ja artikli 8 lõiget 4 tuleb tõlgendada nii, et juhul, kui leping on sõlmitud kaugsidevahendi abil, mis seab piiranguid teabe esitamise ruumile või ajale ja kui taganemisõigus on olemas, siis on kaupleva kohustatud esitama tarbijale, konkreetsele kaugsidevahendile kohases ulatuses ja enne lepingu sõlmimist, teabe taganemisõiguse teostamise tingimuste, tähtsuse ja üksikasjaliku korra kohta. Niisugusel juhul peab kaupleva esitama direktiivi I lisa B osas sisalduva näidisvormi tarbijale muul teel ning selges ja arusaadavas keeles.

(¹) ELT C 347, 16.10.2017.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 24. jaanuari 2019. aasta otsus (Centrale Raad van Beroepi eelotsusetaotlus – Madalmaad) – Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank versus D. Balandin, I. Lukachenko, Holiday on Ice Services BV

(Kohtuasi C-477/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Sotsiaalkindlustus — Määrus (EL) nr 1231/2010 — Kohaldatavad õigusaktid — Tõendi A1 — Artikkel 1 — Tõendi A1 laiendamine kolmandate riikide kodanikele, kes elavad seaduslikult liikmesriigi territooriumil — Seaduslik elamine — Mõiste)

(2019/C 93/17)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Centrale Raad van Beroep

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Kostjad: D. Balandin, I. Lukachenko, Holiday on Ice Services BV

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määruse (EL) nr 1231/2010, millega laiendatakse määrust (EÜ) nr 883/2004 ja määrust (EÜ) nr 987/2009 kolmandate riikide kodanikele, keda nimetatud määrused veel ei hõlma üksnes nende kodakondsuse tõttu, artiklit 1 tuleb tõlgendada nii, et sellised kolmandate riikide kodanikud nagu põhikohtuasjas, kes elavad ja töötavad ajutiselt eri liikmesriikides tööandja jaoks, kelle asukoht on ühes liikmesriigis, võivad tugineda Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruses (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise kohta ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta määruses (EÜ) nr 987/2009, milles sätestatakse määruse nr 883/2004 rakendamise kord, sätestatud koordineerimiseeskirjadele, et teha kindlaks, milliseid sotsiaalkindlustusalaseid õigusakte neile kohaldatakse, tingimusel et nad elavad ja töötavad liikmesriikide territooriumil seaduslikult.

⁽¹⁾ ELT C 357, 23.10.2017.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 16. jaanuari 2019. aasta otsus (Finanzgericht Düsseldorf eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Deutsche Post AG versus Hauptzollamt Köln

(Kohtuasi C-496/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Tolliliit — Liidu tolliseadustik — Artikkel 39 — Volitatud ettevõtja staatus — Rakendusmäärus (EL) 2015/2447 — Artikli 24 lõike 1 teine lõik — Muu kui füüsilisest isikust taotleja — Küsimustik — Isikuandmete kogumine — Direktiiv 95/46/EÜ — Artiklid 6 ja 7 — Määrus (EL) 2016/679 — Artiklid 5 ja 6 — Isikuandmete töötlemine)

(2019/C 93/18)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht Düsseldorf

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Deutsche Post AG

Vastustaja: Hauptzollamt Köln

Resolutsioon

Komisjoni 24. novembri 2015. aasta rakendusmääruse (EL) 2015/2447, millega nähakse ette Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 952/2013 (millega kehtestatakse liidu tolliseadustik) teatavate sätete üksikasjalikud rakenduseeskirjad, artikli 24 lõike 1 teist lõiku tuleb koostoides Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiviga 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrusega (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) tõlgendada nii, et tollil on lubatud volitatud ettevõtja staatuse taotlejalt nõuda, et ta esitaks tulemaksu kinnipidamiseks maksukohustuslastele omistatud identifitseerimisnumbrid ja vastavate pädevate maksuametite büroode kontaktandmed ainult selliste füüsiliste isikute kohta, kes on taotleja eest vastutavad või kontrollivad tema juhtimist või vastutavad tema tollikiusimuste eest, tingimusel et need andmed võimaldavad tollil saada teavet tollialaste õigusaktide ja maksueeskirjade olulise või korduva rikkumise kohta või nende füüsiliste isikute majandustegevusega seotud raskete kuritegude kohta.

(¹) ELT C 347, 16.10.2017.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 17. jaanuari 2019. aasta otsus (Augstākā tiesa eelotsusetaotlus – Läti) – SIA „KPMG Baltics“, kes tegutseb AS „Latvijas Krājbanka“ pankrotihaldurina versus SIA „Ķipars AI“

(Kohtuasi C-639/17) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Arvelduse lõplikkus makse- ja väärtpaberi arveldussüsteemides — Direktiiv 98/26/EÜ — Kohaldamisala — Mõiste „maksejuhis“ — Maksejuhis, mille tavalise arvelduskonto omanik andis krediitdiasutusele, mis hiljem tunnistati maksejõuetuks)

(2019/C 93/19)

Kohtumenetluse keel: läti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Augstākā tiesa

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: SIA „KPMG Baltics“, kes tegutseb AS „Latvijas Krājbanka“ pankrotihaldurina

Vastustaja: SIA „Ķipars AI“

Resolutsioon

Selline maksejuhis, nagu on arutusel põhikohtuasjas ning mille tavalise arvelduskonto omanik andis krediitdiasutusele ja mis käsitleb rahaliste vahendite ülekandmist teise krediitdiasutusse, ei ole hõlmatud mõistega „maksejuhis“ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. mai 1998. aasta direktiivi 98/26/EÜ arvelduse lõplikkuse kohta makse- ja väärtpaberi arveldussüsteemides, muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. mai 2009. aasta direktiiviga 2009/44/EÜ, tähenduses ega kuulu järelikult selle kohaldamisalasse.

(¹) ELT C 52, 12.2.2018.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 23. jaanuari 2019. aasta otsus (High Courti (Irlande) eelotsusetaotlus – Iirimaa) – M.A., S.A., A.Z. versus International Protection Appeals Tribunal, Minister for Justice and Equality, Attorney General, Iirimaa

(Kohtuasi C-661/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Varjupaigapoliitika — Rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest vastutava liikmesriigi määramise kriteeriumid ja mehhanismid — Määrus (EL) nr 604/2013 — Kaalutusõigust käsitlevad sätted — Hindamiskriteeriumid)

(2019/C 93/20)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

High Court (Irlande)

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: M.A., S.A., A.Z.

Kostjad: International Protection Appeals Tribunal, Minister for Justice and Equality, Attorney General, Iirimaa

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määruse (EL) nr 604/2013, millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku või kodakondsuseta isiku esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest, artikli 17 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et asjaolu, et selle määruse tähenduses „vastutavaks“ määratud liikmesriik on teatanud oma kavatsusest astuda liidust välja kooskõlas ELL artikliga 50, ei pane vastutava liikmesriigi kindlaksmääramise menetlust läbi viivale liikmesriigile kohustust vaadata kõnealune kaitsetaotlus ise läbi vastavalt artikli 17 lõikes 1 ette nähtud kaalutusõigust käsitlevale sättele.
2. Määrust nr 604/2013 tuleb tõlgendada nii, et see ei nõua, et määruks sätestatud kriteeriumide kohaselt vastutava liikmesriigi kindlaksmääramise eest ja määruse artikli 17 lõikes 1 ette nähtud kaalutusõigust käsitleva sätte kohaldamise eest vastutaks üks ja sama riigisisene asutus.
3. Määruse nr 604/2013 artikli 6 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et see ei pane liikmesriigile, kes ei ole määruks sätestatud kriteeriumide alusel vastutav rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest, kohustust võtta arvesse lapse parimaid huve ning vaadata taotlus määruse artikli 17 lõike 1 kohaselt ise läbi.
4. Määruse nr 604/2013 artikli 27 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et see ei kohusta ette nägema õiguskaitsevahendit otsuse peale mitte kasutada määruse artikli 17 lõikes 1 ette nähtud pädevust, ilma et see piiraks võimalust vaidlustada seda otsust üleandmisotsuse peale esitatava kaebuse raames.
5. Määruse nr 604/2013 artikli 20 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et see kehtestab vastupidiste tõendite puudumisel eelduse, et lapse parimates huvides on käsitada tema olukorda kui vanemate omast lahutamatu.

⁽¹⁾ ELT C 42, 5.2.2018.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 23. jaanuari 2019. aasta otsus – Toni Klement versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

(Kohtuasi C-698/17) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Euroopa Liidu kaubamärk — Määrus (EÜ) nr 207/2009 — Artikli 15 lõige 1 — Kaubamärgi tühistamise taotlus — Ruumiline kaubamärk, mis seisneb ahju kujus — Kaubamärgi tegelik kasutamine — Põhjendamine)

(2019/C 93/21)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Toni Klement (esindaja: Rechtsanwalt J. Weiser)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: D. Hanf, D. Botis ja D. Walicka)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Toni Klementilt.

⁽¹⁾ ELT C 134, 16.4.2018.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 17. jaanuari 2019. aasta otsus (Korkein hallinto-oikeuse eelotsusetaotlus – Soome) – Menetlus, mille algatamist taotles A Ltd

(Kohtuasi C-74/18) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Direktiiv 2009/138/EÜ — Kindlustuse ja edasikindlustusega tegeleva asumise ja tegelemine — Artikli 13 punkt 13 — Mõiste „riski asukohaliikmesriik“ — Liikmesriigis asutatud äriühing, mis osutab teises liikmesriigis äriühingute ümberkujundamisega seotud lepingust tuleneva riski kindlustamise teenust — Artikkel 157 — Kindlustusmakseid maksustav liikmesriik)

(2019/C 93/22)

Kohtumenetluse keel: soome

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Korkein hallinto-oikeus

Põhikohtuasja pooled

Hageja: A Ltd

Menetluses osales: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Resolutsioon

Seega tuleb esitatud küsimustele vastata, et Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta direktiivi 2009/138/EÜ kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (Solventsus II), mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta direktiiviga 2013/58/EL, artikli 157 lõike 1 esimest lõiku koostoimes direktiivi 2009/138 artikli 13 punktiga 13 tuleb tõlgendada nii, et juhul kui kindlustusandja, mille asukoht on liikmesriigi territooriumil, pakub kindlustust, mis katab lepingust tulenevaid selliseid riske, mis on seotud aktsiate väärtusega ja omandaja poolt ettevõtja eest makstava õiglase ostuhinnaga, siis kohaldatakse selles kontekstis sõlmitud kindlustuslepingu suhtes ainult selle liikmesriigi kaudseid makse ja maksutaolisi lõive, kus on kindlustusvõtja asukoht.

⁽¹⁾ ELT C 142, 23.4.2018.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 17. jaanuari 2019. aasta otsus (Oberlandesgericht Kölni eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Menetlus, mille algatamist taotles Klaus Manuel Maria Brisch

(Kohtuasi C-102/18) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Õiguslane koostöö tsiviilasjades — Määrus (EL) nr 650/2012 — Artikli 65 lõige 2 — Euroopa pärimistunnistus — Tunnistuse väljaandmise taotlus — Rakendusmäärus (EL) nr 1329/2014 — Rakendusmääruse nr 1329/2014 artikli 1 lõikes 4 sätestatud vormi kasutamise kohustuslikkus või vabatahtlikkus)

(2019/C 93/23)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberlandesgericht Köln

Põhikohtuasja pool

Taotleja: Klaus Manuel Maria Brisch

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2012. aasta määruse (EL) nr 650/2012, mis käsitleb kohtualluvust, kohaldatavat õigust ning otsuste tunnustamist ja täitmist, ametlike dokumentide vastuvõtmist ja täitmist pärimisasjades ning Euroopa pärimistunnistuse loomist, artikli 65 lõiget 2 ning komisjoni 9. detsembri 2014. aasta rakendusmääruse (EL) nr 1329/2014, millega kehtestatakse määruses nr 650/2012 nimetatud vormid, artikli 1 lõiget 4 tuleb tõlgendada nii, et määruse nr 650/2012 artikli 65 lõikes 2 sätestatud Euroopa pärimistunnistuse taotlemisel on rakendusmääruse nr 1329/2014 IV lisas toodud 4. vormi kasutamine vabatahtlik.

⁽¹⁾ ELT C 142, 23.4.2018.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 6. detsembri 2018. aasta otsus (Hof van Cassatie eelotsusetaotlus – Belgia) – IK suhtes tehtud Euroopa vahistamismääruse täitmine

(Kohtuasi C-551/18 PPU) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Eelotsuse kiirmenetlus — Politseikoostöö ja õiguslane koostöö kriminaalasjades — Raamotsus 2002/584/JSK — Euroopa vahistamismäärus ja liikmesriikidevaheline üleandmiskord — Vabadusekaotusliku karistuse täideviimiseks tehtud Euroopa vahistamismäärus — Sisu ja vorm — Artikli 8 lõike 1 punkt f — Lisakaristuse mainimata jätmine — Kehtivus — Tagajärjed — Mõju kinnipidamisele)

(2019/C 93/24)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hof van Cassatie

Põhikohtuasja pool

IK

Resolutsioon

Nõukogu 13. juuni 2002. aasta raamotsuse 2002/584/JSK Euroopa vahistamismääruse ja liikmesriikidevahelise üleandmiskorra kohta (muudetud nõukogu 26. veebruari 2009. aasta raamotsusega 2009/299/JSK) artikli 8 lõike 1 punkti f tuleb tõlgendada selliselt, et kui asjasse puutuva isiku üleandmise aluseks olnud Euroopa vahistamismääruses ei olnud mainitud lisakaristusena järelevalve alla andmist, mis määrati sellele isikule sama süüteo eest ja sama kohtuotsusega, millega talle määrati põhikaristusena vabadusekaotus, ei takista see sellistel asjaoludel, nagu on käsitluse all põhikohtuasjas, seda, et lisakaristus viiakse pärast põhikaristuse täitmise lõppemist ja pärast pädeva riigisisese täitmiskohtu sellekohase ametliku otsuse tegemist täide vabaduse võtmise teel.

(¹) ELT C 16, 14.1.2019.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Kassel Zweigstelle Hofgeismar (Saksamaa) 27. aprillil 2018 – Petra Breyer, Heiko Breyer versus Sundair GmbH

(Kohtuasi C-292/18)

(2019/C 93/25)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Kassel Zweigstelle Hofgeismar

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Petra Breyer, Heiko Breyer

Kostja: Sundair GmbH

Euroopa Kohus sedastab 6. detsembri 2018. aasta määrusega:

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91, artikli 3 lõiget 5 koosmõjus artikli 2 punktiga a tuleb tõlgendada nii, et sellisele ettevõtjale, nagu on kõne all põhikohtuasjas, kes on taotlenud lennutegevusluba, kuid ei ole seda luba kavandatud lendude kuupäevaks siiski veel saanud, ei saa seda määrust kohaldada, mistõttu asjaomastel reisijatel ei ole õigust saada hüvitist sama määruse artikli 5 lõike 1 punkti c ja artikli 7 lõike 1 alusel.

Schinga GmbH 7. mail 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 23. veebruari 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-445/16: Schinga GmbH versus Ühenduse Sordiamet (CPVO)

(Kohtuasi C-308/18 P)

(2019/C 93/26)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Schniga GmbH (esindajad: Rechtsanwalt G. Würtenberger, R. Kunze ja Rechtsanwalt T. Wittmann)

Teine menetlusosaline: Ühenduse Sordiamet (CPVO)

Euroopa Kohus (kümnes koda) jättis 8. novembri 2018. aasta määrusega apellatsioonkaebuse ilmse põhjendamatusse tõttu rahuldamata ja määras, et apellatsioonkaebuse esitaja kulud jäävad tema enda kanda.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austria) 6. juulil 2018 –
Fluctus s.r.o. jt**

(Kohtuasi C-444/18)

(2019/C 93/27)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: Fluctus s.r.o., Fluentum s.r.o., SD

Vastustaja: Landespolizeidirektion Steiermark

Menetluses osales: Finanzpolizei

9. jaanuari 2019. aasta määrusega Euroopa Kohus (seitsmes koda) otsustas:

Landesverwaltungsgericht Steiermarki (Steiermarki liidumaa halduskohus, Austria) 2. juuli 2018. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus on ilmselgelt vastuvõetamatu.

**CeramTec GmbH 13. juulil 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 3. mai
2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-193/17: CeramTec GmbH versus EUIPO**

(Kohtuasi C-463/18 P)

(2019/C 93/28)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: CeramTec GmbH (esindaja: *Rechtsanwalt* A. Renck)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet

Euroopa Kohus (seitsmes koda) tunnistas 15. jaanuari 2019. aasta määrusega apellatsioonkaebuse vastuvõetamatuks.

**Lion's Head Global Partners LLP 29. augustil 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas
koda) 14. juuni 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-294/17: Lion's Head Global Partners LLP versus
EUIPO**

(Kohtuasi C-553/18 P)

(2019/C 93/29)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Lion's Head Global Partners LLP (esindaja: *Rechtsanwalt* R. Nöske)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet

Euroopa Kohus (kaheksas koda) tunnistas 15. jaanuari 2019. aasta määrusega apellatsioonkaebuse vastuvõetamatuks.

Lion's Head Global Partners LLP 29. augustil 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 14. juuni 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-310/17: Lion's Head Global Partners LLP versus EUIPO

(Kohtuasi C-554/18 P)

(2019/C 93/30)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Lion's Head Global Partners LLP (esindaja: *Rechtsanwalt* R. Nöske)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet

Euroopa Kohus (kaheksas koda) tunnistas 15. jaanuari 2019. aasta määrusega apellatsioonkaebuse vastuvõetamatuks.

Küprose Vabariigi 24. septembril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 13. juuli 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-825/16: Küprose Vabariik versus EUIPO

(Kohtuasi C-608/18 P)

(2019/C 93/31)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Küprose Vabariik (esindajad: *barrister* S. Malynicz, *QC*, *solicitor* V. Marsland)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet, Papouis Dairies Ltd.

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tunnistada apellatsioonkaebus Üldkohtu otsuse peale kohtuasjas T-825/16 Küprose Vabariik vs. EUIPO vastuvõetavaks ja rahuldada tühistamise nõue;
- jätta EUIPO ja menetlusse astuja kohtukulud nende endi kanda ning mõista neilt välja apellandi kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Esiteks Üldkohus eksis, kui leidis, et apellatsioonikoda kohaldas käesolevale kohtuasjale õigesti järeldusi, mida Üldkohus tegi varasemas otsuses liidetud kohtuasjades T-292/14 ja T-293/14 (XALLAOYMI ja HALLOUMI) ja kohtuasjas T-534/10 (HELLIM). Nendes asjades ei käsitletud sertifitseerimismärke vaid muud liiki kaubamärke, nimelt tavalisi ELi kaubamärke ja kollektiivmärke. Selliste kaubamärkide peamine ülesanne on tähistada kaupade kaubanduslikku päritolu (mitu ettevõtjat, kes on teatava ühenduse liikmed kollektiivkaubamärgi puhul). Sertifitseerimismärkide ülesanne seevastu ei ole tähistada päritolu, vaid eristada teatavat kaubaliiki, nimelt kaupu, mille kohta kehtib garantii, et need vastavad HALLOUMI sertifitseerimismärgi kasutamist reguleerivatele eeskirjadele ja nende tootmine on vastavalt neile eeskirjadele lubatud. Pealegi oli asjaomane avalikkus Üldkohtu neis varasemates otsustes käesoleval juhul asjakohasest avalikkusest erinev.

Teiseks leidis Üldkohus ekslikult, et teataval varasemal siseriiklikul kaubamärgil – käesoleval juhul siseriiklik sertifitseerimismärk – täielikult puudus võime eristada sertifitseeritud kaupu nendest, mis ei ole sertifikaadiga hõlmatud; leidis ekslikult, et kaubamärk on kirjeldav ja oma olemuselt üldnimetus; alahindas ebaõigesti siseriiklikule kaubamärgile kehtivat siseriiklikku kaitset; pidas selle kaubamärgi kehtivust EUIPO vastulausemenetluses ekslikult küsitavaks.

Kolmandaks eksis Üldkohus, kui ta võrdles kaubamärke ja hindas segiajamise tõenäosust. Ta lähenes ekslikult neile küsimustele sellest vaatenurgast, et varasem kaubamärk on päritolu tähistamise kaubamärk, mitte sertifitseerimismärk. Ta eksis, kui ei omistanud varasemale kaubamärgile kui sertifitseerimismärgile eristusvõimet, st eristades kaupu, mis tegelikult vastavad sertifitseerimismärgi standarditele ja on tegelikult valmistatud tootjate poolt, kellele sertifitseerimismärgi omajad on andnud vastava loa. Ta ei arvestanud ka sellega, kuidas sertifitseerimismärke tavaliselt kasutatakse (s.o alati koos eristava nimega, kaubamärgiga või logoga). Ta ei arvestanud asjaomase ELi kaubamärgi tähendusega, eelkõige jättes arvestamata sellega, kas elemendil HALLOUMI on hilisemas kaubamärgis iseseisev eristusvõime kui tähisel, mis osutab asjaolule, erinevalt tegelikkusest, et vaidlusaluse ELi kaubamärgiga hõlmatavad kaubad on sertifitseeritud.

Neljandaks ei arvestanud Üldkohus siseriiklike kaubamärkide ulatuse ja mõju hindamisel siseriiklike sätete ja kohtupraktikaga. Liikmesriikide seadusi sertifitseerimismärkide tingimuste ja korra kohta ei ole kaubamärgidirektiivide 89/104⁽¹⁾ ja 2008/95⁽²⁾ alusel ühtlustatud, kuigi Euroopa Liidu kaubamärgi määruks on sätestatud, et sellised kaubamärgid võivad olla ELi kaubamärgi registreerimist välistavate varasemate õiguste aluseks. Selliste õigustega tuleb arvestada kooskõlas siseriikliku kohtupraktika ja õigusnormidega analoogselt erinevate muude siseriiklike õigustega, millele on viidatud Euroopa Liidu kaubamärgi määruks artikli 8 lõikes 4 (õigused, mis samuti ei ole ühtlustatud ja erinevad oma olemuse, ulatuse ja mõju poolest olenevalt liikmesriigist).

⁽¹⁾ Esimene nõukogu 21. detsembri 1988. aasta direktiiv 89/104/EMÜ kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT 1989, L 40, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 92).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2008. aasta direktiiv 2008/95/EÜ kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (ELT 2008, L 299, lk 25).

Küprose Vabariigi 24. septembril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 13. juuli 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-847/16: Küprose Vabariik versus EUIPO

(Kohtuasi C-609/18 P)

(2019/C 93/32)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Küprose Vabariik (esindajad: barrister S. Malynicz, QC, solicitor V. Marsland)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet, Papouis Dairies Ltd.

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

— tunnistada apellatsioonkaebus Üldkohtu otsuse peale kohtuasjas T-847/16 Küprose Vabariik vs. EUIPO vastuvõetavaks ja rahuldada tühistamise nõue;

— jätta EUIPO ja menetlusse astuja kohtukulud nende endi kanda ning mõista neilt välja apellandi kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Esiteks Üldkohus eksis, kui leidis, et apellatsioonikoda kohaldas käesolevale kohtuasjale õigesti järeldusi, mida Üldkohus tegi varasemas otsuses liidetud kohtuasjades T-292/14 ja T-293/14 (XΑΑΛΟΥΜΙ ja HALLOUMI) ja kohtuasjas T-534/10 (HELLIM). Nendes asjades ei käsitletud sertifitseerimismärke, vaid muud liiki kaubamärke, nimelt tavalisi ELi kaubamärke ja kollektiivkaubamärke. Selliste kaubamärkide peamine ülesanne on tähistada kaupade kaubanduslikku päritolu (mitu ettevõtjat, kes on teatava ühenduse liikmed kollektiivkaubamärgi puhul). Sertifitseerimismärkide ülesanne seevastu ei ole tähistada päritolu, vaid eristada teatavat kaubaliiki, nimelt kaupu, mille kohta kehtib garantii, et need vastavad HALLOUMI sertifitseerimismärgi kasutamist reguleerivatele eeskirjadele ja nende tootmine on vastavalt neile eeskirjadele lubatud. Pealegi oli asjaomane avalikkus Üldkohtu neis varasemates otsustes käesoleval juhul asjakohasest avalikkusest erinev.

Teiseks leidis Üldkohus ekslikult, et teataval varasemal siseriiklikul kaubamärgil – käesoleval juhul siseriiklik sertifitseerimismärk – täielikult puudus võime eristada sertifitseeritud kaupu nendest, mis ei ole sertifikaadiga hõlmatud; leidis ekslikult, et kaubamärk on kirjeldav ja oma olemuselt üldnimetus; alahindas ebaõigesti siseriiklikule kaubamärgile kehtivat siseriiklikku kaitset; pidas selle kaubamärgi kehtivust EUIPO vastulausemenetluses ekslikult küsitavaks.

Kolmandaks eksis Üldkohus, kui ta võrdles kaubamärke ja hindas segiajamise tõenäosust. Ta lähenes ekslikult neile küsimustele sellest vaatenurgast, et varasem kaubamärk on päritolu tähistamise kaubamärk, mitte sertifitseerimismärk. Ta eksis, kui ei omistanud varasemale kaubamärgile kui sertifitseerimismärgile eristusvõimet, st eristades kaupu, mis tegelikult vastavad sertifitseerimismärgi standarditele ja on tegelikult valmistatud tootjate poolt, kellele sertifitseerimismärgi omajad on andnud vastava loa. Ta ei arvestanud ka sellega, kuidas sertifitseerimismärke tavaliselt kasutatakse (s.o alati koos eristava nimega, kaubamärgiga või logoga). Ta ei arvestanud asjaomase ELi kaubamärgi tähendusega, eelkõige jättes arvestamata sellega, kas elemendil HALLOUMI on hilisemas kaubamärgis iseseisev eristusvõime kui tähisel, mis osutab asjaolule, erinevalt tegelikkusest, et vaidlusaluse ELi kaubamärgiga hõlmatavad kaubad on sertifitseeritud.

Neljandaks ei arvestanud Üldkohus siseriiklike kaubamärkide ulatuse ja mõju hindamisel siseriiklike sätete ja kohtupraktikaga. Liikmesriikide seadusi sertifitseerimismärkide tingimuste ja korra kohta ei ole kaubamärgidirektiivide 89/104⁽¹⁾ ja 2008/95⁽²⁾ alusel ühtlustatud, kuigi Euroopa Liidu kaubamärgi määruks on sätestatud, et sellised kaubamärgid võivad olla ELi kaubamärgi registreerimist välistavate varasemate õiguste aluseks. Selliste õigustega tuleb arvestada kooskõlas siseriikliku kohtupraktika ja õigusnormidega analoogselt erinevate muude siseriiklike õigustega, millele on viidatud Euroopa Liidu kaubamärgi määruks artikli 8 lõikes 4 (õigused, mis samuti ei ole ühtlustatud ja erinevad oma olemuse, ulatuse ja mõju poolest olenevalt liikmesriigist).

⁽¹⁾ Esimene nõukogu 21. detsembri 1988. aasta direktiiv 89/104/EMÜ kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT 1989, L 40, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 92).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2008. aasta direktiiv 2008/95/EÜ kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (ELT 2008, L 299, lk 25).

ClientEarth'i 25. septembril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 11. juuli 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-644/16: ClientEarth versus komisjon

(Kohtuasi C-612/18 P)

(2019/C 93/33)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: ClientEarth (esindajad: *advocaat* O. W. Brouwer, *solicitor* N. Frey, *advocaat* E. N. M. Raedts)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada Üldkohtu 11. juuli 2018. aasta otsus kohtuasjas T-644/16 (edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus“) ja saata asi tagasi Üldkohtusse uueks arutamiseks;
- mõista menetluse kulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Esimene väide: vaidlustatud kohtuotsuses on rikutud õigusnorme ja menetlusnorme seoses argumendiga, mille kohaselt ei saa dokumentide avalikustamine nõrgendada komisjoni läbirääkimispositsiooni (vaidlustatud kohtuotsuse punktid 34–51), kuna sellega:

- laiendatakse erandit teabele, mis ei ole konkreetselt seotud kavandatava rahvusvahelise lepinguga;
- kohaldatakse rahvusvaheliste suhetega seotud erandit, nõudmata konkreetset selgitust selle kohta, kuidas täpselt ja konkreetselt võib avalikustamine kahjustada rahvusvahelisi suhteid;
- asendatakse taotletud dokumentides sisalduv õiguslikku analüüsi käsitlev arutluskäik, ja
- moonutatakse tõendeid seoses läbirääkimiste seisuga vaidlustatud otsuse vastuvõtmise ajal.

Teine väide: vaidlustatud kohtuotsuses on rikutud õigusnormi seoses argumendiga, mille kohaselt ei kahjustata Euroopa Liidu strateegilisi eesmärke (vaidlustatud kohtuotsuse punktid 52–53).

Kolmas väide: vaidlustatud kohtuotsuse kaalutlustest tulenevalt on rikutud menetlusnorme ja õigusnorme seoses argumendiga, mille kohaselt taotletud dokumentide avalikustamine pigem soosib kui kahjustab avalikku huvi seoses rahvusvaheliste suhetega (vaidlustatud kohtuotsuse punktid 54–58).

Neljas väide: vaidlustatud kohtuotsuse kaalutlustest tulenevalt on rikutud õigusnorme ja menetlusnorme seoses argumendiga, mille kohaselt tähendab see, et dokumente ei avaldata seni, kuni „läbirääkimised on pooleli“, tegelikult seda, et avalikustamisest keeldutakse määramata ajaks (vaidlustatud kohtuotsuse punktid 59–67).

Viies väide: vaidlustatud kohtuotsuse kaalutlustest tulenevalt on moonutatud Üldkohtule esitatud argumente seoses komisjoni argumendiga, mille kohaselt ei luba määrus dokumente avalikustada „seni, kuni Euroopa Kohtu seisukoht ei ole teada“ (vaidlustatud kohtuotsuse punktid 68–69).

Kuues väide: vaidlustatud kohtuotsuse kaalutlustest tulenevalt on rikutud menetlusnorme seoses seitsmenda argumendiga, mille kohaselt ei saa avalikustamine sõltuda sellest, et kaubanduspartneritele kohaldatakse samu läbipaistvuse kohustusi (vaidlustatud kohtuotsuse punktid 72–74).

Seitsmes väide: rikutud on õigusnormi, kuna dokumentidega osalise tutvumise hindamisel on rikutud määruse nr 1049/2001⁽¹⁾ artikli 4 lõiget 6 (vaidlustatud kohtuotsuse punktid 79–90).

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT 2001, L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana (Itaalia)
22. novembril 2018 – FW, GY versus U.T.G. – Prefettura di Lucca**

(Kohtuasi C-726/18)

(2019/C 93/34)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: FW, GY

Vastustaja: U.T.G. – Prefettura di Lucca

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi (⁽¹⁾) artikli 20 lõikega 4 on vastuolus tõlgendada seadusandliku dekreeedi nr 142/2015 artiklit 23 nii, et ka õiguskorras kehtivate üldiste õigusnormide rikkumine, mis ei ole majutuskeskuste sisekorraeeskirjades eraldi ära toodud, võib kujutada endast nende sisekorraeeskirjade tõsist rikkumist, kui see võib mõjutada tavapärasest ühiselu majutuskeskustes?

Jaatava vastuse korral on vaja vastust veel ühele küsimusele, mis käesoleva kohtumäärusega Euroopa Kohtule esitatakse.

2. Kas direktiivi artikli 20 lõikega 4 on vastuolus tõlgendada seadusandliku dekreeedi nr 142/2015 artiklit 23 nii, et vastuvõtumeetmete kohaldamise otsuse tühistamise alusena võib arvesse võtta ka rahvusvahelise kaitse taotleja käitumist, mis ei kujuta endast liikmesriigi õiguses kriminaalkorras karistatavat õigusrikkumist, kui see võib siiski avaldada kahjulikku mõju tavapärasele ühiselule neis keskustes, kuhu taotleja on paigutatud?

(⁽¹⁾) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/33/EL, millega sätestatakse rahvusvahelise kaitse taotlejate vastuvõtu nõuded (uuesti sõnastatud) (ELT 2013, L 180, lk 96).

**VTB Bank PAO, varem VTB Bank OAO 23. novembril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu
(kuues koda) 13. septembri 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-734/14: VTB Bank versus nõukogu**

(Kohtuasi C-729/18 P)

(2019/C 93/35)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: VTB Bank PAO, varem VTB Bank OAO (esindajad: *barrister* M. Lester, QC, *barrister* J. Dawid, *solicitor* C. Claypoole, *abogado* J. Ruiz Calzado)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Nõukogu. Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

— tunnistada VTB apellatsioonkaebus Üldkohtu otsuse peale vastuvõetavaks;

- otsustada, et piiravad aktid tuleb VTBD puudutavas osas tühistada;
- tunnistada õigusvastaseks/kohaldamatuks järgmised õigusnormid: nõukogu otsuse 2014/512/ÜVJP⁽¹⁾ artikkel 1, määruse nr 833/2014⁽²⁾ artikkel 5, nõukogu otsuse 2014/659/ÜVJP⁽³⁾ artikkel 1, ja määruse nr 960/2014⁽⁴⁾ artikli 1 lõige 5;
- mõista VTB käesoleva apellatsioonimenetluse ja Üldkohtu menetluse kulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Esimene väide:

Üldkohus tegi vea määruse artikli 5 lõike 1 punkti a tõlgendamisel, kuna ta ei sedastanud, et tingimust, mille kohaselt asutusel on „konkreetsed volitused edendada Venemaa majanduse konkurentsivõimet, selle mitmekesistamist ja investeringute soodustamist“, ei kohaldata VTB-le kui „olulisele krediitiasutusele“. Seetõttu on Üldkohus teinud vea, kuna ta sedastas, et nõukogu ei ole teinud ilmset hindamisviga oma järelduses, et VTB täitis määruse artikli 5 lõike 1 punkti a alusel loetellu kandmise tingimused.

Teine väide:

Üldkohus tegi vea, kui ta sedastas, et kriteeriumid, mille alusel VTB oli loetellu kantud otsuse artikli 1 alusel ja määruse artikli 5 lõike 1 punkti a alusel, olid sobivad ja proportsionaalsed, võttes arvesse piiravaid meetmeid kehtestavate aktide eesmäärke.

Kolmas väide:

Üldkohus tegi vea, kui ta sedastas, et VTB-le kohaldatud piiravaid meetmeid kehtestavad aktid kujutasid endast proportsionaalset sekkumist VTB põhiõigustesse, mis on tagatud põhiõiguste harta artiklites 16 ja 17, ja Euroopa inimõiguste konventsiooni 1. protokolli artiklis 1, nii seoses piiravaid meetmeid kehtestanud aktides vastu võetud kriteeriumiga kui ka seoses otsusega kanda VTB loetellu nende kriteeriumide alusel.

⁽¹⁾ Nõukogu 31. juuli 2014. aasta otsus 2014/512/ÜVJP, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses Venemaa tegevusega, mis destabiliseerib olukorda Ukrainas (ELT 2014, L 229, lk 13).

⁽²⁾ Nõukogu 31. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 833/2014, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses Venemaa tegevusega, mis destabiliseerib olukorda Ukrainas (ELT 2014, L 229, lk 1).

⁽³⁾ Nõukogu 8. septembri 2014. aasta otsus 2014/659/ÜVJP, millega muudetakse otsust 2014/512/ÜVJP, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses Venemaa tegevusega, mis destabiliseerib olukorda Ukrainas (ELT 2014, L 271, lk 54).

⁽⁴⁾ Nõukogu 8. septembri 2014. aasta määrus (EL) nr 960/2014, millega muudetakse määrust (EL) nr 833/2014, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses Venemaa tegevusega, mis destabiliseerib olukorda Ukrainas (ELT 2014, L 271, lk 3).

PAO Rosneft Oil Company, varem NK Rosneft OAO, RN-Shelf-Arctic OOO, AO RN-Shelf-Far East, varem RN-Shelf-Dalnyi Vostok ZAO, RN-Exploration OOO, Tagulskoe OOO 23. novembril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 13. septembri 2018. aasta otsuse peale
kohtuasjas T-715/14: PAO Rosneft jt versus nõukogu

(Kohtuasi C-732/18 P)

(2019/C 93/36)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellandid: PAO Rosneft Oil Company, varem NK Rosneft OAO, RN-Shelf-Arctic OOO, AO RN-Shelf-Far East, varem RN-Shelf-Dalnyi Vostok ZAO, RN-Exploration OOO, Tagulskoe OOO (esindaja: *advocaat* L. Van den Hende)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Komisjon, Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik

Apellantide nõuded

Apellandid paluvad Euroopa Kohtul:

- tühistada kohtuotsus nende põhjenduste osas, mida käesolev apellatsioonkaebuse puudutab;
- teha asjas lõplik otsus või saata asi Üldkohtusse tagasi otsuse tegemiseks; ja
- mõista kohtukulud, sealhulgas Üldkohtu menetluse kulud, välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebus puudutab vaidlusaluseid mittekonventsionaalseid nafta-piiranguid, vaidlusaluseid kapitalituru piiranguid ja vaidlusaluseid kohtulike nõuete piiranguid, nagu need on esitatud nõukogu määruses nr 833/2014⁽¹⁾ ja/või nõukogu otsuses 2014/512/ÜVJP⁽²⁾.

Apellandid esitavad seitse väidet:

Esimene väide: Üldkohus on õigusnormi rikkunud, kui ta järeldas, et nõukogu on ELTL artiklit 296 järginud vaidlusaluste mittekonventsionaalsete nafta-piirangute vastuvõtmisel.

Teine väide: Üldkohus on õigusnormi rikkunud, kui ta järeldas, et nõukogu on ELTL artiklit 296 järginud vaidlusaluste kapitalituru piirangute vastuvõtmisel.

Kolmas väide: Üldkohus on õigusnormi rikkunud, kui ta järeldas, et esineb mõistlik seos vaidlusaluste mittekonventsionaalsete nafta-piirangute ja nendega taotletavate eesmärkide vahel.

Neljas väide: Üldkohus on õigusnormi rikkunud, kui ta järeldas, et vaidlusalused mittekonventsionaalsed nafta-piirangud ei riku apellantide põhiõigust omandile ja põhiõigust ettevõtlusega tegeleda.

Viies väide: Üldkohus on õigusnormi rikkunud, kui ta järeldas, et vaidlusalused kohtulike nõuete piirangud ei ole ebaoproportsionaalsed ega riku muul viisil apellantide põhiõigust omandile.

Kuues väide: Üldkohus on õigusnormi rikkunud, kui ta järeldas, et vaidlusalused kapitalituru piirangud on kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega ega riku apellantide põhiõigust ettevõtlusega tegeleda.

Seitsmes väide: Üldkohus on õigusnormi rikkunud, kui ta järeldas, et vaidlusalused mittekonventsionaalsed nafta-piirangud ja vaidlusalused kapitalituru piirangud on põhjendatud ELi ja Venemaa vahelise partnerlus- ja koostöölepingu ning WTO üldise tolli- ja kaubanduskokkuleppe julgeolekueranditega.

⁽¹⁾ Nõukogu 31. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 833/2014, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses Venemaa tegevusega, mis destabiliseerib olukorda Ukrainas (ELT 2014, L 229, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 31. juuli 2014. aasta otsus 2014/512/ÜVJP, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses Venemaa tegevusega, mis destabiliseerib olukorda Ukrainas (ELT 2014, L 229, lk 13).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour administrative (Luksemburg) 30. novembril 2018 –
B, C, D versus Administration des contributions directes**

(Kohtuasi C-749/18)

(2019/C 93/37)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour administrative

Põhikohtuasja pooled

Apellandid: B, C, D

Vastustaja: Administration des contributions directes

Eelotsuse küsimused

1. Kas ETL artikleid 49 ja 54 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi õigusakt, mis käsitleb ühismaksustamise korda, mis ühelt poolt võimaldab konsolideerida ühe kontserni äriühingute tulemid ja mis tunnistab üksnes vertikaalset ühismaksustamist residendist emaettevõtja või mitteresidendist emaettevõtja kohaliku püsiva tegevuskoha ja selle residentidest tütarettevõtjate vahel, kuid mis teiselt poolt ei luba nii mitteresidendist emaettevõtja, kellel puudub kohalik püsiv tegevuskoht, kui ka residendist või mitteresidendist emaettevõtja, kellel on kohalik püsiv tegevuskoht, tütarettevõtjate omavahelist horisontaalset ühismaksustamist?
2. Juhul, kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt, siis kas ETL artikleid 49 ja 54 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi sama õigusakt, mis käsitleb ühismaksustamise korda, ja täpsemalt sellest õigusaktist tulenev vertikaalse ühismaksustamise (valdusettevõtja ja selle otseste või kaudsete tütarettevõtjate vahel) ja horisontaalse ühismaksustamise korra (ühismaksustamisest välja jääva valdusettevõtja kahe või mitme residendist tütarettevõtja vahel) range eraldamine ning sellest tulenev kohustus lõpetada olemasolev vertikaalne ühismaksustamine enne, kui on võimalik luua horisontaalne konsolideerimisgrupp, ning seda juhul,
 - kui asjaomase liikmesriigi residendist ja selle riigi tasandil konsolideeriva valdusettevõtja (kes samal ajal on vaheastme tütarettevõtja teise liikmesriigi residendist põhiemaettevõtja suhtes) ja valdusettevõtja residentidest tütarettevõtjate vahel oli varem loodud vertikaalne konsolideerimisgrupp selleks, et korda saaks kohaldada hoolimata põhiemaettevõtja residentsusest teises liikmesriigis, arvestades, et asjaomase liikmesriigi õigusaktidega aktsepteeritakse üksnes vertikaalset ühismaksustamist,
 - kui asjaomase liikmesriigi konsolideeriva valdusettevõtja sõsarettevõtjad (kes on seega ka teise liikmesriigi residendist põhiemaettevõtja tütarettevõtjad) ei saa liituda olemasoleva ühismaksustamisega seetõttu, et vertikaalne ja horisontaalne ühismaksustamise kord on omavahel kokkusobimatud, ning
 - kui nimetatud sõsarettevõtjate lisamine kontserni äriühingute vahelisse tulemi konsolideerimisse nõuab olemasoleva vertikaalse ühismaksustamise lõpetamist – koos sellega seotud negatiivsete maksunduslike tagajärgedega liikmesriigi õiguses ette nähtud ühismaksustamise minimaalse kestuse mittejärgimise tõttu – ja uue horisontaalse konsolideerimisgrupi loomist, ehkki residendist konsolideeriv äriühing (mille tasandil ühismaksustatavate äriühingute tulemid konsolideeritakse) jääb samaks?
3. Juhul, kui ka teisele küsimusele vastatakse jaatavalt, siis kas ETL artikleid 49 ja 54 koosmõjus liidu õiguse kasuliku mõju põhimõttega tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi sama õigusakt, mis käsitleb ühismaksustamise korda, ja täpsemalt tähtaja kehtestamine, mille kohaselt tuleb mis tahes ühismaksustamise korra heakskiitmist käsitlevad taotlused kindlasti pädevale asutusele esitada enne taotletava korra kohaldamise esimese majandusaasta lõppu, ning seda juhul,
 - kui kahele eelmisele küsimusele antud jaatava vastuse kohaselt välistab see õigusakt vastuolus asutamisvabadusega horisontaalse ühismaksustamise ainult emaettevõtja tütarettevõtjate vahel ja olemasoleva vertikaalse konsolideerimisgrupi muutmise konsolideeriva äriühingu sõsarettevõtjate lisamise kaudu,

- kui asjaomase liikmesriigi haldustava ja kohtupraktika tunnustasid enne [Euroopa Liidu Kohtu] 12. juuni 2014. aasta kohtuotsuse (liidetud kohtuasjad C-39/13, C-40/13 ja C-41/13) kuulutamist asjaomase õigusakti õiguspärasust,
- kui mitu äriühingut on esitanud 12. juuni 2014. aasta kohtuotsuse avaldamise järel ja veel enne 2014. aasta lõpu taotluse ühineda olemasoleva konsolideerimisgrupiga eeldusel, et horisontaalne ühismaksustamine olemasoleva grupi konsolideeriva äriühinguga on lubatud, viidates 12. juuni 2014. aasta kohtuotsusele, ning
- kui see taotlus ei puuduta mitte üksnes taotluse esitamise ajal käimas olnud 2014. aasta majandusaastat, vaid ka varasemat 2013. aasta majandusaastat, millest alates asjaomased äriühingud täidavad kõiki liidu õigusega kooskõlas olevaid ühismaksustamise korra kohaldamise materiaalõiguslikke tingimusi?

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Amsterdam (Madalmaad) 3. detsembril 2018 –
A, B versus C**

(Kohtuasi C-750/18)

(2019/C 93/38)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank Amsterdam

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: A, B

Kostja: C

Eelotsuse küsimus

Kuidas tuleb direktiivi 93/13/EMÜ⁽¹⁾ ja eelkõige selles sätestatud kumulatiivse mõju põhimõtet tõlgendada hindamisel, kas oma kohustused täitmata jätnud tarbijalt nõutav hüvitis on ebaproportsionaalselt suur viidatud direktiivi lisa punkti 1 alapunkti e tähenduses, ja seda olukorras, kus tegemist on leppetrahvi tingimustega, mis on seotud mitmesuguste eri laadi rikkumistega, mis oma olemuse poolest ei pea aset leidma koos ja mis konkreetsel juhul ka koos aset ei leidnud?

⁽¹⁾ Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes (EÜT 1993, L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesgericht Korneuburg (Austria) 30. novembril 2018 –
Bulgarian Air Charter Limited versus NE**

(Kohtuasi C-758/18)

(2019/C 93/39)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landesgericht Korneuburg

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Bulgarian Air Charter Limited

Vastustaja apellatsioonimenetluses: NE

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 ⁽¹⁾, artikli 5 lõiget 3 ja artiklit 7 tuleb tõlgendada nii, et tegutsev lennuettevõtja, kes väidab, et suure hilinemise põhjuseks oli erakorralised asjaolud, saab ainult siis tugineda määruse nr 261/2004 artikli 5 lõikes 3 sätestatud vastutusest vabastamise põhjusele, kui ta saab ka väita ja tõendada, et üksikreisija hilinemist ei oleks saanud ka asenduslennule ümberbroneerimisega vältida?
2. Kas esimeses küsimuses nõutud ümberbroneerimine peab vastama täpsematele aja- või kvaliteedikriteeriumidele, eelkõige määruse nr 261/2004 artikli 5 lõike 1 punkti c kolmandas alapunktis või artikli 8 lõike 1 punktides b ja c nimetatud kriteeriumidele?

⁽¹⁾ ELT L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberlandesgericht Düsseldorf (Saksamaa) 19. detsembril 2018 – Informatikgesellschaft für Software-Entwicklung (ISE) mbH versus Stadt Köln

(Kohtuasi C-796/18)

(2019/C 93/40)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberlandesgericht Düsseldorf

Põhikohtuasja pooled

Taotleja: Informatikgesellschaft für Software-Entwicklung (ISE) mbH

Vastustaja: Stadt Köln

Menetluses osales: Land Berlin

Eelotsuse küsimused

1. Kas avaliku sektori asutuse sõlmitud kirjaliku lepingu puhul, mis käsitleb tarkvara kasutusse andmist teisele avaliku sektori asutusele ja mis on seotud koostöölepinguga, on tegemist „riigihankelepinguga“ direktiivi 2014/24/EL ⁽¹⁾ artikli 2 lõike 1 punkti 5 tähenduses või – vähemalt esialgu, kui artikli 12 lõike 4 punktides a–c ei tulene teisiti – sama direktiivi kohaldamisalasse kuuluva lepinguga direktiivi artikli 12 lõike 4 tähenduses, kui avaliku sektori asutus, kes tarkvara kasutusele võtab, ei pea küll tarkvara eest tasuma ega hüvitama sellega seotud kulusid, kuid tarkvara kasutusse andmisega seotud koostööleping näeb ette, et iga koostööpartner – ja seega ka avaliku sektori asutus, kes tarkvara kasutusele võtab – võimaldab teistel koostööpartneritel tasuta kasutada tulemusi, mida ta saab võimaliku tulevase tarkvaraarenduse tagajärjel, millega ta siiski ei pea kohustuslikus korras tegelema?

juhul, kui vastus esimesele küsimusele on jaatav:

2. Kas vastavalt direktiivi 2014/24/EL artikli 12 lõike 4 punktile a peavad osalevate avaliku sektori hankijate koostöö esemeks olema kodanikele osutatavad avalikud teenused, mida tuleb osutada ühiselt, või on piisav, kui koostöö puudutab tegevusi, mille eesmärk on samuti ühiselt osutada teatud vormis avalikke teenuseid, kuid mida ei pea tingimata osutama ühiselt?

3. Kas direktiivi 2014/24/EL artikli 12 lõike 4 raames kehtib kirjutamata keeld, mille kohaselt ei või kedagi asetada soodsamasse olukorda, ja kui jah, siis milline on selle sisu?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiiv 2014/24/EL riigihangete kohta ja direktiivi 2004/18/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT 2014, L 94, lk 65).

Deza, a.s.-i 21. detsembril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 24. oktoobri 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-400/17: Deza versus komisjon

(Kohtuasi C-813/18 P)

(2019/C 93/41)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Pooled

Apellant: Deza, a.s. (esindaja: advokaat P. Dejl)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon, Soome Vabariik, Rootsi Kuningriik, Euroopa Kemikaaliamet

Apellandi nõuded

- Tühistada Üldkohtu 24. oktoobri 2018. aasta kohtuotsus T-400/17;
- tühistada komisjoni 4. mai 2017. aasta määrus (EL) 2017/776 (¹), millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta määrust, osas milles see määrus puudutab aine antrakinoon klassifitseerimist ja märgistamist;
- mõista komisjonilt välja apellandi kohtukulud käesolevas Euroopa Kohtu menetluses ja varasemas Üldkohtu menetluses.

Väited ja peamised argumendid

Apellant esitab apellatsioonkaebuse põhjendamiseks neli väidet.

1. Üldkohus tõlgendas ja kohaldas ebaõigesti CLP määrust (²) ja eriti järgmisi aluspõhimõtteid: (i) hinnatav aine peab olema ELi turule viidud; (ii) põhjuslik seos aine ja kantserogeense toime vahel katseloomadel peab tuginema piisaval tõendusmaterjalil; (iii) piisav tõendusmaterjal peab olema saadud usaldusväärsete ja lubatavate teadusuuringute teel; ning (iv) aine klassifitseerimisel tuleb arvesse võtta uusi teaduslikke ja tehnilisi teadmisi ning tehnika ja teaduse arengut.
2. Üldkohus kontrollis antrakinooni klassifitseerimist ehk osa komisjoni määrusest viisil, mis ei ole kooskõlas liidu institutsioonide ja organite otsuste kohtuliku kontrolli nõuetega, ning moonutas fakte ja tõendeid.
3. Üldkohus tõlgendas ja kohaldas õiguskindluse põhimõtet ebaõigesti.

4. Eespool mainitud rikkumiste tulemusel rikkus Üldkohus apellandi õigusi ning Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsioonis ja Euroopa Liidu põhiõiguste hartas sätestatud põhimõtteid, eelkõige õigust õiglasele kohtulikule arutamisele, õigust oma omandit vabalt käsutada ja õiguskindluse põhimõtet.

⁽¹⁾ ELT 2017, L 116, lk 1.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1272/2008, mis käsitleb ainete ja segude klassifitseerimist, märgistamist ja pakendamist ning millega muudetakse direktiive 67/548/EMÜ ja 1999/45/EÜ ja tunnistatakse need kehtetuks ning muudetakse määrust (EÜ) nr 1907/2006 (ELT L 353, 31.12.2008, lk 1).

**Euroopa Komisjoni 27. detsembril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda)
18. oktoobri 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-640/16: GEA Group AG versus komisjon**

(Kohtuasi C-823/18 P)

(2019/C 93/42)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Euroopa Komisjoni (esindajad: T. Christoforou, P. Rossi, V. Bottka)

Teine menetlusosaline: Gea Srl

Apellandi nõuded

— tühistada vaidlustatud kohtuotsus;

— mõista kõik käesoleva menetluse ja esimese astme kohtumenetlusega seotud kohtukulud välja GEA'lt.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjendamiseks esitab komisjon kaks väidet:

Komisjon väidab, et Üldkohus pani toime kaks õigusnormi rikkumist. Esiteks kohaldas ta vääralt võrdse kohtlemise põhimõtet, eiras ettevõtja mõistet ning solidaarvastutust käsitlevat kohtupraktikat ning tegi vea ka seoses tagajärgedega, mis on trahvi vähendamisel, mida saab võimaldada ainult rikkumise toime pannud ettevõtja endisele tütarettevõtjale. Täpsemalt leiab komisjon, et vaidlustatud kohtuotsuses kaldus Üldkohus kõrvale Euroopa Kohtu praktikast, mille kohaselt tuleneb kõikidele juriidilistele isikutele ühise trahviosa eest solidaarse vastutuse mõiste ELTL artikli 101 tähenduses ettevõtja mõistest (vt kohtuotsus C-231/11 P, Siemens Österreich, punkt 57). Järelikult vastutavad rikkumise toimepanemise ajal samasse ettevõtjasse kuuluvad juriidilised isikud juba määratluse poolest solidaarselt trahvi eest, mis vastab ettevõtja osalemisele rikkumises (maksimumsumma ulatuses, mille eest iga juriidiline isik isiklikult vastutab). Kohtuotsuse loogika aluseks on solidaarvastutuse omavahelise jaotuse teooria analoogia alusel kohaldamine, mille eesmärk on ka välistada kaasvõlgnike vastutus osa solidaarselt määratud trahvi eest. Kuid selle teooria lükkas Euroopa Kohus tagasi kohtuasjas C-231/11 P, Siemens Österreich, ja liidetud kohtuasjades C-247/11 P ja C-253/11 P, Areva. Lisaks eirab kohtuotsus kohtupraktikat, mille kohaselt ei saa ematettevõtjale kohaldada endise tütarettevõtja 10 % madalamat ülempiiri (C-50/12 P, Kendrion, punktid 58, 68 ja 70). Järelikult on kohtuotsuses Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika tõlgendamisel ja kohaldamisel rikutud õigusnorme, see toob kaasa õigusliku ebakindluse ning mõjutab kaalutlusruumi, mis on komisjonil ettevõtjale ELTL artikli 101 rikkumise eest määratavate trahvide kindlaksmääramisel.

Teiseks on komisjon seisukohal, et Üldkohus tegi vea, kui ta leidis, et tähtaeg, mis on ette nähtud trahvi maksmiseks kõikidele ettevõtjasse kuuluvatele solidaarselt vastutavatele juriidilistele isikutele (sh emaaettevõtja GEA), hakkab uuesti kulgema alates selle muutmise otsuse teatavakstegemisest, millega vähendatakse neist juriidilistest isikutest üksnes ühe (GEA endine tütarettevõtja ACW) trahvi. Tegemist on õigusnormi rikkumisega, kuna komisjonil on õigus vähendada muutmise otsusega solidaarselt vastutavatest juriidilistest isikutest üksnes ühe trahvi, kui esineb sisuline viga, mis puudutab ainult seda juriidilist isikut, ilma et ta peaks muutma ülejäänud juriidiliste isikute trahve otsuse muudes osades. Samuti on komisjonil õigus (kuid ta ei ole selleks kohustatud) määrata sellistel asjaoludel ühele või mitmele juriidilisele isikule uus tähtaeg, milleks võib olla kuupäev, mis on varasem viimase muutmise otsuse teatavakstegemise kuupäevast. Seda seetõttu, et trahvi muutmise ei tähenda, et trahvi asendatakse. Samamoodi, kui Euroopa Kohus vähendab juriidilise isiku trahvi, ei tähenda see, et määratakse uus trahvi ja uus tähtaeg (kohtuasi C-523/15 P, WDI, punktid 29-48 ja 63-68 ning kohtuasi T-275/94, Groupement des cartes bancaires, punktid 60 ja 65). Kui kohtuotsus jäetakse muutmata, võivad selle aluseks olevad vead kahjustada komisjoni trahvide hoiatavat mõju, kuna see tähendaks, et ühe adressaadi trahvi muutmise toob kaasa sellest intressist ilmajäämise, mis on tekkinud kogu ettevõtja tasandil jõesse jäänud trahvi osalt.

Viimaks, kohtuotsus on ebaselge ja ebapiisavalt põhjendatud mõlemast apellatsioonkaebuse väite aspektist.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Helsingin hovioikeus (Soome) 21. detsembril 2018 – A jt versus Finnair Oyi

(Kohtuasi C-832/18)

(2019/C 93/43)

Kohtumenetluse keel: soome

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Helsingin hovioikeus

Põhikohtuasja pooled

Hagejad ja apellatsioonkaebuse esitajad: A jt

Kostja ja vastustaja apellatsioonimenetluses: Finnair Oyi

Eelotsuse küsimused

1. Kas määrust nr 261/2004 ⁽¹⁾ tuleb tõlgendada nii, et reisijal, kes on saanud tühistatud lennu eest hüvitist, on õigus saada määruse nr 261/2004 artikli 7 lõikes 1 ette nähtud hüvitist teist korda, kui ümberbroneeritud lendu ja tühistatud lendu opereerib üks ja sama tegutsev lennuettevõtja ning ka tühistatud lennule järgnenud ümberbroneeritud lennu saabumisaeg on plaanijärgsest saabumisaegast nii palju hilisem, et tekib õigus hüvitisele?
2. Kas juhul, kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt, saab tegutsev lennuettevõtja tugineda erakorralistele asjaoludele artikli 5 lõike 3 tähenduses, kui pärast lennukitootja tehnilise teadaande koostamist, mis puudutab juba kasutuses olevaid lennukeid, käsitletakse kõnealuses dokumendis kõne all olevat osa tegelikult niinimetatud *On Condition*-tüüpi osana, st osana, mida kasutatakse seni, kuni sellel ilmneb viga, ja tegutsev lennuettevõtja on kõnealuse osa vahetamiseks valmistunud nii, et tal on varuosa kogu aeg olemas?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT 2004, L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

Eelotsusetaotlus, mille esitas Riigikohus (Eesti) 4. jaanuaril 2019 – A. P. versus Riigiprokuratuur**(Kohtuasi C-2/19)**

(2019/C 93/44)

*Kohtumenetluse keel: eesti keel***Eelotsusetaotluse esitanud kohus**

Riigikohus

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: A. P.

Vastustaja: Riigiprokuratuur

Eelotsuse küsimused

Kas Euroopa Liidu Nõukogu 27. novembri 2008. a raamotsusega nr 2008/947/JSK ⁽¹⁾ vastastikuse tunnustamise põhimõtte kohaldamise kohta kohtuotsuste ja vangistuse tingimisi kohaldamata jätmist käsitlevate otsuste suhtes, et teostada tingimuslike meetmete ja alternatiivsete mõjutusvahendite järelevalvet, on kooskõlas liikmesriigi kohtuotsuse tunnustamine ning selle täitmise üle valvamine ka juhul, kui süüdimõistetu on selle otsusega vangistusest tingimisi vabastatud ilma mingeid lisakohustusi panemata nii, et isiku ainuke kohustus on hoiduda katseajal uue tahtliku kuriteo toimepanemisest (tegemist on karistusest tingimisi vabastamisega Eesti karistusseadustiku § 73 tähenduses)?

⁽¹⁾ Nõukogu 27. novembri 2008. aasta raamotsus 2008/947/JSK vastastikuse tunnustamise põhimõtte kohaldamise kohta kohtuotsuste ja vangistuse tingimisi kohaldamata jätmist käsitlevate otsuste suhtes, et teostada tingimuslike meetmete ja alternatiivsete mõjutusvahendite järelevalvet (ELT 2008, L 337, lk 102).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Varhoven administrativen sad (Bulgaaria) 4. jaanuaril 2019 – Overgaz Mrezhi AD, mittetulundusühing Bulgarska Gazova Assotsiatsia versus Komisia za energiyno i vodno regulirane (KEVR)**(Kohtuasi C-5/19)**

(2019/C 93/45)

*Kohtumenetluse keel: bulgaaria***Eelotsusetaotluse esitanud kohus**

Varhoven administrativen sad

Põhikohtuasja pooled

Taotlejad: Overgaz Mrezhi AD, mittetulundusühing Bulgarska Gazova Assotsiatsia

Vastustaja: Komisia za energiyno i vodno regulirane (KEVR)

Eelotsuse küsimused

1. Kas käesolevas asjas kõne all olev liikmesriigi meede, mis on sätestatud energiaseaduse (Zakon za energetikata) artiklis 35 ja mida on täpsustatud riikliku elektrienergia- ja veesektori reguleerimise komitee (Darzhavnata Komisia za energiyno i vodno regulirane, edaspidi „KEVR“) 19. märtsi 2013. aasta maagaasihindade reguleerimise määruse nr 2 (Naredba n° 2 za regulirane na tsenite na prirodna gaz) artiklis 11, mis näeb ette, et energiasuutavate pandud avaliku teenuse osutamise kohustustest tuleneva rahalise koormuse peavad täies ulatuses kandma nende kliendid, on kooskõlas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklitega 36 ja 38 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiivi 2009/73/EÜ ⁽¹⁾, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/55/EÜ, artikliga 3, võttes arvesse, et:

- a) avaliku teenuse osutamise kohustustest tulenev majanduslik koormus ei lasu kõikidel energiaettevõtjatel;
 - b) avaliku teenuse osutamise kohustustest tulenevad kulud jäävad peamiselt lõpptarbijate kanda, kes ei saa neid vaidlustada, kuigi nad ostavad lõpptarnijatelt maagaasi vabalt kujunenud hindadega;
 - c) avaliku teenuse osutamise kohustustest tulenevate kulude vahel, mida kannavad eri liiki kliendid, ei tehta vahet;
 - d) kõnealuse meetme kohaldamiseks ei ole seatud tähtaega;
 - e) avaliku teenuse osutamise kohustustest tulenevate kulude kuluarvestuspõhine arvestamine toimub prognoosimudelil alusel?
2. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiivi 2009/73/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/55/EÜ, artikliga 3 on – arvestades põhjendusi 44, 47, 48 ja 49 – kooskõlas selline liikmesriigi õigusnorm nagu õigusaktide seaduse (Zakon za normativnite aktove, edaspidi „ZNA“) ülemineku- ja lõppsätete § 5, mis vabastab KEVRi ZNA artiklites 26–28 sätestatud kohustustest ja eelkõige kohustusest järgida seadusest hierarhiliselt madalamal seisva õigusakti eelnõu väljatöötamisel asjakohasuse, põhjendatuse, ettenähtavuse, läbipaistvuse, sidususe, subsidiaarsuse, proportsionaalsuse ja stabiilsuse põhimõtteid, korraldada kodanike ja juriidiliste isikute ärakuulamine, eelnõu eelnevalt koos põhjendusega avaldada ning esitada põhjendused muu hulgas ka liidu õigusega kooskõla kohta?

(¹) ELT 2009, L 211, lk 94.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgaaria) 7. jaanuaril 2019 –
Kriminaalasi järgmise isiku suhtes: RH**

(Kohtuasi C-8/19)

(2019/C 93/46)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Spetsializiran nakazatelen sad

Põhikohtuasja kriminaalmenetluse pool

RH

Eelotsuse küsimused

1. Kas liikmesriigi õigusnormi ehk kriminaalmenetluse seadustiku (Nakazatelnno protsesualen kodeks) artikli 489 lõike 2 tõlgendus, mis kohustab eelotsusetaotluse esitanud kohut vahistamise seaduslikkuse küsimuse kriminaalmenetluse raames kohe lahendama, ootamata ära Euroopa Kohtu vastust, kellele ta on esitanud eelotsusetaotluse selle vahistamise seaduslikkuse kohta, on kooskõlas ELTL artikliga 267 ja harta artikli 47 teise lõiguga?

Kui vastus esimesele küsimusele on eitav:

- 2.1. Kas direktiivi 2016/343 (¹) põhjenduse 16 viimast lauset arvestades peab liikmesriigi kohus tõlgendama oma riigi õigust nii, et enne vahi all pidamise tähtaja pikendamise otsuse tegemist tuleb tal „kontrollida, kas [...] on piisavalt süüstavaid tõendeid asjaomase otsuse põhjendamiseks“?

- 2.2. Kas siis, kui kahtlustatava või süüdistatava kaitsja on vahi all pidamise tähtaja pikendamise kohtuliku kontrolli käigus väelnud argumenteeritult ja tõsiselt vastu sellele, et „on piisavalt süüstavaid tõendeid“, on liikmesriigi kohus harta artiklis 47 esimeses lõigus sätestatud tõhusa õiguskaitsevahendi nõude kohaselt kohustatud andma vastuse?
- 2.3. Kas liikmesriigi kohus rikub direktiivi [2016/343] artiklit 4 koostoimes direktiivi artikliga 3, mida on tõlgendatud kohtuotsuses Milev (C-310/18 PPU), kui ta põhjendab vahi all pidamise tähtaja pikendamise otsust vastavalt Euroopa Inimõiguste Kohtu praktikale, mis käsitleb EIÕK artikli 5 lõike 1 punkti c, ja leiab, et on olemas süüstavad tõendid, mis „veenaksid objektiivset kõrvalseisjat selles, et asjaomane isik on kuriteo tõenäoliselt toime pannud“, ning vastavalt EIÕK artikli 5 lõikele 4, eelkõige kui ta võtab tegelikult ja tulemuslikult seisukoha vahistamise seaduslikkust puudutatava kahtlustatava või süüdistatava kaitsja vastuväidete kohta?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. märtsi 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/343, millega tugevdatakse süütuse presumptsiooni teatavaid aspekte ja õigust viibida kriminaalmenetluses kohtulikul arutelul (ELT 2016, L 65, lk 1).

**Mouvement pour une Europe des nations et des libertés 24. jaanuaril 2019 esitatud
apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 27. novembri 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-
829/16: Mouvement pour une Europe des nations et des libertés versus parlement**

(Kohtuasi C-60/19 P)

(2019/C 93/47)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Mouvement pour une Europe des nations et des libertés (esindaja: advokaat A. Varaut)

Teine menetlusosaline: Euroopa Parlament

Apellandi nõuded

- tühistada vaidlustatud kohtuotsus;
- tühistada Euroopa Parlamendi 12. septembri 2016. aasta otsus, millega tunnistatakse 2015. aasta majandusaasta raames abikõlbatuks erakonna teatud kulud;
- mõista kõik kohtukulud välja parlamendilt;
- määrata õiguspäraselt apellandi menetluskulud.

Väited ja peamised argumendid

Mouvement pour une Europe des nations et des libertés (MENL) andis välja plakati, mis käsitleb rändekriisi ja Schengeni lepingut ning millel on tema logo ja palju väiksemana ka Front National'i ja Vlaams Belangi logod.

Parlament tunnistab plakati seotud kulud abikõlbatuks, leides, et need annavad põhjendamatu eelise riigisisesele erakonnale.

Üldkohus jättis vaidlustatud kohtuotsusega rahuldamata MENLi hagi selle otsuse tühistamise nõudes.

MENL palub vaidlustatud kohtuotsus tühistada õigusnormi järgmiste rikkumiste tõttu:

- Juhtumi faktilisi asjaolusid on moonutatud, kuna Üldkohus, olles tuvastanud, et parlamendi juhatus ei olnud tutvunud väidetega, mille MENL oli enda kaitseks esitanud, järeldas siiski, et ta sai end kaitsta, kuna need väited olid edastatud ühele juhatuse liikme assistendile;
- On rikutud harta artiklit 41, Euroopa hea halduse tava eeskirja artiklit 16 ja parlamendi juhatuse 29. märtsi 2004. aasta otsuse, millega nähakse ette Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 2004/2003 Euroopa tasandi erakondi reguleerivate määruste ja erakondade rahastamise eeskirjade kohta ⁽¹⁾ rakenduseeskirjad, artiklit 8, kuna Üldkohus leidis, et parlamendi teenistuste otsustamistöö võib asendada parlamendi juhatuse otsust;
- Üldkohus lükkas ekslikult tagasi ELTL artikli 277 alusel esitatud väite, et määruse nr 2004/2003 artikkel 7 on õigusvastane, asudes seisukohale, et kaudse rahastamise keelu sisu on määratlemata õigusmõiste, kuid ta kiitis siiski heaks selle kohaldamise;
- Üldkohus eiras määruse nr 2004/2003 artiklit 7, kui ta leidis, et Euroopa tasandi erakonna plakatil erakonna logo kujutamine tähendab logo mõõtudele vaatamata selle erakonna otsest õigusvastast rahastamist.

⁽¹⁾ ELT 2003, L 297, lk 1; ELT eriväljaanne 01/04, lk 500.

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 14. detsembri 2018. aasta otsus – Hamas versus nõukogu

(Kohtuasi T-400/10 RENV) ⁽¹⁾

(Ühine välis- ja julgeolekupoliitika — Terrorismivastases võitluses teatavate isikute ja üksuste vastu võetud piiravad meetmed — Rahaliste vahendite külmutamine — Võimalus käsitada kolmanda riigi ametiasutust pädeva asutusena ühise seisukoha 2001/931/ÜVJP tähenduses — Rahaliste vahendite külmutamise otsuste faktiline alus — Põhjendamiskohustus — Hindamisviga — Õigus tõhusale kohtulikule kaitsele — Kaitseõigused — Omandiõigus)

(2019/C 93/48)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Hamas (Doha, Katar) (esindaja: advokaat L. Glock)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: B. Driessen, M. Bishop ja A. Sikora-Kalèda)

Kostja toetuseks menetlusse astujad: Prantsuse Vabariik (esindajad: D. Colas ja F. Fize) ja Europa Komisjon (esindajad: F. Castillo de la Torre, M. Konstantinidis ja R. Tricot, hiljem F. Castillo de la Torre, L. Baumgart ja C. Zadra)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada esiteks hagejat puudutavas osas nõukogu teatis isikutele, rühmitustele ja üksustele, kes on kantud nõukogu määruse (EÜ) nr 2580/2001 (teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks) artikli 2 lõikes 3 sätestatud loetellu (ELT 2010, C 188, lk 13), nõukogu 12. juuli 2010. aasta otsus 2010/386/ÜVJP, millega ajakohastatakse isikute, rühmituste ja üksuste loetelu, kelle suhtes kohaldatakse ühise seisukoha 2001/931/ÜVJP (terrorismivastaste erimeetmete rakendamise kohta) artikleid 2, 3 ja 4 (ELT 2010, L 178, lk 28), ning nõukogu 12. juuli 2010. aasta rakendusmäärus (EL) nr 610/2010, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 2580/2001 (teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks) artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus (EL) nr 1285/2009 (ELT 2010, L 178, lk 1); teiseks hagejat puudutavas osas nõukogu 31. jaanuari 2011. aasta otsus 2011/70/ÜVJP, millega ajakohastatakse isikute, rühmituste ja üksuste loetelu, kelle suhtes kohaldatakse ühise seisukoha 2001/931/ÜVJP (terrorismivastaste erimeetmete rakendamise kohta) artikleid 2, 3 ja 4 (ELT 2011, L 28, lk 57), ning nõukogu 31. jaanuari 2011. aasta rakendusmäärus (EL) nr 83/2011, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 2580/2001 (teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks) artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus nr 610/2010 (ELT 2011, L 28, lk 14); kolmandaks hagejat puudutavas osas nõukogu 18. juuli 2011. aasta otsus 2011/430/ÜVJP, millega ajakohastatakse loetelu isikutest, rühmitustest ja üksustest, kelle suhtes kohaldatakse ühise seisukoha 2001/931/ÜVJP (terrorismivastaste erimeetmete rakendamise kohta) artikleid 2, 3 ja 4 (ELT 2011, L 188, lk 47), ning nõukogu 18. juuli 2011. aasta rakendusmäärus (EL) nr 687/2011, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 2580/2001 (teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks) artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärused nr 610/2010 ja nr 83/2011 (ELT 2011, L 188, lk 2); neljandaks hagejat puudutavas osas nõukogu 22. detsembri 2011. aasta otsus 2011/872/ÜVJP, millega ajakohastatakse loetelu isikutest, rühmitustest ja üksustest, kelle suhtes kohaldatakse ühise seisukoha 2001/931/ÜVJP (terrorismivastaste erimeetmete rakendamise kohta) artikleid 2, 3 ja 4 ja millega tunnistatakse kehtetuks otsus 2011/430 (ELT 2011, L 343, lk 54), ning nõukogu 22. detsembri 2011. aasta rakendusmäärus (EL) nr 1375/2011, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 2580/2001 (teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks) artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus nr 687/2011 (ELT 2011, L 343, lk 10); viiendaks hagejat puudutavas osas nõukogu 25. juuni 2012. aasta otsus 2012/333/ÜVJP, millega ajakohastatakse loetelu isikutest, rühmitustest ja üksustest, kelle suhtes kohaldatakse ühise seisukoha 2001/931/ÜVJP

(terrorismivastaste erimeetmete rakendamise kohta) artikleid 2, 3 ja 4 ja millega tunnistatakse kehtetuks otsus 2011/872 (ELT 2012, L 165, lk 72), ning nõukogu 25. juuni 2012. aasta rakendusmäärus (EL) nr 542/2012, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 2580/2001 (teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks) artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus nr 1375/2011 (ELT 2012, L 165, lk 12); kuuendaks hagejat puudutavas osas nõukogu 10. detsembri 2012. aasta otsus 2012/765/ÜVJP, millega ajakohastatakse loetelu isikutest, rühmitustest ja üksustest, kelle suhtes kohaldatakse ühise seisukoha 2001/931/ÜVJP (terrorismivastaste erimeetmete rakendamise kohta) artikleid 2, 3 ja 4 ja millega tunnistatakse kehtetuks otsus 2012/333 (ELT 2012, L 337, lk 50), ning nõukogu 10. detsembri 2012. aasta rakendusmäärus (EL) nr 1169/2012, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 2580/2001 (teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks) artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus nr 542/2012 (ELT 2012, L 337, lk 2); seitsmendaks hagejat puudutavas osas nõukogu 25. juuli 2013. aasta otsus 2013/395/ÜVJP, millega ajakohastatakse ja muudetakse loetelu isikutest, rühmitustest ja üksustest, kelle suhtes kohaldatakse ühise seisukoha 2001/931/ÜVJP (terrorismivastaste erimeetmete rakendamise kohta) artikleid 2, 3 ja 4 ja millega tunnistatakse kehtetuks otsus 2012/765 (ELT 2013, L 201, lk 57), ning nõukogu 25. juuli 2013. aasta rakendusmäärus (EL) nr 714/2013, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 2580/2001 (teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks) artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus nr 1169/2012 (ELT 2013, L 201, lk 10); kaheksandaks hagejat puudutavas osas nõukogu 10. veebruari 2014. aasta otsus 2014/72/ÜVJP, millega ajakohastatakse ja muudetakse loetelu isikutest, rühmitustest ja üksustest, kelle suhtes kohaldatakse ühise seisukoha 2001/931/ÜVJP (terrorismivastaste erimeetmete rakendamise kohta) artikleid 2, 3 ja 4 ja millega tunnistatakse kehtetuks otsus 2013/395 (ELT 2014, L 40, lk 56), ning nõukogu 10. veebruari 2014. aasta rakendusmäärus (EL) nr 125/2014, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 2580/2001 (teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks) artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus nr 714/2013 (ELT 2014, L 40, lk 9); üheksandaks hagejat puudutavas osas nõukogu 22. juuli 2014. aasta otsus 2014/483/ÜVJP, millega ajakohastatakse ja muudetakse loetelu isikutest, rühmitustest ja üksustest, kelle suhtes kohaldatakse ühise seisukoha 2001/931/ÜVJP (terrorismivastaste erimeetmete rakendamise kohta) artikleid 2, 3 ja 4, ning millega tunnistatakse kehtetuks otsus 2014/72 (ELT 2014, L 217, lk 35), ning nõukogu 22. juuli 2014. aasta rakendusmäärus (EL) nr 790/2014, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 2580/2001 (teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks) artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus nr 125/2014 (ELT 2014, L 217, lk 1), ning kümnendaks hagejat puudutavas osas nõukogu 4. augusti 2017. aasta otsus (ÜVJP) 2017/1426, millega ajakohastatakse selliste isikute, rühmituste ja üksuste loetelu, kelle suhtes kohaldatakse ühise seisukoha 2001/931/ÜVJP (terrorismivastaste erimeetmete rakendamise kohta) artikleid 2, 3 ja 4, ja millega tunnistatakse kehtetuks otsus (ÜVJP) 2017/154 (ELT 2017, L 204, lk 95), ning nõukogu 4. augusti 2017. aasta rakendusmäärus (EL) 2017/1420, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 2580/2001 (teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks) artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus (EL) 2017/150 (ELT 2017, L 204, lk 3).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Hamasi kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud.
3. Jätta Prantsuse Vabariigi ja Euroopa Komisjoni kohtukulud nende enda kanda.

(¹) ELT C 317, 20.11.2010.

Üldkohtu 14. detsembri 2018. aasta otsus – East West Consulting versus komisjon(Kohtuasi T-298/16) ⁽¹⁾

(Lepinguväline vastutus — Ühinemiseelse abi rahastamisvahend — Kolmas riik — Riigihange — Detsentraliseeritud haldamine — Otsus 2008/969/EÜ, Euratom — Varajase hoiatamise süsteem — Hoiatuse aktiveerimine varajase hoiatamise süsteemis — Liidu finantshuvide kaitse — Komisjoni keeldumine eelnevast heakskiidust — Hankelepingu sõlmimata jätmine — Üldkohtu pädevus — Tõendite vastuvõetavus — Hoiatuse õigusliku aluse puudumine — Kaitseõigused — Süütuse presumptsioon — Isikutele õigusi andva õigusnormi piisavalt selge rikkumine — Põhjuslik seos — Varaline ja mittevaraline kahju — Hankelepingust ilmajäämine — Teiste hankelepingute sõlmimise võimaluse kaotamine)

(2019/C 93/49)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: East West Consulting SPRL (Nandrin, Belgia) (esindajad: advokaadid L. Levi ja A. Tymen ning hiljem L. Levi)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: F. Dintilhac ja J. Estrada de Solà)

Ese

ELTL artikli 268 alusel esitatud nõue saada hüvitist varalise ja mittevaralise kahju eest, mis hagejale on väidetavalt tekkinud selle tõttu, et tema kohta tehti hoiatus varajase hoiatamise süsteemis ning sellele järgnevalt keelduti selle hoiatuse alusel kinnitama lepingut hankemenetluses, milles oli edukaks pakkujaks tunnistatud tema juhitud konsortsium ja mida pidi rahastama Euroopa Liit ühinemiseelse abi rahastamisvahendi (IPA) raames.

Resolutsioon

1. Mõista Euroopa Komisjonilt East West Consulting SPRL-i kasuks välja 20 000 eurot.
2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
3. Jätta poolte kohtukulud nende endi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 270, 25.7.2016.

Üldkohtu 17. jaanuari 2019. aasta otsus – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis versus Euroopa Teadusnõukogu Rakendusamet(Kohtuasi T-348/16 OP) ⁽¹⁾

(Vahekohtuklausel — Teadusuuringute, tehnoloogiaarenduse ja tutvustamistegevuse seitsmes raamprogramm — Projekt Minatran — Abikõlblikud kulud — Hüvitis — Tagaseljaotsus — Vastulause)

(2019/C 93/50)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hageja: Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (Thessaloniki, Kreeka) (esindajad: advokaadid V. Christianos ja S. Paliou)

Kostja: Euroopa Teadusnõukogu Rakendusamet (esindajad: M. Pesquera Alonso ja F. Sgritta, keda abistasid advokaadid E. Kourakis ja P. Dikaïou)

Ese

ERCEA poolt 6. aprilli 2017. aasta kohtuotsusele Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis vs. ERCEA (T-348/16, ei avaldata, EU:T:2017:268) esitatud vastulause.

Resolutsioon

1. Tühistada 6. aprilli 2017. aasta kohtuotsuse Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis vs. ERCEA (T-348/16) resolutsiooni punktid 1, 2 ja 3.
2. Euroopa Teadusnõukogu Rakendusameti (ERCEA) 26. mai 2016. aasta võlateates nr 3241606289 nimetud nõue, et Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis hüvitaks ühe osa projekti MINATRAAN jaoks saadud finantseeringust – 245 525,43 eurot – on 233 611,75 eurose summa osas põhjendamatu ja see summa vastab abikõlblikele kuludele.
3. Jätta Aristoteleio Panepistimio Thessalonikise nõuded ja ERCEA vastulause ülejäänud osas rahuldamata.
4. Jätta ERCEA kohtukulud tema enese kanda ja mõista temalt välja Aristoteleio Panepistimio Thessalonikise kohtukulud kohtuasjades T-348/16 ja T-348/16 OP.
5. Jätta ERCEA kohtukulud tema enese kanda ja mõista temalt välja Aristoteleio Panepistimio Thessalonikise kohtukulud kohtuasjas T-348/16 OP-R.

(¹) ELT C 296, 16.8.2016.

Üldkohtu 16. jaanuari 2019. aasta otsus – Bena Properties versus nõukogu

(Kohtuasi T-412/16) (¹)

(Ühine välis- ja julgeolekupoliitika — Süüria vastu suunatud piiravad meetmed — Rahaliste vahendite küllmutamine — Kaitseõigused — Õigus tõhusale kohtulikule kaitsele — Põhjendamiskohustus — Ilmne hindamisviga — Õigus aule ja heale mainele — Omandiõigus — Süütuse presumptsioon — Proportsionaalsus)

(2019/C 93/51)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Bena Properties Co. SA (Damaskus, Süüria) (esindaja: advokaat E. Ruchat)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: S. Kyriakopoulou, G. Étienne ja A. Vitro, hiljem S. Kyriakopoulou ja A. Vitro, lõpus S. Kyriakopoulou, A. Vitro ja V. Piessevaux)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue, milles palutakse tühistada nõukogu 27. mai 2016. aasta otsus (ÜVJP) 2016/850, millega muudetakse otsust 2013/255/ÜVJP, mis käsitleb Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2016, L 141, lk 125), ja selle hilisemad rakendusaktid, nõukogu 29. mai 2017. aasta otsus (ÜVJP) 2017/917, millega muudetakse otsust 2013/255/ÜVJP, mis käsitleb Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2017, L 139, lk 62), ja nõukogu 28. mai 2018. aasta otsus (ÜVJP) 2018/778, millega muudetakse otsust 2013/255/ÜVJP, mis käsitleb Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2018, L 131, lk 16), osas, milles need puudutavad hagejat.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Bena Properties Co. SA kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud.

(¹) ELT C 364, 3.10.2016.

Üldkohtu 16. jaanuari 2019. aasta otsus – Cham versus nõukogu

(Kohtuasi T-413/16) (¹)

(Ühine välis- ja julgeolekupoliitika — Süüria vastu suunatud piiravad meetmed — Rahaliste vahendite külmutamise — Kaitseõigused — Õigus tõhusale kohtulikule kaitsele — Põhjendamiskohustus — Ilmne hindamisviga — Õigus aule ja heale mainele — Omandiõigus — Süütuse presumptsioon — Proportsionaalsus)

(2019/C 93/52)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Cham Holding (Damaskus, Süüria) (esindaja: advokaat E. Ruchat)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: S. Kyriakopoulou, G. Étienne ja A. Vitro, hiljem S. Kyriakopoulou ja A. Vitro, lõpuks S. Kyriakopoulou, A. Vitro ja V. Piessevaux)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue, milles palutakse tühistada nõukogu 27. mai 2016. aasta otsus (ÜVJP) 2016/850, millega muudetakse otsust 2013/255/ÜVJP, mis käsitleb Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2016, L 141, lk 125), ja selle hilisemad rakendusaktid, nõukogu 29. mai 2017. aasta otsus (ÜVJP) 2017/917, millega muudetakse otsust 2013/255/ÜVJP, mis käsitleb Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2017, L 139, lk 62), ja nõukogu 28. mai 2018. aasta otsus (ÜVJP) 2018/778, millega muudetakse otsust 2013/255/ÜVJP, mis käsitleb Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2018, L 131, lk 16), osas, milles need puudutavad hagejat.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Cham Holdingu kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud.

(¹) ELT C 364, 3.10.2016.

Üldkohtu 14. detsembri 2018. aasta otsus – GQ jt versus komisjon(Kohtuasi T-525/16) ⁽¹⁾

(Avalik teenistus — Ametnikud — Personalieeskirjade reform — Määrus (EL, Euratom) nr 1023/2013 — Ametikoha liigid — Üleminekueeskirjad ametikoha liigi määramiseks — Personalieeskirjade XIII lisa artikkel 31 — Ülemineku-assistendid — Personalieeskirjade artikli 45 alusel edutamine, mis on lubatud üksnes vastava ametikoha liigi jaoks ette nähtud viisil — Ametikohale „vanemassistent“ (AST 10) saamine üksnes personalieeskirjade artiklis 4 ja artikli 29 lõikes 1 sätestatud korda kohaldades — Võrdne kohtlemine — Palgaastmele AST 10 edutamise võimaluse kaotus — Õiguspärane ootus)

(2019/C 93/53)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hagejad: GQ ja 7 teist hagejat, kelle nimed on esitatud kohtuotsuse lisas (esindajad: advokaadid T. Bontinck ja A. Guillerme)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: J. Currall ja G. Gattinara, hiljem G. Gattinara ja C. Berardis-Kayser ning lõpuks G. Gattinara ja G. Berscheid)

Kostja toetuseks menetlusse astujad: Euroopa Parlament (esindajad: M. Dean ja N. Chemaï, hiljem J. Steele, L. Deneys ja J. Van Pottelberge) ning Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: M. Bauer ja E. Rebasti, hiljem M. Bauer ja R. Meyer)

Ese

ELTL artikli 270 alusel esitatud nõue, milles palutakse tühistada komisjoni otsused, millega selle institutsiooni ametisse nimetav asutus määras hagejad ametikohale „ülemineku-assistent“, mille tõttu kaotasid nad alates 1. jaanuarist 2014 kõrgemale ametikohale edutamise võimaluse; neid otsuseid kinnitati nimetatud asutuse 3. juuli 2014. aasta otsusega, millega jäeti rahuldamata hagejate kaebused, mille nad olid esitanud ajavahemikus 11. –28. märts 2014.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja GQ-lt ja teistelt Euroopa Komisjoni ametnikelt, kelle nimed on toodud lisas.
3. Euroopa Parlament ja Euroopa Liidu Nõukogu kannavad ise oma kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 7, 12.1.2015 (kohtuasi, mis algselt registreeriti Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtus numbriga F-111/14 ja anti üle Euroopa Liidu Üldkohtule 1.9.2016).

Üldkohtu 14. detsembri 2018. aasta otsus – FZ jt versus komisjon(Kohtuasi T-526/16) ⁽¹⁾

(Avalik teenistus — Ametnikud — Personalieeskirjade reform — Määrus (EL, Euratom) nr 1023/2013 — Ametikoha liigid — Üleminekueeskirjad ametikoha liigi määramiseks — Personalieeskirjade XIII lisa artikkel 30 — Ülemineku-administraatorid (AD 13) — Administraatorid (AD 12) — Personalieeskirjade artikli 45 alusel edutamine, mis on lubatud üksnes vastava ametikoha liigi jaoks ette nähtud viisil — Ametikohale „üksuse juhataja või samaväärne“ või „nõunik või samaväärne“ saamine üksnes personalieeskirjade artiklis 4 ja artikli 29 lõikes 1 sätestatud korda kohaldades — Võrdne kohtlemine — Kõrgemale palgaastmele edutamise võimaluse kaotus — Õiguspärane ootus)

(2019/C 93/54)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hagejad: FZ ja 9 teist hagejat, kelle nimed on esitatud kohtuotsuse lisas (esindajad: advokaadid T. Bontinck ja A. Guillerme)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: J. Currall ja G. Gattinara, hiljem G. Gattinara ja C. Berardis-Kayser ning lõpuks G. Berscheid, G. Gattinara ja L. Radu Bouyon)

Kostja toetuseks menetlusse astujad: Euroopa Parlament (esindajad: N. Chemai ja M. Dean, hiljem L. Deneys, J. Steele ja J. Van Pottelberge) ning Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: M. Bauer ja E. Rebasti, hiljem M. Bauer ja R. Meyer)

Ese

ELTL artikli 270 alusel esitatud nõue, milles palutakse tühistada komisjoni otsused, millega selle institutsiooni ametisse nimetav asutus määras hagejad ametikohale „ülemineku-administraator“ või „administraator“, mille tõttu kaotasid nad alates 1. jaanuarist 2014 kõrgemale palgaastmele edutamise võimaluse; neid otsuseid kinnitati nimetatud asutuse 3. juuli, 17. juuli ja 6. augusti 2014. aasta otsustega.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja FZ-lt ja teistelt Euroopa Komisjoni ametnikelt, kelle nimed on toodud lisas.
3. Euroopa Parlament ja Euroopa Liidu Nõukogu kannavad ise oma kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 7, 12.1.2015 (kohtuasi, mis algselt registreeriti Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtus numbriga F-113/14 ja anti üle Euroopa Liidu Üldkohtule 1.9.2016).

Üldkohtu 14. detsembri 2018. aasta otsus – FZ jt versus komisjon(Kohtuasi T-540/16) ⁽¹⁾

(Avalik teenistus — Ametnikud — Personalieeskirjade reform — Määrus (EL, Euratom) nr 1023/2013 — Ametikohtade liigid — Üleminekueeskirjad ametikoha liigi määramiseks — Personalieeskirjade XIII lisa artikkel 30 — Ülemineku-administraatorid (AD 13) — Administraatorid (AD 12) — Personalieeskirjade artikli 45 alusel edutamine, mis on lubatud üksnes vastava ametikoha liigi jaoks ette nähtud viisil — Ametikohale „üksuse juhataja või samaväärne“ või „nõunik või samaväärne“ saamine üksnes personalieeskirjade artiklis 4 ja artikli 29 lõikes 1 sätestatud korda kohaldades — Mõiste „isikut kahjustav meede“ — Kinnitav akt — Samal ajal pooleli olevad kohtuasjad (lis pendens) — Kohtueelse menetlusega seotud nõuete järgimine — Vastuvõetamatus)

(2019/C 93/55)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hagejad: FZ ja kaheksa teist hagejat, kelle nimed on esitatud kohtuotsuse lisas (esindajad: advokaadid T. Bontinck ja A. Guillerme)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: J. Currall ja G. Gattinara, hiljem G. Gattinara ja C. Berardis-Kayser ning lõpuks G. Gattinara ja L. Radu Bouyon)

Kostja toetuseks menetlusse astujad: Euroopa Parlament (esindajad: N. Chemai ja M. Dean, hiljem L. Deney, J. Steele ja J. Van Pottelberge) ja Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: M. Bauer ja M. Veiga, hiljem M. Bauer ja R. Meyer)

Ese

ELTL artikli 270 alusel esitatud nõue, milles palutakse tühistada komisjoni otsused, millega selle institutsiooni ametisse nimetatav asutus määras hagejad ametikohale „ülemineku-administraator“ või „administraator“, mille tõttu kaotasid nad alates 1. jaanuarist 2014 kõrgemale palgaastmele edutamise võimaluse.

Resolutsioon

1. Jätta hagi FZ ja ülejäänud kaheksa Euroopa Komisjoni ametniku – välja arvatud GL – osas, kelle nimed on toodud lisas, vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.
2. Jätta hagi GL-i osas vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata ja igal juhul põhjendamatus tõttu rahuldamata.
3. Jätta komisjoni kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja pool hagejate, kelle nimed on toodud lisas, kohtukuludest.
4. Jätta pool FZ ja kaheksa teise hageja, kelle nimed on esitatud kohtuotsuse lisas nende, kohtukuludest endi kanda.
5. Euroopa Parlament ja Euroopa Liidu Nõukogu kannavad ise oma kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 96, 23.3.2015 (kohtuasi, mis algselt registreeriti Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtus numbriga F-18/15 ja anti üle Euroopa Liidu Üldkohtule 1.9.2016).

Üldkohtu 13. detsembri 2018. aasta otsus – Kakol versus komisjon**(Kohtuasjad T-641/16 RENV ja T-137/17) ⁽¹⁾**

**(Avalik teenistus — Ametnikud — Töölevõtmine — Konkursiteade — Avalik konkurss — Kandidaadi
mittelubamine hindamiskeskuse katsetele — Kvalifikatsiooni või diplomi mittetunnustamine —
Varasemale konkursile lubamine — Sarnased konkursside tingimused — Hagi ja kaebuse vastavuse
põhimõte — Kohtuotsuse seadusjõud — Eelneva haldusmenetluse järgimata jätmine — Huve kahjustav
akt personalieeskirjade artikli 91 tähenduses — Akti vastuvõtja pädevus — Kahju hüvitamise nõue)**

(2019/C 93/56)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Danuta Kakol (Luxembourg, Luksemburg) (esindaja: advokaat R. Duta)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Gattinara ja L. Radu Bouyon)

Ese

ELTL artikli 270 alusel esitatud hagi, millega esiteks palutakse tühistada 14. veebruari 2014. aasta otsus, mis tehti teatavaks 2. mail 2016, ja 25. novembri 2016. aasta otsus mitte lubada hagejal osaleda Euroopa Personalivaliku Ameti (EPSO) konkursil AD/177/10 põhjusel, et hageja ei vasta konkursiteates ette nähtud spetsiifilistele kvalifikatsiooni või diplomitega seotud nõuetele, või jäeti rahuldamata tema kaebus konkursil osalema mittelubamise peale, ja teiseks palutakse mõista komisjonilt hageja kasuks välja 5 000 eurot hüvitisena mittevaralise kahju eest, mis talle väidetavalt tekitati tema kandideerimistaotluse kiusliku menetlemisega.

Resolutsioon

1. Liita kohtuasjad T-641/16 RENV ja T-137/17 kohtuotsuse tegemiseks.
2. Kohtuasjas T-641/16 RENV on tühistamisnõude lahendamise vajadus ära langenud ja ülejäänud osas tuleb hagi rahuldamata jätta.
3. Jätta hagi kohtuasjas T-137/17 rahuldamata.
4. Jätta kummagi poole kohtukulud kohtuasjades T-641/16 RENV, T-137/17, F-48/14 ja T-152/15 P poolte endi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 52, 22.2.2014 (kohtuasi, mis algselt registreeriti Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtus numbriga F-1/14 ja anti üle Euroopa Liidu Üldkohtule 1.9.2016).

Üldkohtu 14. detsembri 2018. aasta otsus – FV versus nõukogu(Kohtuasi T-750/16) ⁽¹⁾

(Avalik teenistus — Ametnikud — Personaleeskirjade artikkel 42c — Teenistuse huvides puhkusele saatmine — Võrdne kohtlemine — Vanuse alusel diskrimineerimise keeld — Ilmne hindamisviga — Vastutus)

(2019/C 93/57)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: FV (esindajad: *avocat* L. Levi ja *avocat* A. Tymen, hiljem *avocat* L. Levi)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: M. Bauer ja R. Meyer)

Kostja toetuseks menetlusse astujad: Euroopa Parlament (esindajad: A. Troupiotis ja J. A. Steele) ning Euroopa Komisjon (esindajad: G. Berscheid ja D. Martin)

Ese

ELTL artikli 270 alusel esitatud nõue esiteks tühistada nõukogu 8. detsembri 2015. aasta otsus saata hageja teenistuse huvides puhkusele Euroopa Liidu ametnike personaleeskirjade artikli 42c alusel ja vajaduse korral tühistada 19. juuli 2016. aasta otsus hageja esitatud kaebuse rahuldamata jätmise kohta, ning teiseks hüvitada kahju, mida hageja väidetavalt kandis.

Resolutsioon

1. Tühistada 8. detsembri 2015. aasta otsus, millega FV saadeti teenistuse huvides puhkusele.
2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
3. Jätta Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja FV kohtukulud.
4. Jätta Euroopa Parlamendi ja Euroopa Komisjoni kulud nende endi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 6, 9.1.2017.

Üldkohtu 15. jaanuari 2019. aasta otsus – HJ versus EMA(Kohtuasi T-881/16) ⁽¹⁾

(Avalik teenistus — Ajutised teenistujad — Osaline vastuvõetamatus — Tegevusest hoidumise nõue — Ametnike juurdepääs nende isikutoimikule — Personaleeskirjade artiklid 26 ja 26a — Dokumentidega tutvumine — Määrus (EÜ) nr 1049/2001 — isikutoimik, mis on tehtud kättesaadavaks kogu EMA personalile — Füüsiliste isikute kaitse isikuandmete töötlemisel liidu institutsioonides ja asutustes — Vastutus — Mittevaraline kahju)

(2019/C 93/58)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: HJ (esindajad: advokaadid L. Levi ja A. Blot)

Kostja: Euroopa Ravimiamet (esindajad: I. Ratescu ja F. Cooney, keda abistasid advokaadid S. Orlandi ja T. Martin)

Ese

ELTL artikli 270 alusel esitatud nõue esiteks mõista välja hüvitis mittevahalise kahju hüvitamiseks, mis hagejale väidetavalt tekitati tema isikutoimiku avalikustamisega kogu EMA personalile, ning teiseks kahe dokumendi eemaldamise nõue sellest toimikust.

Resolutsioon

1. Mõista Euroopa Ravimiametilt (EMA) HJ-i kasuks välja sümboolne hüvitis üks eurot tekitatud mittevahalise kahju eest.
2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
3. Jätta EMA kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja HJ-i kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 46, 13.2.2017.

Üldkohtu 14. detsembri 2018. aasta otsus – TDH Group versus EUIPO – Comercial de Servicios Agrigan (Pet Cuisine)

(Kohtuasi T-46/17) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liitu nimetav rahvusvaheline registreering — Kujutismärk Pet Cuisine — Varasem Euroopa Liidu kujutismärk The Pet CUISINE alimento para mascotas felices Genial — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b))

(2019/C 93/59)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: TDH Group (Brüssel, Belgia) (esindaja: advokaat D. Chen)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: M. Rajh)

Teine menetluspool EUIPO apellatsioonikojas: Comercial de Servicios Agrigan, SA (Huesca, Hispaania)

Ese

Hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 10. novembri 2016. aasta otsuse (asi R 685/2016-2) peale, mis käsitleb vastulausemenetlust Comercial de Servicios Agrigáni ja TDH Groupi vahel.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja TDH Group-ilt.

⁽¹⁾ ELT C 78, 13.3.2017.

Üldkohtu 15. jaanuari 2019. aasta otsus – Computer Market versus EUIPO

(Kohtuasi T-111/17) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu kujutismärgi COMPUTER MARKET taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Kaebuse esitamine hilinenult — Apellatsioonikojale esitatud kaebuse vastuvõetamatus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikkel 60 (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikkel 68) — Määruse (EÜ) nr 2868/95 eeskirja 49 lõige 1 (nüüd delegeeritud määruse (EL) 2018/625 artikli 23 lõike 1 punkt b))

(2019/C 93/60)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Computer Market (Sofia, Bulgaaria) (esindaja: advokaat B. Dimitrova)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: J. Ivanauskas)

Ese

Hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 13. detsembri 2016. aasta otsuse (asi R R 1778/2016-2) peale, mis käsitleb kujutismärgi COMPUTER MARKET registreerimist ELi kaubamärgina.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Computer Market'ilt.

⁽¹⁾ ELT C 213, 3.7.2017.

Üldkohtu 14. detsembri 2018. aasta otsus – Torné versus komisjon

(Kohtuasi T-128/17) ⁽¹⁾

(Avalik teenistus — Ametnikud — Personaleeskirjade 2014. aasta reform — Puhkus isiklikel põhjustel — Samaaegne töötamine ajutise töötajana — Teatavaid pensioniõiguste arvutamise meetodeid käsitlevad üleminekusätted — Eelneva otsuse taotlus — Huve kahjustav akt — Üleminekumeetmete eesmärk — Isikuline kohaldamisala — Teenistusse asumine)

(2019/C 93/61)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Isabel Torné (Algés, Portugal) (esindajad: advokaadid S. Orlandi ja T. Martin)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Berscheid ja A.-C. Simon, hiljem G. Berscheid ning L. Radu Bouyon ja lõpuks G. Berscheid ning B. Mongin)

Hageja toetuseks menetlusse astujad: Energeetikasektorit Reguleerivate Asutuste Koostööamet (esindaja: S. Manessi, hiljem P. Martinet, keda abistasid *avocat* S. Orlandi ja *avocat* T. Martin), Euroopa Piiri- ja Rannikuvalve Amet (esindajad: H. Caniard ja S. Drew, keda abistasid *avocat* S. Orlandi ja *avocat* T. Martin), Vabadusel, Turvalisusel ja Õigusel Rajaneva Ala Suuremahuliste IT-süsteemide Operatiivjuhtimise Euroopa Amet (esindaja: M. Chiodi, keda abistasid *avocat* D. Waelbroeck ja *avocat* A. Duron), Euroopa Meresõiduohutuse Amet (esindaja: S. Dunlop, keda abistasid *avocat* S. Orlandi ja *avocat* T. Martin), Euroopa Pangandusjärelevalve (esindajad: S. Giordano ja J. Overett Somnier), Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve (esindajad: A. Lorenzet ja N. Vasse, keda abistasid *avocat* S. Orlandi ja *avocat* T. Martin) ja Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiamet (esindaja: W. Stevens, hiljem M. Vitsa, keda abistas *avocat* A. Duron)

Ese

ELTL artikli 270 alusel esitatud nõue tühistada Euroopa Komisjoni otsus, millega jäeti rahuldamata hageja 16. detsembri 2015. aasta taotlus eelneva otsuse vastuvõtmiseks, et määrata kindlaks tema teenistusse asumise kuupäev Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade XIII lisa üleminekusätete tähenduses, mis käsitlevad teatavaid pensioniõiguste arvutamise meetodeid.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Komisjoni 16. aprilli 2016. aasta otsus, mida kinnitati individuaalsete maksete haldamise ja maksmise ameti (PMO) 29. aprilli 2016. aasta teatisega.
2. Jätta komisjoni kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Isabel Torné kohtukulud.
3. Jätta Energeetikasektorit Reguleerivate Asutuste Koostööameti (ACER), Euroopa Piiri- ja Rannikuvalve Ameti (Frontex), Vabadusel, Turvalisusel ja Õigusel Rajaneva Ala Suuremahuliste IT-süsteemide Operatiivjuhtimise Euroopa Ameti (eu-LISA), Euroopa Meresõiduohutuse Ameti (EMSA), Euroopa Pangandusjärelevalve (EBA), Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve (ESMA) ja Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiameti (EASO) kohtukulud nende enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 129, 24.4.2017.

Üldkohtu 10. jaanuari 2019. aasta otsus – RY versus komisjon

(Kohtuasi T-160/17) ⁽¹⁾

(Avalik teenistus — Ajutised teenistujad — Muude teenistujate teenistustingimuste artikli 2 punkt c — Tähtajatu leping — Töölepingu ülesütlemine — Usaldussuhte katkemine — Õigus olla ära kuulatud — Tõendamiskoormis)

(2019/C 93/62)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: RY (esindajad: *avocat* J.-N. Louis ja *avocat* N. de Montigny, hiljem *avocat* J.-N. Louis)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Berscheid ja L. Radu Bouyon)

Ese

ELTL artikli 270 alusel esitatud nõue tühistada komisjoni 27. aprilli 2016. aasta otsus, millega öeldi üles hageja tähtajatu leping.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Komisjoni 27. aprilli 2016. aasta otsus, millega öeldi üles RY tähtajatu leping.
2. Mõista kohtukulud välja kostjalt.

(¹) ELT C 144, 8.5.2017.

Üldkohtu 14. detsembri 2018. aasta otsus – TP versus komisjon

(Kohtuasi T-464/17) (¹)

(Avalik teenistus — Ametnikud — Töötasu — Palgast kinni peetud summad — Elatis, mille liikmesriigi kohus on abielulahutuse menetluses välja mõistnud — Lojalne koostöö liikmesriikide kohtuasutustega — Kaalutusõigusega pädevus — Personalieeskirjade artikkel 24 — Euroopa hea halduse tava eeskiri — Vastavuse põhimõte — Huve kahjustav akt — Kahju hüvitamise nõue — Kohtueelse menetluse järgimine)

(2019/C 93/63)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: TP (esindaja: advokaat W. Limuti)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Berscheid ja R. Striani)

Ese

ELTL artikli 270 alusel esitatud hagi, milles palutakse esiteks tühistada komisjoni otsus pidada hageja palgast elatisena kinni summa, mis makstakse tema endisele abikaasale Itaalia kohtu poolt tehtud otsuse täitmise raames, ja teiseks nõue hüvitada hagejale talle väidetavalt tekkinud kahju.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja TP-lt.

(¹) ELT C 309, 18.9.2017.

Üldkohtu 16. jaanuari 2019. aasta otsus – Haswani versus nõukogu

(Kohtuasi T-477/17) (¹)

(Ühine välis- ja julgeolekupoliitika — Süüria vastu suunatud piiravad meetmed — Rahaliste vahendite külmutamine — Põhjendamiskohustus — Proportsionaalsus — Hindamisviga)

(2019/C 93/64)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: George Haswani (Yabroud, Süüria) (esindaja: advokaat G. Karouni)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: S. Kyriakopoulou ja A. Sikora-Kalèda)

Kostja toetuseks menetlusse astuja: Euroopa Komisjon (esindajad: L. Baumgart, A. Bouquet ja A. Tizzano)

Ese

Esiteks ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue, milles palutakse tühistada nõukogu 27. mai 2016. aasta otsus (ÜVJP) 2016/850, millega muudetakse otsust 2013/255/ÜVJP, mis käsitleb Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2016, L 141, lk 125), nõukogu 27. mai 2016. aasta rakendusmäärus (EL) 2016/840, millega rakendatakse määrust (EL) nr 36/2012, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses olukorraga Süürias (ELT 2016, L 141, lk 30), nõukogu 29. mai 2017. aasta otsus (ÜVJP) 2017/917, millega muudetakse otsust 2013/255/ÜVJP, mis käsitleb Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2017, L 139, lk 62), nõukogu 29. mai 2017. aasta rakendusmäärus (EL) 2017/907, millega rakendatakse määrust (EL) nr 36/2012, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses olukorraga Süürias (ELT 2017, L 139, lk 15), nõukogu 10. juuli 2017. aasta rakendusotsus (ÜVJP) 2017/1245, millega rakendatakse otsust 2013/255/ÜVJP, mis käsitleb Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2017, L 178, lk 13), nõukogu 10. juuli 2017. aasta rakendusmäärus (EL) 2017/1241, millega rakendatakse määrust (EL) nr 36/2012, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses olukorraga Süürias (ELT 2017, L 178, lk 1) nõukogu 28. mai 2018. aasta otsus (ÜVJP) 2018/778, millega muudetakse otsust 2013/255/ÜVJP, mis käsitleb Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2018, L 131, lk 16), ja nõukogu 28. mai 2018. aasta rakendusmäärus (EL) 2018/774, millega rakendatakse määrust (EL) nr 36/2012, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses olukorraga Süürias (ELT 2018, L 131, lk 1), osas, milles need puudutavad hagejat, ja teiseks ELTL artikli 268 alusel esitatud nõue, et hagejale hüvitataks kahju, mis talle väidetavalt tekitati otsustega 2017/917 ja rakendusmäärusega 2017/907.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta George Haswani kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud.

(¹) ELT C 347, 16.10.2017.

Üldkohtu 16. jaanuari 2019. aasta otsus – Windspiel Manufaktur versus EUIPO (Pudeli sulguri kujutis)

(Kohtuasi T-489/17) (¹)

(Euroopa liidu kaubamärk — Pudeli sulgurit kujutava Euroopa Liidu kaubamärgi registreerimise taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Eristusvõime puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt b))

(2019/C 93/65)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Windspiel Manufaktur GmbH (Daun, Saksamaa) (esindaja: advokaat O. Löffel)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: V. Mensing, M. Fischer ja D. Walicka)

Ese

Hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 1. juuni 2017. aasta otsuse (asi R 1374/2016-4) peale, mis käsitleb pudeli sulgurit kujutava tähise ELi kaubamärgina registreerimise taotlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Windspiel Manufaktur GmbH-lt.

⁽¹⁾ ELT C 309, 18.9.2017.

Üldkohtu 14. detsembri 2018. aasta otsus – UC versus parlament

(Kohtuasi T-572/17) ⁽¹⁾

(Avalik teenistus — Ametnikud — Edutamine — 2015. aasta edutamine — Hindamisaruanne — Teenetepunktide andmine — Põhjendamiskohustus — Õigus olla ära kuulatud — Ilmne hindamisviga — Vastutus — Mittevaraline kahju)

(2019/C 93/66)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: UC (esindaja: advokaat A. Tymen)

Kostja: Euroopa Parlament (esindajad: J. Steele ja J. Van Pottelberge)

Ese

ELTL artikli 270 alusel esitatud nõue, millega esiteks palutakse tühistada hageja 2015. aasta hindamisaruanne, otsus anda talle sama aasta eest kaks teenetepunkti ja otsus jätta tema kaebus rahuldamata, ning teiseks mõista hagejale välja hüvitis talle väidetavalt tekitatud mittevaralise kahju eest.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja UC-lt.

⁽¹⁾ ELT C 369, 30.10.2017.

Üldkohtu 17. jaanuari 2019. aasta otsus – Mas Que Vinos Global versus EUIPO – JESA (EL SEÑORITO)

(Kohtuasi T-576/17) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu sõnamärgi EL SEÑORITO taotlus — Varasem siseriiklik sõnamärk SEÑORITA — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b))

(2019/C 93/67)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Mas Que Vinos Global, S.L. (Dosbarrios, Hispaania) (esindaja: advokaat M. J. Sanmartín Sanmartín)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindaja: S. Palmero Cabezas)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus: Jose Estevez, SA (JESA) (Jerez de la Frontera, Hispaania) (esindaja: advokaat M. de Justo Bailey)

Ese

Hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 9. juuni 2017. aasta otsuse (asi R 1775/2016-4) peale, mis käsitleb JESA ja Mas Que Vinos Globali vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Mas Que Vinos Global S. L-ilt.

⁽¹⁾ ELT C 357, 23.10.2017.

Üldkohtu 17. jaanuari 2019. aasta otsus – Turbo-K International versus EUIPO – Turbo-K (TURBO-K)

(Kohtuasi T-671/17) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu sõnamärgi TURBO-K taotlus — Varasemad registreerimata kaubamärgid TURBO-K — Suhteline keeldumispõhjus — Ulatuslikuma kui kohaliku tähtsusega tähise kaubanduses kasutamine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõige 4 (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõige 4) — Common law' normistik, mis reguleerib tähise hõivamise peale esitatavat hagi (action for passing off) — Goodwill)

(2019/C 93/68)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Turbo-K International Ltd (Birmingham, Ühendkuningriik) (esindajad: barrister A. Norris ja barrister A. Muir Wood)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindaja: H. O'Neill)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus: Turbo-K Ltd (Winchester, Ühendkuningriik) (esindajad: advokaat O. van Haperen, barrister T. St Quintin ja solicitor E. Morris)

Ese

Hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 14. juuli 2017. aasta otsuse (asi R 2135/2016-2) peale, mis käsitleb Turbo-K ja Turbo-K Internationali vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta vastuhagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.

3. Jätta Turbo-K International Ltd ja Turbo-K Ltd kohtukulud nende endi kanda ja mõista kummaltki välja pool Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) kohtukuludest.

⁽¹⁾ ELT C 424, 11.12.2017.

Üldkohtu 14. detsembri 2018. aasta otsus – UR versus komisjon

(Kohtuasi T-761/17) ⁽¹⁾

(Avalik teenistus — Avalik konkurss — Konkursiteade EPSO/AD/322/16 auditi valdkonna administraatorite töölevõtmiseks (AD 5/AD 7) — Konkursile lubamise tingimus — Nõutav diplom — Reservnimekirja kandmata jätmine — Põhjendamiskohustus — Ilmne hindamisviga — Personalieeskirjade artikli 27 esimene lõik)

(2019/C 93/69)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: UR (esindajad: advokaadid S. Orlandi ja T. Martin)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: P. Mihaylova ja B. Mongin)

Ese

ELTL artikli 270 alusel esitatud nõue tühistada konkursi EPSO/AD/322/16 komisjoni 11. augusti 2017. aasta otsus, mis tehti otsuse läbivaatamise tulemusel ja mille kohaselt jäeti hageja nimi selle konkursi reservnimekirja kandmata.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja UR-ilt.

⁽¹⁾ ELT C 23, 29.1.2018.

Üldkohtu 14. detsembri 2018. aasta otsus – Dermatest versus EUIPO (ORIGINAL excellent dermatest 3-star-guarantee.de)

(Kohtuasi T-801/17) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu kujutismärgi ORIGINAL excellent dermatest 3-star-guarantee.de taotlus — Absoluutsed keeldumispõhjused — Kirjeldavus — Eristusvõime puudumine — Kasutamise käigus omandatud eristusvõime puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktid b ja c ning lõige 3 (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punktid b ja c ning lõige 3))

(2019/C 93/70)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Dermatest Gesellschaft für allergologische Forschung u. Vertrieb von Körperpflegemitteln mbH (Münster, Saksamaa) (esindajad: advokaadid J. Bühling ja D. Graetsch)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindajad: D. Hanf ja D. Walicka)

Ese

Hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 25. septembri 2017. aasta otsuse (asi R 524/2017-4) peale, mis käsitleb taotlust registreerida kujutismärk ORIGINAL excellent dermatest 3-star-guarantee.de ELi kaubamärgina.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Dermatest Gesellschaft für allergologische Forschung u. Vertrieb von Körperpflegemitteln mbH-lt.

⁽¹⁾ ELT C 42, 5.2.2018.

Üldkohtu 14. detsembri 2018. aasta otsus – Dermatest versus EUIPO (ORIGINAL excellent dermatest 5-star-guarantee.de CLINICALLY TESTED)

(Kohtuasi T-802/17) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu kujutismärgi ORIGINAL excellent dermatest 5-star-guarantee.de CLINICALLY TESTED taotlus — Absoluutsed keeldumispõhjused — Kirjeldavus — Eristusvõime puudumine — Kasutamise käigus omandatud eristusvõime puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktid b ja c ning lõige 3 (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punktid b ja c ning lõige 3))

(2019/C 93/71)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Dermatest Gesellschaft für allergologische Forschung u. Vertrieb von Körperpflegemitteln mbH (Münster, Saksamaa) (esindajad: advokaadid J. Bühling ja D. Graetsch)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindajad: D. Hanf ja D. Walicka)

Ese

Hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 25. septembri 2017. aasta otsuse (asi R 525/2017-4) peale, mis käsitleb taotlust registreerida kujutismärk ORIGINAL excellent dermatest 5-star-guarantee.de CLINICALLY TESTED ELi kaubamärgina.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Dermatest Gesellschaft für allergologische Forschung u. Vertrieb von Körperpflegemitteln mbH-lt.

⁽¹⁾ ELT C 42, 5.2.2018.

Üldkohtu 14. detsembri 2018. aasta otsus – Dermatest versus EUIPO (ORIGINAL excellent dermatest)

(Kohtuasi T-803/17) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu kujutismärgi ORIGINAL excellent dermatest taotlus — Absoluutsed keeldumispõhjused — Kirjeldavus — Eristusvõime puudumine — Kasutamise käigus omandatud eristusvõime puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktid b ja c ning lõige 3 (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punktid b ja c ning lõige 3))

(2019/C 93/72)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Dermatest Gesellschaft für allergologische Forschung u. Vertrieb von Körperpflegemitteln mbH (Münster, Saksamaa) (esindajad: advokaadid J. Bühling ja D. Graetsch)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindajad: D. Hanf ja D. Walicka)

Ese

Hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 25. septembri 2017. aasta otsuse (asi R 526/2017-4) peale, mis käsitleb taotlust registreerida kujutismärk ORIGINAL excellent dermatest ELi kaubamärgina.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Dermatest Gesellschaft für allergologische Forschung u. Vertrieb von Körperpflegemitteln mbH-lt.

⁽¹⁾ ELT C 42, 5.2.2018.

Üldkohtu 10. jaanuari 2019. aasta otsus – achtung! versus EUIPO (achtung!)

(Kohtuasi T-832/17) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liitu nimetav rahvusvaheline registreering — Kujutismärk achtung! — Absoluutne keeldumispõhjus — Eristusvõime puudumine — Määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt b)

(2019/C 93/73)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: achtung! GmbH (Hamburg, Saksamaa) (esindajad: advokaadid G. Seelig ja D. Bischof)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindajad: A. Söder, J. Schäfer ja D. Walicka, hiljem A. Söder, J. Schäfer ja H. O'Neill)

Ese

Hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 23. oktoobri 2017. aasta otsuse (asi R 490/2017-4) peale, mis käsitleb kujutismärgi achtung! ELi nimetatavat rahvusvahelist registreeringut.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja *achtung!* GmbH-lt.

(¹) ELT C 63, 19.2.2018.

Üldkohtu 14. detsembri 2018. aasta otsus – Inforsacom Logicalis versus EUIPO (Business and technology working as one)

(Kohtuasi T-7/18) (¹)

(Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu sõnamärgi Business and technology working as one taotlus — Reklaamlausest koosnev kaubamärk — Absoluutne keeldumispõhjus — Kirjeldavus — Määruse (EL) nr 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt c)

(2019/C 93/74)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Inforsacom Logicalis GmbH (Neu-Isenburg, Saksamaa) (esindajad: advokaadid O. Spieker, A. Schönfleisch ja M. Alber)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindajad: D. Hanf ja D. Walicka)

Ese

Hagi EUIPO esimese apellatsioonikoja 20. oktoobri 2017. aasta otsuse (asi R 808/2017-1) peale, mis käsitleb sõnalise tähise Business and technology working as one registreerimist ELi kaubamärgina.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Inforsacom Logicalis GmbH-lt.

(¹) ELT C 72, 26.2.2018.

Üldkohtu 13. detsembri 2018. aasta otsus – Yado s.r.o. versus EUIPO – Dvectis CZ (Istmepadi)

(Kohtuasi T-30/18) (¹)

(Ühenduse disainilahendus — Tühistamismenetlus — Ühenduse disainilahendus nr 2371591-0001 (Istmepadi) — Kaebuse vastuvõetamatus apellatsioonikojas — Dokumendi EUIPO-le saatmine kontaktvormi abil — Dokumendi EUIPO-le saatmine elektroonilise vahendi ja fakti abil)

(2019/C 93/75)

Kohtumenetluse keel: slovaki

Pooled

Hageja: Yado s.r.o. (Handlová, Slovakkia) (esindaja: advokaat D. Futej)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: R. Cottrell ja A. Folliard Monguiral)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus: Dvectis CZ s.r.o. (Brno, Tšehhi Vabariik) (esindaja: advokaat L. Litváková)

Ese

Hagi EUIPO kolmanda apellatsioonikoja 14. novembri 2017. aasta otsuse (asi R 1017/2017-3) peale, mis käsitleb tühistamismenetlust Dvectis CZ ja Yado vahel.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) kolmanda apellatsioonikoja 14. novembri 2017. aasta otsus (asi R 1017/2017-3).
2. Jätta EUIPO kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Yado s.r.o. kohtukulud.
3. Jätta Dvectis CZ s.r.o. kohtukulud tema enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 94, 12.3.2018.

Üldkohtu 17. jaanuari 2019. aasta otsus – Ecolab USA versus EUIPO (SOLIDPOWER)

(Kohtuasi T-40/18) ⁽¹⁾

**(Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liitu nimetav rahvusvaheline registreering — Sõnamärk
SOLIDPOWER — Absoluutne keeldumispõhjus — Kirjeldavus — Määruse (EL) 2017/1001 artikli 7
lõike 1 punkt c)**

(2019/C 93/76)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Ecolab USA, Inc. (Wilmington, Delaware, Ameerika Ühendriigid) (esindajad: advokaadid V. Töbelmann, K. Middelhoff ja C. Saatkamp)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: K. Kompari ja D. Walicka)

Ese

Hagi EUIPO viienda apellatsioonikoja 9. novembri 2017. aasta otsuse (asi R 1182/2017-5) peale, mis käsitleb sõnamärgi SOLIDPOWER ELi nimetavat rahvusvahelist registreeringut.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Ecolab USA, Inc.-ilt.

⁽¹⁾ ELT C 104, 19.3.2018.

Üldkohtu 17. jaanuari 2019. aasta otsus – Equity Cheque Capital Corporation versus EUIPO (DIAMOND CARD)

(Kohtuasi T-91/18) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — ELi kujutismärgi DIAMOND CARD taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Eristatavus — Määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt b)

(2019/C 93/77)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Equity Cheque Capital Corporation (Victoria, Kanada) (esindajad: barrister I. Berkeley, solicitor P. Wheeler ja solicitor C. Rani)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindajad: M. Rajh ja A. Folliard-Monguiral)

Ese

Hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 14. detsembri 2017. aasta otsuse (asi R 1544/2017-4) peale, mis käsitleb taotlust registreerida kujutismärk DIAMOND CARD ELi kaubamärgina.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Equity Cheque Capital Corporation'ilt.

⁽¹⁾ ELT C 134, 16.4.2018.

Üldkohtu 17. jaanuari 2019. aasta otsus – ETI Gıda Sanayi ve Ticaret versus EUIPO – Grupo Bimbo (ETI Bumbo)

(Kohtuasi T-368/18) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu sõnamärgi ETI Bumbo taotlus — Varasem Euroopa Liidu kujutismärk BIMBO — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Asjaomane avalikkus — Tähiste sarnasus — Varasema kaubamärgi eristusvõime — Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b)

(2019/C 93/78)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: ETI Gıda Sanayi ve Ticaret AŞ (Eskişehir, Türgi) (esindajad: advokaadid D. Cañadas Arcas, P. Merino Baylos, D. Gómez Sánchez ja N. Martínez de las Rivas Malagón)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindajad: S. Palmero Cabezas ja H. O'Neill)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus: Grupo Bimbo, SAB de CV (México, Mehhiko) (esindaja: advokaat N. A. Fernández Fernández-Pacheco)

Ese

Hagi EUIPO esimese apellatsioonikoja 11. aprilli 2018. aasta otsuse (asi R 1459/2017-1) peale, mis käsitleb Grupo Bimbo ja ETI Gıda Sanayi ve Ticareti vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja ETI Gıda Sanayi ve Ticaret AŞilt.

⁽¹⁾ ELT C 276, 6.8.2018.

Üldkohtu 16. jaanuari 2019. aasta määrus – Vassiliki Theodorakidi versus EUIPO – Benopoulou (THYREOS VASSILIKI)

(Kohtuasi T-160/18) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Tühistamismenetlus — Euroopa Liidu kujutismärk THYREOS VASSILIKI — Kehtetuks tunnistamine — Õigus nimele Vassiliki Kreekas — Suhteline kehtetuse põhjus, mis tuleneb õiguse nimele rikkumisest — Määruse (EL) nr 2017/1001 artikli 60 lõike 2 punkt a — Ilmselt õiguslikult põhjendamatult hagi)

(2019/C 93/79)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Vassiliki Theodorakidi (Veroia, Kreeka) (esindaja: advokaat F. Ikonomidou Ikonomou)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: K. Markakis)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: Vassiliki Benopoulou (Kifissia, Kreeka)

Ese

Hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 19. detsembri 2017. aasta otsus (asi R 40/2017-4), mis käsitleb tühistamismenetlust V. Benopoulou ja V. Theodorakidi vahel.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Vassiliki Theodorakidi kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 152, 30.4.2018.

Üldkohtu 23. jaanuari 2019. aasta määrus – MLPS versus komisjon

(Kohtuasi T-304/18) ⁽¹⁾

(Tühistamishagi ja tegevusetushagi — Kaebuse menetlemise lõpetamine — Komisjoni keeldumine esitada hagi ELL artikli 7 alusel — Vaidlustamatu akt — Otsese puutumuse puudumine — Vastuvõetamatus)

(2019/C 93/80)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Mouvement pour la liberté de la protection sociale (MLPS) (Pariis, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat M. Gibaud)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: H. Tserepa–Lacombe ja H. Krämer)

Ese

Esiteks ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue, milles palutakse tühistada komisjoni 7. märtsi 2018. aasta otsus mitte edasi menetleda hageja kaebust, milles paluti, et Prantsuse Vabariigi vastu algatataks menetlus ELL artikli 7 alusel, ja teiseks ELTL artikli 265 alusel esitatud nõue, milles palutakse tuvastada, et komisjon on õigusvastaselt selle kaebuse menetlemise peatanud.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja *Mouvement pour la liberté de la protection sociale*’lt (MLPS).

⁽¹⁾ ELT C 259, 23.7.2018.

Üldkohtu 16. jaanuari 2019. aasta määrus – Szécsi ja Somossy versus komisjon

(Kohtuasi T-331/18) ⁽¹⁾

(Kahju hüvitamise nõue — Institutsiooniõigus — Komisjoni poolt selliste sobivate meetmete võtmata jätmine, mille abil saaks veenduda, et Ungari kohtud järgivad direktiivi 2005/29/EÜ artiklit 13 ja asjaomast riigisisest ülevõtmisnormi — Vastuvõetamatus)

(2019/C 93/81)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hagejad: István Szécsi (Szeged, Ungari) ja Nóra Somossy (Szeged) (esindaja: advokaat D. Lazar)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: B. Bertelmann ja N. Ruiz García)

Ese

ELTL artikli 268 alusel esitatud nõue sellise kahju hüvitamiseks, mis on hagejale väidetavalt tekkinud seetõttu, et komisjon ei ole täitnud tal lasuvat järelevalvekohustust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi läbi vaatamata vastuvõetamatuse tõttu.
2. Jätta István Szécsi ja Nóra Somossy kohtukulud nende enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 259, 23.7.2018.

Üldkohtu 23. jaanuari 2019. aasta määrus – Prigent versus komisjon

(Kohtuasi T-436/18) ⁽¹⁾

(Tühistamishagi — Kaebuse menetlemise lõpetamine — Komisjoni keeldumine algatada liikmesriigi kohustuste rikkumise menetlus — Vaidlustamatu akt — Otsese puutumuse puudumine — Vastuvõetamatus)

(2019/C 93/82)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Claude Prigent (Caudan, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat A. Bove)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindaja: D. Martin)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue, milles palutakse tühistada komisjoni 23. mai 2018. aasta otsus mitte edasi menetleda hageja kaebust, milles paluti tuvastada, et Prantsuse asutused on rikkunud Euroopa Parlamendi ja Nõukogu 25. novembri 2009. aasta direktiivi 2009/138/EÜ kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (Solvensus II) (ELT 2009, L 335, lk 1).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Claude Prigentilt.

⁽¹⁾ ELT C 352, 1.10.2018.

Üldkohtu 10. jaanuari 2019. aasta määrus – LG Electronics versus EUIPO – Beko (BECON)

(Kohtuasi T-557/18) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Vastulause tagasivõtmine — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)

(2019/C 93/83)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: LG Electronics, Inc. (Soul, Lõuna-Korea) (esindaja: advokaat M. Graf)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: D. Gája)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Beko plc (Watford, Ühendkuningriik)

Ese

Hagi EUIPO viienda apellatsioonikoja 11. juuli 2018. aasta otsuse (asi R 41/2018-5) peale, mis käsitleb vastulausemenetlust Beko plc ja LG Electronics, Inc-i vahel.

Resolutsioon

1. Otsuse tegemise vajadus on ära langenud.
2. Jätta LG Electronics, Inc-i kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 399, 5.11.2018.

Üldkohtu presidendi 21. jaanuari 2019. aasta määrus – Agrochem-Maks versus komisjon**(Kohtuasi T-574/18 R)****(Ajutiste meetmete kohaldamine — Taimekaitsevahendid — Toimeaine oksasulfuroon — Turuleviimiseks toimeaine heakskiidu pikendamata jätmine — Kohaldamise peatamise taotlus — Kiireloomulisuse puudumine — Huvide kaalumise)**

(2019/C 93/84)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled*Hageja:* Agrochem-Maks d.o.o. (Zagreb, Horvaatia) (esindaja: advokaat S. Pappas)*Kostja:* Euroopa Komisjon (esindajad: A. Lewis, I. Naglis ja G. Koleva)**Ese**

ELTL artiklite 278 ja 279 alusel esitatud nõue peatada komisjoni 18. juuli 2018. aasta rakendusmääruse (EL) 2018/1019, milles käsitletakse toimeaine oksasulfurooni heakskiidu pikendamata jätmist vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 1107/2009 taimekaitsevahendite turulelaskmise kohta ning millega muudetakse komisjoni rakendusmäärust (EL) nr 540/2011 (ELT 2018, L 183, lk 14), kohaldamine.

Resolutsioon

1. Jätta ajutiste meetmete kohaldamise taotlus rahuldamata.
2. Otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.

21. detsembril 2018 esitatud hagi – Daimler versus komisjon**(Kohtuasi T-751/18)**

(2019/C 93/85)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled*Hageja:* Daimler AG (Stuttgart, Saksamaa) (esindajad: advokaadid N. Wimmer, C. Arhold ja G. Ollinger)*Kostja:* Euroopa Komisjon**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

- tühistada otsus CLIMA/C4/WB/sg Ares(2018) (viitenr Ares(2018)5413709), mille kostja võttis rakendusmääruse (EL) nr 725/2011 (⁽¹⁾) artikli 12 lõike 2 alusel vastu 22. oktoobril 2018, ja
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid*Hagi põhjenduseks esitati järgmised väited.*

1. Esimene väide: rikutud on rakendusmääruse (EL) nr 725/2011 artikli 12 lõike 1 teist lõiku koostoimes rakendusotsuse (EL) 2015/158 (⁽²⁾) artikli 1 lõikega 3

- Esimeses väites leitakse, et kostja rikkus rakendusmääruse (EL) artikli 12 lõike 1 teist lõiku koostoimes rakendusotsuse (EL) 2015/158 artikli 1 lõikega 3, kuna ta kaldus CO₂ heite vähenemise kontrollimise käigus lubatud katsetoodikast kõrvale sellega, et kasutas ebasobivat Willians' faktorit.
2. Teine väide: rikutud on rakendusmääruse (EL) nr 725/2011 artikli 12 lõike 1 teist lõiku koostoimes rakendusotsuse (EL) 2015/158 artikli 1 lõikega 3 ja rakendusmääruse (EL) nr 725/2011 artikli 6 lõikega 1
- Teises väites märgitakse, et kostja rikkus rakendusmääruse (EL) nr 725/2011 artikli 12 lõike 1 teist lõiku koostoimes rakendusotsuse (EL) 2015/158 artikli 1 lõikega 3 ja rakendusmääruse (EL) nr 725/2011 artikli 6 lõikega 1, kuna ta jättis tema poolt ad-hoc-kontrollil rakendatud katsetoodikast kasutades vajaliku ja spetsiifilise eelkonditsioneerimise tegemata.
3. Kolmas väide: rikutud on rakendusmääruse (EL) nr 725/2011 artikli 12 lõiget 2
- Kolmandas väites leitakse, et kostja rikkus rakendusmääruse (EL) nr 725/2011 artikli 12 lõiget 2, sest ta nägi ette, et eelmise, 2017. aasta puhul jäetakse ökoinnovatsioon arvestamata, kuigi selle sätte kohaselt on lubatud teha arvestamata jätmise otsus üksnes järgmise aasta kohta.
4. Neljas väide: rikutud on õigust olla ära kuulatud
- Neljanda väide kohaselt on rikutud hageja õigust olla ära kuulatud, mis põhineb kaitseõiguste tagamise üldpõhimõtte tulenevatel nõuetel ning põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punktis a sätestatud nõuetel. Kostja lubas, et vahetatakse õiguslikke seisukohti, kuid võttis selle asemel vastu vaidlustatud otsuse.
5. Viies väide: rikutud on põhjendamiskohustust
- Viiendas väites märgitakse, et otsuse põhjendused ei vasta ELTL artikli 296 lõike 2 ja põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punkti c nõuetele. Kostja toob vaidlustatud otsuses välja vaid ebamääraseid kõrvalekaldeid testimismetoodikast, kuid ei esita oma seisukohta määrava tähtsusega küsimuses, ja nimelt selle kohta, kas ja kuivõrd nõuab kontrollimeetodika spetsiifilist eelkonditsioneerimist ja kas kostja lubas sellise kontrollimeetodika kasutamist rakendusotsuses (EL) 2015/158.

(¹) Komisjoni 26. juuli 2011. aasta rakendusmäärus (EL) nr 725/2011, millega kehtestatakse sõiduautode vähesel CO₂-heitega uuenduslike tehnoloogiate heakskiitmise ja sertifitseerimise kord vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 443/2009 (ELT L 194, 26.7.2011, lk 19).

(²) Komisjoni 30. jaanuari 2015. aasta rakendusotsus (EL) 2015/158, millega lubatakse kasutada kahte Robert Bosch GmbH uudse tehnilise lahendusega suure kasuteguriga vahelduvvoolugeneraatorit sõiduautode CO₂-heite vähendamiseks vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 443/2009 (ELT L 26, 31.1.2015, lk 31).

22. detsembril 2018 esitatud hagi – FL Brüterei M-V jt versus komisjon

(Kohtuasi T-755/18)

(2019/C 93/86)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hagejad: FL Brüterei M-V GmbH (Finkenthal, Saksamaa), Erdegut GmbH (Finkenthal), Ökofarm Groß Markow GmbH (Lelkendorf, Saksamaa) (esindaja: advokaat H. Schmidt)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 22. oktoobri 2018. aasta rakendusmääruse (EL) 2018/1584 ⁽¹⁾ (avaldatud Euroopa Liidu Teatajas 23. oktoobril 2018 numbri L 264/1 all) artikli 1 punkt 4, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 889/2008 ⁽²⁾ järgmiselt: „artikli 42 punktis b asendatakse kuupäev „31. detsembrini 2018“ kuupäevaga „31. detsembrini 2020““;
- mõista kostjalt FL Brüterei M-V GmbH kasuks välja 2 469 503,44 eurot, millele lisandub alates hagi kättetoimetamise päevast viivitusintress Euroopa Keskpanga baasintressimäärast 8 % kõrgemas aastamääras, ning
- tuvastada, et kostja on kohustatud hüvitama hagejatele lisakahju, mis on neile tekkinud seetõttu, et komisjon kehtestas rakendusmäärusega (EL) 2018/1584 uue kaheaastase erandi, mis lubab juhul, kui mahepõllumajanduslikult kasvatatud tibusid „ei ole saada“, tuua mahepõllumajanduslikku kasvatusüksusesse mitterahepõllumajanduslikult kasvatatud tibusid, ilma et – nagu komisjon oli kohustatud – seda erandit oleks määruse (EÜ) nr 834/2007 ⁽³⁾ artikli 22 lõike 2 kohaselt vähendatud „miinimumini“, st nõudmata, et erandi kasutamise eelduseks on see, et 700 kilomeetri raadiuses noorkanade kasvatusüksuse asukohast ei paku ükski haudejaam mahetibusid, ning nõudmata, et tibusid kättesaadavuse puudumist tõendataks edutuks jäänud tellimustega, mis on esitatud kolmele mahetibude tarnijatena tuntud haudejaamadele, mitte aga järeleparimistega haudejaamadele, kellest on teada, et nad ei paku mahetibusid.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad järgmised väited.

1. Esimene väide: halduse üldakti tühisus

- Esimeses väites leiavad hagejad, et kostja on rikkunud oma kohustust vähendada miinimumini erandeid põhimõttest, mis on sätestatud määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 14 lõike 1 punktis a ja mille kohaselt peavad mahepõllumajanduslikud noorloomad sündima ja kasvama mahepõllumajanduslikes ettevõtetes.
- Seoses sellega väidetakse, et erandi pikendamine kahe aasta võrra rikub määruse (EÜ) nr 834/2007 artiklis 22 sätestatud nõuet, et erandeid tuleb vähendada miinimumini. Kvalitatiivsete tingimuste ja piirangute puudumine võimaldab hagejate arvates kuritarvitusi, nagu kostja on avastanud Madalmaade Kuningriigis.

2. Teine väide: vastutus haldusakti õigusvastasuse tõttu ELTL artikli 340 teise lõigu alusel

- Teises väites tuuakse esile, et kostja ei ole kohustanud Madalmaid järgima määruse (EÜ) nr 889/2008 artikli 42 punktis b sätestatut.
- Seoses sellega väidetakse, et kostja õigusvastase tegevuse tõttu on hagejatel jäänud saamata tulu, sest kostja ei ole Madalmaade ametiasutustelt nõudnud eeskirjadekohast tegevust seoses mahetibude kasutamisega mahepõllumajanduslikus kasvatusüksuses.

3. Kolmas väide: vastatus rakendamisvolituste õigusvastase kasutamise eest

Kolmandas väites leiavad hagejad, et kehtestades uue erandi, mis on piiratud vaid ajaliselt ja mille suhtes ei kehti mingeid kvalitatiivseid tingimusi ega nõudeid, on kostja rikkunud määruse (EÜ) nr 834/2007 artiklis 22 sätestatud nõudeid ja ületanud talle antud volitusi.

- (¹) Komisjoni 22. oktoobri 2018. aasta rakendusmäärus (EL) 2018/1584, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 889/2008, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 834/2007 (mahepõllumajandusliku tootmise ning mahepõllumajanduslike toodete märgistamise kohta) üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses mahepõllumajandusliku tootmise, märgistamise ja kontrolliga (ELT L 264, 23.10.2018, lk 1).
- (²) Komisjoni 5. septembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 889/2008, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 834/2007 (mahepõllumajandusliku tootmise ning mahepõllumajanduslike toodete märgistamise kohta) üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses mahepõllumajandusliku tootmise, märgistamise ja kontrolliga (ELT L 250, 18.9.2008, lk 1).
- (³) Nõukogu 28. juuni 2007. aasta määrus (EÜ) nr 834/2007 mahepõllumajandusliku tootmise ning mahepõllumajanduslike toodete märgistamise ja määruse EMÜ nr 2092/91 kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 189, 20.7.2007, lk 1).

28. detsembril 2018 esitatud hagi – AG versus Europol

(Kohtuasi T-756/18)

(2019/C 93/87)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: AG (esindaja: advokaat C. Abrar)

Kostja: Euroopa Liidu Õiguskaitsekoostöö Amet

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada kostja vaikimisi tehtud otsus, millega jäeti rahuldamata hageja 2. juulil 2018 esitatud kaebus;
- kohustada kostjat tegema nõuetekohaselt põhjendatud ja õiguspäraselt lahendit hageja suhtes tema nõude kohta saada osalus Europoli pensionifondis; ja
- mõista kostjalt välja kõik menetluskulud.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitatakse järgmised väited.

1. Esimene väide: põhjendamiskohustuse üldine rikkumine

- Esimeses väites märgitakse, et hageja taotlus (i) haldusakti edastamise kohta, millega kostja kohaldas hageja suhtes otsust (EL) 2015/1889 (¹) ja (ii) selle haldusakti põhjendus koos selgitusega, miks märkimisväärne osa pensionifondi varadest maksti välja liikmesriikidele, jäeti vaikimisi rahuldamata.
- Sellega seoses leitakse, et kostja rikkus oma kohustusi, mis tulenevad Euroopa heast haldustavast ja ELTL artiklist 296 . Hagejal on ka põhjendatud huvi, sest ainult põhjendatud lahend tema õiguste kohta Europoli pensionifondis võimaldab tal hinnata varade jaotamise õiguspärasust ja esitada vajadusel täiendavaid nõuded.

2. Teine väide: otsuse (EL) 2015/1889 eelnev kontroll

- Teises väites leitakse, et õigusliku kontrolli käigus võib selguda, et puuduva lahendi võimalik õiguslik alus võib tähendada kaalutlusõiguse rikkumist ja olla seega õigusvastane. Siinkohal vajab iseäranis selgitust see, miks tagastati märkimisväärne osa Europoli pensionifondi varadest tagasi liikmesriikidele.
- Veel väidetakse, et Üldkohus võib menetlusökonomiast lähtudes ja võimaliku tulevase kohtumenetluse vältimiseks anda kostjale vihjeid otsuse (EL) 2015/1889 õigusvastasuse kohta, sest seda otsust ei saa põhjendatud lahendi puudumise tõttu eelnevalt hinnata.

(¹) Nõukogu 8. oktoobri 2015. aasta otsus (EL) 2015/1889 „Europoli pensionifondi tegevuse lõpetamise kohta (ELT L 276, lk 60).

20. detsembril 2018 esitatud hagi – Intercontinental Exchange Holdings versus EUIPO – New York Mercantile Exchange (NYMEX BRENT)

(Kohtuasi T-760/18)

(2019/C 93/88)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Intercontinental Exchange Holdings, Inc. (Atlanta, Georgia, Ameerika Ühendriigid) (esindajad: *solicitor* R. Hoy ja J. Bowhill, QC)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses: New York Mercantile Exchange, Inc. (New York, New York, Ameerika Ühendriigid)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: teine pool apellatsioonikoja menetluses

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärgi NYMEX BRENT taotlus – registreerimistaotlus nr 15 333 891

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 19. oktoobri 2018. aasta otsus asjas R 102/2018-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja apellatsioonikoja menetluse teiselt poolelt.

Väide

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

4. jaanuaril 2019 esitatud hagi – Irish Wind Farmers' Association jt versus komisjon**(Kohtuasi T-6/19)**

(2019/C 93/89)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled**

Hagejad: Irish Wind Farmers' Association Clg (Kilkenny, Iirimaa), Carrons Windfarm Ltd (Shanagolden, Iirimaa), Foyle Windfarm Ltd (Dublin, Iirimaa) ja Greenoge Windfarm Ltd (Buncloody, Iirimaa) (esindajad: advokaadid M. Segura Catalán ja M. Clayton)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Komisjoni 25. oktoobri 2018. aasta kiri, mis puudutab juhtumit SA.44671 Iirimaa – Väidetav ebaseaduslik riigiabi fossiilkütuste sektorile madalamate omandimaksu määrade kujul;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad ühe ainsa väite, nimelt et vaatamata kahtlustele riigiabi olemasolus jättis komisjon algamata ametliku uurimismenetluse ELTL artikli 108 lõike 2 ja määruse nr 2015/1589 ⁽¹⁾ artikli 4 lõike 4 alusel, jättes seeläbi hagejad ilma oma menetlusõigustest. See väide hõlmab kahte väiteosa:

1. Esimene väiteosa: komisjon oleks pidanud tegema ametliku otsuse. Komisjon ei ole kaebust nõuetekohaselt uurinud, nagu tema enda eeskirjades nõutakse, ja vaidlustatud õigusakt võeti vastu määruse nr 2015/1589 sätetega vastuolus.
2. Teine väiteosa: komisjonil oleks pidanud olema tõsised kahtlused meetmete abina klassifitseerimises, ja sellest tulenevalt oleks ta pidanud algamata ametliku uurimismenetluse määruse nr 2015/1589 artikli 4 lõike 4 alusel, eelkõige ja *inter alia* kuna komisjon sai kaebuse ulatusest valesi aru, jättis asjakohaselt uurimata kaebuse kontekstis kaebaja esitatud kogu teabe, ei uurinud meetet nõuetekohaselt ja valis selektiivsuse hindamisel väära lähenemisviisi ega uurinud muid ELTL artiklis 107 sätestatud nõudeid.

⁽¹⁾ Nõukogu 13. juuli 2015. aasta määrus (EL) 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (ELT 2015, L 248, lk 9).

4. jaanuaril 2019 esitatud hagi – United States Seafoods versus EUIPO (UNITED STATES SEAFOODS)**(Kohtuasi T-10/19)**

(2019/C 93/90)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled**

Hageja: United States Seafoods LLC (Seattle, Washington, Ühendriigid) (esindajad: advokaadid C. Spintig, S. Pietzcker ja M. Prasse)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: kujutismärgi UNITED STATES SEAFOODS ELi nimetav rahvusvaheline registreering – registreerimistaotlus nr 1 365 398

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 11. oktoobri 2018. aasta otsus asjas R 817/2018-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti c rikkumine.

11. jaanuaril 2019 esitatud hagi – Giulia Moi versus parlament

(Kohtuasi T-17/19)

(2019/C 93/91)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Giulia Moi (XX (*), Itaalia) (esindaja: advokaat M. Contini)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- esimese võimalusena tühistada Euroopa Parlamendi juhatus 12. novembri 2018. aasta otsus, millega jäeti muutmata Euroopa Parlamendi presidendi 2. oktoobri 2018. aasta otsus, millega Giulia Moi jäeti ilma õigusest päevarahale 12 päeva eest, kuna ta ahistas psühholoogiliselt oma kahte registreeritud assistenti.
- teise võimalusena juhul, mida hageja küll eitab ja peab ebatõenäoliseks, kui esimese võimalusena esitatud nõuet siiski ei rahuldata, samas mõjutamata võimalikku kaebuse esitamist, tuvastada, et määratud distsiplinaarkaristus on liiga raske ja / või ebaproportsionaalne, mistõttu see tuleb asendada Euroopa Parlamendi kodukorra artikli 166 punktis a sätestatud tagajärgedega.
- igal juhul mõista kostjaks olevalt institutsioonilt välja kohtu hinnangul õiglane hüvitis, mille suurus on 50 000 eurot – või kohtu äranägemisel suurem või väiksem summa –, ja kohustada parlamendi presidenti tegema selle avalikult teatavaks Euroopa Parlamendi täiskogu istungil.
- mõista kohtukulud välja tema kasuks.

(*) Teave on kustutatud või asendatud seoses isikuandmete kaitse ja/või konfidentsiaalsusega.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja väite, et on rikutud võistlevuse ja õiglase menetluse põhimõtteid ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 41.

1. Hageja rõhutab, et määratud distsiplinaarkaristus on alusetu, seda on põhjendatud üksnes viitega nõuandekomitee aruandele, kus omakorda hageja käitumine on põhjendusi esitamata kvalifitseeritud „psühholoogiliseks ahistamiseks“, mis on täielikult tõendamata.
2. Lisaks on selge, et juhatus on oma võimu ilmselgelt väärt kasutanud ja lausa kuritarvitanud, kuna asjaolusid, mille esitasid väidetavalt ahistatud assistendid, ei saa pidada psühholoogiliseks ahistamiseks kodukorra artikli 12a tähenduses.
3. Lähtudes sellest, kuidas personalieeskirjade artiklis 12 on määratletud psühholoogilise ahistamise mõistet, on ka juhatus eksinud ja moonutanud faktilisi asjaolusid, millel otsus põhineb. Psühholoogiline ahistamine on „sobimatu käitumine“, mis „leiab aset aja jooksul, on korduv või süstemaatiline“ ja hõlmab füüsilist käitumist, kõne- või kirjakeelt, žeste või tegevusi, mis on tahtlikud ja mis võivad kahjustada inimeste isiksust, väärikust või füüsilist ja psühholoogilist terviklikkust.
4. Kui ahistamise mõiste on selliselt selgeks tehtud, ilmneb pelgalt menetlusega seotud dokumentide lugemisest, et hageja käitumine ei ole mingi „ahistamine“ ja et üksikud kaebused, mida pealegi esitati väga lühikese ajavahemiku jooksul, puudutavad assistentide tööülesandeid ja nende kohalolekut ametiruumides; tegemist on nende kättemaksuga hagejale, kes on süüdi selles, et ta esitas nende lepingu ülesütlemise taotluse.
5. Lõpuks ei saaks ükski tavapäraselt tundlik ning parlamendiliikmete ja nende assistentide töö erisustega kursis olev väline vaatleja iial järeldada, et hagejale etteheidetav käitumine oleks läinud liiale ja võiks kahjustada asjaomaste assistentide isiksust, väärikust või füüsilist või psühholoogilist terviklikkust, kui võtta arvesse ka head palka, mida parlament neile maksis.

11. jaanuaril 2019 esitatud hagi – Pablosky versus EUIPO – docPrice (mediFLEX easystep)

(Kohtuasi T-21/19)

(2019/C 93/92)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Pablosky, SL (Madrid, Hispaania) (esindaja: advokaat A. Tarí Lázaro)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: docPrice GmbH (Koblenz, Saksamaa)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune kaubamärk: ELi kujutismärki „mediFLEX easystep“ taotlus – registreerimistaotlus nr 15 730 898

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 8. novembri 2018. aasta otsus asjas R 76/2018-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- keelduda ELi kaubamärgi nr 15 730 898 registreerimisest tervikuna kõigi klassidesse 10 ja 25 kuuluvate kaupade osas;
- mõista kohtukulud välja hagejalt.

Väide

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

14. jaanuaril 2019 esitatud hagi – Limango versus EUIPO – Consolidated Artists (limango)**(Kohtuasi T-23/19)**

(2019/C 93/93)

*Hagiavalduse keel: inglise***Pooled**

Hageja: Limango GmbH (München, Saksamaa) (esindajad: advokaadid C. Hauss-Löhde ja M. Mette)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses: Consolidated Artists BV (Rotterdam, Madalmaad)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: hageja Üldkohtus

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärgi limango taotlus – registreerimistaotlus nr 6 943 096

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO esimese apellatsioonikoja 3. oktoobri 2018. aasta otsus seotud asjades R 1844/2017-1 ja R 2093/2017-1

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- lükata vastulause tervikuna tagasi;
- mõista kohtukulud välja kostjalt ja menetluse astujalt.

Väited

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine;
 - Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 5 rikkumine.
-

11. jaanuaril 2019 esitatud hagi – INC ja Consorzio Stabile Sis versus komisjon**(Kohtuasi T-24/19)**

(2019/C 93/94)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled**

Hagejad: INC SpA (Torino, Itaalia) ja Consorzio Stabile Sis SCpA (Torino) (esindajad: advokaadid H.-G. Kamann, F. Louis ja G. Tzifa)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 27. aprilli 2018. aasta otsus C(2018) 2435 final asjades SA. 49335 (2017/N) ja SA.49336 (2017/N); ⁽¹⁾
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagejad esitavad hagi põhjenduseks kahe erinevast väidetavast riigiabist mõlema kohta ühe väite.

1. Juhtumi SA.49336 (2017/N) kohta esitatud väide, et komisjon ei ole vaidlustatud otsuse vastuvõtmisel alustanud ametlikku uurimismenetlust, mis on ette nähtud ELTL artikli 108 lõikes 2 ning määruse (EL) 2015/1589 ⁽²⁾ artikli 4 lõikes 4 ja artiklis 6, hoolimata esialgse uurimismenetluse ajal ilmnenu tõsistest raskustest seoses sellega, kas Itaalia tasulise kiirtee operaatorile (Autostrade per l'Italia SpA) antud teatatud riigiabi on siseturuga kooskõlas. Hagejad väidavad, et komisjon on seeläbi rikkunud ELTL artikli 108 lõiget 3 ja määruse (EL) 2015/1589 artikli 4 lõiget 3.
2. Juhtumi SA.49335 (2017/N) kohta esitatud väide, et komisjon ei ole vaidlustatud otsuse vastuvõtmisel alustanud ametlikku uurimismenetlust, mis on ette nähtud ELTL artikli 108 lõikes 2 ning määruse (EL) 2015/1589 artikli 4 lõikes 4 ja artiklis 6, hoolimata esialgse uurimismenetluse ajal ilmnenu tõsistest raskustest seoses sellega, kas Itaalia teisele tasulise kiirtee operaatorile (Società Iniziative Autostradali e Servizi Spa) antud teatatud riigiabi on siseturuga kooskõlas. Hagejad väidavad, et komisjon on seeläbi rikkunud ELTL artikli 108 lõiget 3 ja määruse (EL) 2015/1589 artikli 4 lõiget 3.

⁽¹⁾ ELT 2018, C 379, lk 3.

⁽²⁾ Nõukogu 13. juuli 2015. aasta määrus (EL) 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (ELT 2015, L 248, lk 9).

15. jaanuaril 2019 esitatud hagi – Idea Groupe versus EUIPO – The Logistical Approach (Idealogistic Verhoeven Greatest care in getting it there)**(Kohtuasi T-29/19)**

(2019/C 93/95)

*Hagiavalduse keel: prantsuse***Pooled**

Hageja: Idea Groupe (Montoir de Bretagne, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat P. Langlais)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses: The Logistical Approach BV (Uden, Madalmaad)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: teine pool apellatsioonikoja menetluses

Vaidlusalune kaubamärk: musta, valget ja erinevat tooni sinist värvi ELi kujutismärgi Idealogistic Verhoeven Greatest care in getting it there taotlus – registreerimistaotlus nr 14 567 184

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 12. novembri 2018. aasta otsus asjas R 2064/2017-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt;
- jätta äriühingu The Logistical Approach B.V menetlusse astumisega seotud kulud tema enda kanda, kui ta peaks menetlusse astuma.

Väited

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 4 rikkumine.

17. jaanuaril 2019 esitatud hagi – Benavides Torres versus nõukogu

(Kohtuasi T-35/19)

(2019/C 93/96)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Antonio José Benavides Torres (Caracas, Venezuela) (esindajad: advokaadid L. Giuliano ja F. Di Gianni)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada nõukogu otsus (ÜVJP) 2018/1656 ⁽¹⁾ ja nõukogu rakendusmäärus (EL) 2018/1653 ⁽²⁾ hagejat puudutavas osas; ja
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja ühe väite, mille kohaselt on kostja teinud ilmse hindamisvea, kui leidis, et tema nimi tuleks jätta nõukogu otsuse (ÜVJP) 2017/2074 ⁽¹⁾ I lisas ja nõukogu määruse (EL) 2017/2063 ⁽²⁾ IV lisas esitatud loetellu, hoolimata asjaolust, et ta ei täida enam mingisugust rolli ega ole seotud Venetsueela poliitiliste või sõjaväeliste ametivõimudega.

- ⁽¹⁾ Nõukogu 6. novembri 2018. aasta otsus (ÜVJP) 2018/1656, millega muudetakse otsust (ÜVJP) 2017/2074 piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Venezuelas (ELT L 276, 7.11.2018, lk 10).
- ⁽²⁾ Nõukogu 6. novembri 2018. aasta rakendusmäärus (EL) 2018/1653, millega rakendatakse määrust (EL) 2017/2063 piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Venezuelas (ELT L 276, 7.11.2018, lk 1).
- ⁽³⁾ Nõukogu 13. novembri 2017. aasta otsus (ÜVJP) 2017/2074 piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Venezuelas (ELT L 295, 14.11.2017, lk 60).
- ⁽⁴⁾ Nõukogu 13. novembri 2017. aasta määrus (EL) 2017/2063 piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Venezuelas (ELT L 295, 14.11.2017, lk 21).

18. jaanuaril 2019 esitatud hagi – PE Digital versus EUIPO – Spark Networks Services (ElitePartner)**(Kohtuasi T-36/19)**

(2019/C 93/97)

*Hagiavalduse keel: saksa***Pooled**

Hageja: PE Digital GmbH (Hamburg, Saksamaa) (esindajad: advokaadid V. von Bomhard ja J. Fuhrmann)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Spark Networks Services GmbH (Berliin, Saksamaa)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: ELi kujutismärk ElitePartner – ELi kaubamärk nr 5 996 351

Menetlus EUIPOs: tühistamismenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO esimese apellatsioonikoja 25. oktoobri 2018. aasta otsus asjas R 614/2017-1

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- muuta vaidlustatud otsust nii, et vaidlustatud ELi kaubamärgi puhul ei kehti määruse (EL) 2017/1001 artikli 59 lõike 1 punktis a koostoimes artikli 7 lõike 1 punktiga b kohane kehtetuks tunnistamise põhjus;
- teise võimalusena tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt ja teiselt menetluspoolelt apellatsioonikojas ning menetlusse astujalt, kui ta otsustab menetlusse astuda.

Väited

- rikutud on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 59 lõike 1 punkti a koostoimes artikli 7 lõike 1 punktiga b;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 94 lõike 1 esimese lause rikkumine.

**21. jaanuaril 2019 esitatud hagi – Amigüitos pets & life versus EUIPO – Société des produits Nestlé
(THE ONLY ONE by alphaspirt wild and perfect)**

(Kohtuasi T-40/19)

(2019/C 93/98)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Amigüitos pets & life, SA (Lorca, Hispaania) (esindaja: advokaat N. Fernández Fernández-Pacheco)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses: Société des produits Nestlé SA (Vevey, Šveits)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: hageja Üldkohtus

Vaidlusalune kaubamärk: valget, punast ja musta värvi ELi kujutismärgi THE ONLY ONE by alphaspirt wild and perfect taotlus – registreerimistaotlus nr 15 385 719

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 19. novembri 2018. aasta otsus asjas R 272/2018-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus osas, milles vaidlustatud otsusega rahuldati vastulause ELi kaubamärgi taotlusele nr 15 385 719 klassidesse 5 ja 31 kuuluvate kaupade jaoks;
- kohustada EUIPOt registreerima ELi kaubamärgi taotluse nr 15 385 719 alusel kaubamärk kõikide kaupade jaoks, mille jaoks taotletakse kõnealusele kaubamärgile kaitset;
- mõista EUIPO ja Üldkohtu menetlusega kaasnevad kulud välja menetlusse astujalt ja kui asjakohane, siis kostjalt.

Väited

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine;
 - Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 5 rikkumine.
-

23. jaanuaril 2019 esitatud hagi – Globalia Corporación Empresarial versus EUIPO – Touring Club Italiano (TC Touring Club)

(Kohtuasi T-44/19)

(2019/C 93/99)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Globalia Corporación Empresarial, SA (Llucmajor, Hispaania) (esindaja: advokaat A. Gómez López)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Touring Club Italiano (Milano, Itaalia)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: hageja Üldkohtus

Vaidlusalune kaubamärk: punases ja helehallis värvitoonis ELi kujutismärgi TC Touring Club taotlus – registreerimistaotlus nr 15 299 001

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 9. novembri 2018. aasta otsus asjas R 448/2018-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlusalune otsus Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 95 lõigete 1 ja 2 rikkumise tõttu, mis kujutab endast olulist menetlusviga; ja/või
- tühistada vaidlusalune otsus Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 47 lõike 2 väärkohaldamise tõttu ja tuvastada, et varasema kaubamärgi tegeliku kasutamise kohta esitatud tõendid ei ole piisavad või täielikud; ja/või
- tühistada vaidlusalune otsus Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b väärkohaldamise tõttu ja tuvastada, et vastandatud kaubamärkide vahel ei esine segiajamise tõenäosust;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt ja menetlusse astujalt, kui ta otsustab menetlusse astuda.

Väited

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 95 lõigete 1 ja 2 rikkumine;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 47 lõike 2 rikkumine;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

25. jaanuaril 2019 esitatud hagi – Kreeka Vabariik versus Euroopa Komisjon**(Kohtuasi T-46/19)**

(2019/C 93/100)

*Kohtumenetluse keel: kreeka***Pooled**

Hageja: Kreeka Vabariik (esindajad: G. Kanellopoulos, E. Leftheriotou, A. E. Vasilopoulou)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus osas, millega Kreeka Vabariigile kehtestati ühekordne ja kindlasummaline finantskorrektsioon brutosummas 25 092 988,84 eurot ja netosummas 24 851 438,56 eurot kontrolli AA/2016/013/GR tulemusel, mis puudutas pindalatoetusi taotlusaastatel 2015/16 (eelarveaastad 2016 ja 2017, koondaruande leheküljed 63–74), ning mõista kostjalt välja Kreeka Vabariigi kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et komisjon on rikkunud määruse nr 1307/2013 ⁽¹⁾ artikli 4 lõike 1 punkti h mõiste „püsirohumaa“ tõlgendamisel ja kohaldamisel.
2. Teine väide, et põhjendus ELTL artikli 296, määruse nr 640/2014 ⁽²⁾ artikli 18 lõike 5 ja LPIS kvaliteedi hindamise suunised (Executable Test Suite (ETS) LPIS data quality measures, version 6.0) ja proportsionaalsuse põhimõtte rikkumise kohta on puudulik.
3. Kolmas väide, et kostja on puudulikult põhjendanud, mis kindlasummalisele finantskorrektsioonile lisati ühekordne korrektsioon.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1307/2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 637/2008 ja (EÜ) nr 73/2009 (ELT 2013, L 347, lk 608).

⁽²⁾ Komisjoni 11. märtsi 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 640/2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1306/2013 ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi osas, otsetoetuste, maaelu arengu toetuse ja nõuetele vastavuse süsteemiga seoses kohaldatavatest maksetest keeldumise ja nende tühistamise tingimuste osas ning kõnealuste toetuste ja süsteemiga seotud halduskaristuste osas (ELT 2014, L 181, lk 48).

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu
Väljaannete Talitus
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET